

۱۵۱۵ رضا پاشا کتب خانہ

○ 〰

9.11

خم



في سنة ١٠٠٠ هـ

سنة ١٢٠٠
١٢٠٠

Small red seal impression, likely a collector's or library's mark.

الحمد لله الذي هدانا لهذا

卷之六

مات

الوضوء

۳۲۱ طرح ۳۲۱
۳۱۰ طرح ۳۱۰

○人○

در صحاح الفقه

$$\begin{array}{r} 22.61 \\ \hline 22.11 \\ 22.11 \\ 22.11 \end{array}$$

بسم الله الرحمن الرحيم كتاب الترجمان

الحمد لله الذي ارسل الرسل ووضح السبل واجر لنا النعمة
واعظم علينا المنة بالقرآن والسنة وانزل الكتاب تبليانا
للمؤمنين وانذارا لطرد الكافرين هو الفصل لعين بالحق من تركه
من حصار نفسه الله ومن ابتغى الهوى في غير ما ضله الله
وصلى الله على محمد سيد الدري وعلى آله مصابيح الدجا ومنها
يتج الهوى اما بعد في هذا الكتاب ترجمان القرآن
جمعه على ترتيبه بعد ان بالغت في تنديبه وقضا الله واياكم
لا يجب ويرضى وجعلنا الظلال والحق فان خير مسئول
ولكم مامور بذكر ترجمان تعريب بز باسند وروى باسم
لغقت ترجمان وترجمان الترجمة لتفسير كرم

زبان بلقي ديدار العرف والعيان بناه من بكسي باجيزي

يا باجيزي اعوذ بناه كيرم من بالله خذاي عز وجل من الشيطان

ديوال شيطان الشياطين جمع الرحيم راند ونفريه

الاسم نام الاسماء والاساي جمع ليد

بنام خدای الرحمن بزرگ خنشايشن الرحيم بشيار خنشايش

فاتحة الكتاب سبع ايات

الحمد لله مشكرو سپايشن وبتايشن خدای اعز وجل خد بشتور

مردی محمد بستايد مردی حمداستوردي فهو حامدا ومردی

ستاينده است وذل محمد واوردي ستورده است

ما حمد ولم حمد بشتور مردی لا الحمد ومن حمد بستايد مردی

ليحمد بايد که بستايد مردی احمد بستايد ۴ نورده لا حمد

مستای تو مره الرب بخداوند و پروردگار العالم این
چهاران واه چهرهان و صرحه انزیر است اندروی العالمون
جمع الملك المليك المالك باذ شاه ایوم روز الايام جمع الدين
جزا و اذن و حکم کره و معتور کره و فریاد بودار کشتن
یوم الدين روز حسنات و جزایا تو خدای و ندرا
فجبدی پرستیم ما عبد پرستید مزدی یجبدی برستند
عباده پرستیدنی شستعین یاری خواهم هم مالا استعا
یاری خواستن المستعان آن که از وی یاری خواهند
اهدنا راه نمایی تو ما را بعدی راه نموده و درین
و راه یافت یمدی راه نمایند مره یی مدی راه نموده
المدی راه نموده و درین و راه یافتنی دران الصراط

و الصراط و السبیل و الطريق راه المستقیم راه راست
الاستقامة راست شدن و راست استادن الذي آن
مروی اللذان آن دو مرد و الذين آن گروهی مردان
التي ان زن الدتان آن دو زن اللاتي و اللاتي و اللاتي
ان گروهی زنان انعت علیهم نعمت و اذی تو ایشان را
الانعام نعمت و اذن و چشم روشن کردن ایشان و علی
بر علیه بر و مره علیهم بر ایشان دو مره علیهم بر ایشان
کره یی مردان علیها بر وزن علیها بر ایشان دو وزن یلین
بر ایشان کره یی زنان علیها بر وزن علیها بر ایشان دو
مره علیها بر ایشان کره یی مردان علیها بر وزن علیها بر ایشان
و وزن علیها بر ایشان کره یی زنان علیها بر وزن علیها بر ایشان

غیر جزو نه المغضوب علیهم که خشم گرفته بر ایشان غضب
علیه خشم گرفته بر و سره ای غضب علیه خشم گیرد بر و سره
الغضب خشم گرفتن و لا الضالین و نه گمراهان منزل
گمراه شد مروی یضرب و یضرب گمراه شود الضلال و الضلالة
گمراه شدن امین و امین چنین با ذوقی طایفه شر
یا نبیة **سورة البقرة مائتان و ثمانون و سبع آیات**
الحمد لله اعلم منم خدای ستازی پرستش می دانم
اعلم می دانم ذکر کتابی این کتاب را این کتاب لاری
فیه هیچ شکلی نیست و روی حدی ای ها و یاراه غایبند
است المعتقدین بر معجز کاران را الاتقا و حلال کردن یومنون
ایان می آورند الا یان بکر یزدن و راست داشتن چیز

این کرده ایندن بالغیب بنا بیدای قیامت و بهشت
و دوزخ و یقینون بیای می دارند الصلوة غار الصلوات
جمع الاقامة بیای و داشتن چیزی و بران مرد و مت کرده
و راست کردن چیزی و بیای کردن و بها و از این
رزقنا هم روزی دادیم ما ایشان را رزق روزی
و اذ مری یوزق روزی و هدر زقار و روزی و اذنی
یبتغون نفقه می کنند لا اتفاق نفقه کردن بما با این
انزل فرو فرستاده است الانزال فرو فرستادن
و فر و آوردن انزل فرو فرستادینزال انزال شدن
ایکد سری توهم الانزال فرو فرستادن و فر و آوردن
انزال فرو فرستاد مری نیز فرو فرستاد این ماجه مانه

ما مخرج من يترقب لك از بیش تو مرده و بالآخره و برکت
آخرت هو او مرده و ما ایشان دو مرده هم ایشان کرد
هی مرده ای می ان زن صفا دوزن هن ان کرو و می زن ان
الایقان می کمان شذی یو قنونی کمان شغند و کمران
مرده ذاکران دو مرده تکران زن تا کفران و دوزن و ویکر
زن کو و می مردان و زن ان علی صفا بوراه راست
الحق یون رستگار ان الا فلاح رستق ان نه مکر و نه یبر
ذکی یاقتن و بقا یافتن ان و ان و ان بدرستی و راستی
ان و انی بدرستی که متا و ان و ان بدرستی که متا
کفر و الکافر شدند ایشان الکفر کافر شدن سوا و کفر
یکسا نیست انرا در نیم کرم و کاه می و افن اندر نیم

ای نیم لر می تقایشان ام یا اگر لم تند و نیم کرمی تقایشان را
ختم الله مهریها و خدای ختم مهر و نه ختم مهرها و فی الختم مهر
نور دن القلب و علی قلون هم برده و ایشان السبح اشغوا
الاسماء جمع البصر یلیای و علی اصابع بر دنیا یمها ایشان
العشق و العشا وة و عو شش له او مرده را الحما ایشان دو مرده را
لحم ایشان کرد و می مرده انرا طعان زن را طما ایشان دو مرده را
لحم ایشان کرد و می زن انرا عذاب عظیم عذابی بزرگرا انسان که
الناس مرده مان من کیست من ان کس من یقول کس هست
کمی کوید القول گفتن الاخر و البسین امتا ایمان او و دیم
و ما هم یؤمنین و نیستند ایشان مؤمنان الحار وة و الخراج
یا کس قریب و دوزن تقاد و الله قبری از دبا خراج و خدع

بفریفت تلخ حردا و ماخذون قد یلزم الا انفسهم ملوک
 خویش را النفس من النفس و النفوس جمع و ما یشعرون
 و لکن و انما الشعور انستنی شعری بدانت مرعی بشعر بداند
 عاقلوهم و رد لعاء ایشان مرض شلی و تقای المرض یبار
 الزیادة افزون شدن و افزون کردن فرا و هم لسه بینزوف
 ایشانرا خدای عذاب الیم عذابی در زمانه کاندای بودند ایشان
 الکون و الکیفیه بدون یکذبون و روحی بویز کذب
 و روح گفت مرعی یکذب و روح بویز کذب و روح گفت
 یکذبون بد روح و از زندان کذب بد روح زن و اتقن
 اذ فاذا انکاه را اذا قتلهم و چون کونید ایشانرا لا
 تفسدوا و اما مکین الا فساد فساد و کون المفسد
 تماهی کنندگان لا ارض نیز الارض و جمع اغا بدرنی نامن خن
 المصلح بد زندگان الا سلام باسلام آوردن حاجانکه

السفیه فی خوف السفه جمع الابدان

و لکن و لیکر لا یعلمون می دانند علم بدانت یعلم
 بدانند علما دانستن فهو عالم او مردی داناست
 اعلم بدان لا تعلم بدان و اذا القو و چون بیند
 القادیزن و رسیدن و اذا خلو و چون خالی
 شوند الخلاء و الخلو خالی شدن و بکار داشتن
 الی شیاطینهم و ادیوار خویش ایشانرا
 ما و اشتهایم مع و امعد و او مرد را استهزا
 افسوس داشتن مستهزون افسوس دارند
 گان المذکین و در ظلمات فرو گذا
 شتن و میدم و فرو می گذارند ایشانرا
 فی طغیانهم در ضلالت ایشان العمد سرشته
 شدن یعمهون سرگشته می شوند الا شتر
 خریدن و فروختن اشترای بخرد مردی

علمتنا اموز
 قوم را

بیشتری بخردا شتر خریدن فهو مشتری
او مرد خرد است ما اشتری ولم یشری
مخیز مردی لایشری و لن یشری
مخیز مردی لیشری باید که مخیز مردی
لایشری باید که مخیز مردی لایشریها
مخیز لایشری مخیز نو مرد استند و مخیزند
ایشان کردی همان بخت سودمند نیامد
مخیزانند بانی ایشان المرح سود کردن
الا هند راه راست یافتن المقنن راه راست
یا وندکان مثلهم کمثل الذی چون صفت
ان کیست و قد یور وخت الاستیقاد
بفر وخت التشر النار التشر النیران جمع
کلاما انکاه اصوات روشن شد الاضاه روشن
شدن

حوله کردا کردا و ذهب الله یورهم برز
خذ ای نور ایشان التشر دست برداشتن
تشرکهم بکذاست ایشانرا الظلمات تاریکیها
جمع ظلمة الاضار دین لا یشری و غی
تینند ضم کر اند الا جمع کر بکذاست
عی کر اند الا جمع کر الا عی کر الخوج
باز گشتن لا یشری و یور کردند او لیسب
یا چون باران بخت من السما لزمیع بلند
الرعد بانک کردن ابر البرق استنه
الجعل کردن بچگونگی کنند اصابعهم
انگشتنهای خویش الاصبع ارگشتن فی
اذانهم در گوشهای خویش الاذن گوش
الاذان جمع الصواعن اوازهای سخت

جمع صاعقه خنجر الموت خنجر کردن لندرا
لندن برهیز کردن خنجر برهیز کردن
اخذ برهیز کردن الموت بریدن مات
مرد مردی بخت بمیزه مت بمیزه تو مرد لامت
میزه تو مرد میت مرد محیط با الکاف
هلال کننده است کافر ترا احاطه
کرد بر آمدن و هلاک کردن و بدست
گاد خواستگی باشد و بوز بگاد خواهد
و ما گاد و ابغون و خواستندگی بکنند
خطف بر بوز بخت بوز باید خطف بر بوز
الخطف بوزدن گاه هر گاه مشی بر وقت
مردی بختی بر بوز المشی رفتن مشوا بر وقت
ایشان مردان اظلم تاریک شد اظلاما
بظلم تاریک شود

قامو با ستاد من از کوه مردان

قام با ستاد مردی بقوم با ستاد
و بر فاش و بر بردن کاری و لو شالله
اگر خواستی خدای المشیه خواستی شیت
خواستم اشا خواهم ان شالله اگر خواهد
خدای ما شالله کان الخ خواهد خدایا باشد
و لو شینا اگر ما خواستیم و ما نشا و نخواهید
شما الا ان شالله مکرری خواهد خدای لذهب
بسمهم هر ایند ببردی شینوای ایشان الذهب
بشدن ذهب بشدم اذهب بشوم اذهب بشو
مرد لذهب مشو ذهب به ببرد او را علی
کل شی بر همه چیز القدر و القادر توانا
المقتد ایضا یا لیه الناس ای مردمان
یا خرف نداست ای منادای مفردست هاتیه

است

النار نعت ای است خلقکم بیا فرید شمار الخلق افرین
 الخلاق و الخالق افرید کار لعل مکر لعل مکر
 شما شقون خنجر کشید شما جعل بگوید و بیافرید
 شما بساطی فرش و فرش هرج بکشتند
 السما اسمان بنا سقی الماء اب اخرج بیرون
 آورد الاخراج بیرون آوردن التمرات میوهها
 جمع ثمره الاندازه تان جمع نیت تو مرد
 انما شما دو مرد انما شما مردان انما من نحن ما
 التزبل فرو فرستادن و فراد آوردن الايشان آمدن
 انی امدمردی انیت امدتم فاتوا السورة بیا وید
 سوئی میانی روز بودی ما و من القتل مانند
 الامثال جمع الشهد و الشاهد کواه و حاضر
 الشهدا و الشاهدون جمع واعوا شهدا کما نجوا

العبد بنده
 العباد بنده
 العباد بنده

نیکو اهان شمارا دون جزونه الصدق راست
 کفش و راست کرد ایندن اصدق راست
 کوئی تو صادق الوعد راست کننده وعده
 فان له تفعلوا واکرتکند و لن تفعلوا واهما
 کز نکند الوقود و الخطب هبزم الاحجاز و
 الحجة سنجها مع حجره الاعداد ساختن اعد
 ساخته شده است البتة مشد کان داذن
 العمل کار کردن عملوا کردند الصالحات
 کارهای نیک الصالحة یکی و جنات بوستانها
 جمع جنة الجنة بهشت الجرائ رفش تجری می
 روز من ختمها ای من تحت استجارها در زیر
 درختهای آن الشجرة درخت الانهار را
 جویها جمع نهر و انوار و اوردند ایشان

مُتَشَابِهًا بِهِمْ مَا شَاءَ التَّشَابُهِ بِهِمْ مَا شَاءَ الزَّوْجُ
وَالزَّوْجَةُ رَأَى زَوْجًا زَيْنًا مَطْمَئِنًا بِأَلْكَرَانِيَّةِ
التَّطْيِينِ يَا كَرْدَانِ بَدَنُ خَلْدِ جَاوِيدِ شَدَّ جِلْدُ جَاوِيدِ
يَدُ شَوْزِ الْخُلُودِ جَاوِيدِ شَدَنُ خَالِدِ جَاوِيدِ شَوْ
نَدَّكَانِ الْأَسْحَى شَرْمِ دَاشْتِ وَزِيدِ بِلْدَاشْتِ
لَا يَسْتَحْيِ شَرْمِ نَدَارْدَ أَنْ يَصْرَبَ كَيْ يَبْدَأَ كَرْدَ شَلَا
مَشَلَى الصَّرِبِ بَرْدَنِ وَنَقَشِ بَرْدِ كَرْدَنِ بَعُوضَةٍ
يَشْتَهَى فَمَا قَوْفَهَا أَيْحَ حَمْرُ أَرَأَيْتَ الْحَيَّ دَرَسَتْ
عَبْدَانِيَّةً مَا الْعَبْدَانِيَّةُ الْعَبِيدُ جَمْعُ مَاذَا جَمِينِ
أَرَادَ حَاسَتْ الْأَرَادَةُ خَوَاسَتْ يُفْلِي بِي رَاهُ
كَرْدَانِ الْأَصْلَ لَاحِي رَاهُ كَرْدَانِ بَدَنِ مَرْدُونِ
أَسْوَأَ أَرْجَحْدَايَ ذَاوَهُدَايَ ائِبْنَ مَرْدُ ذَاوَهُدَايَ
اِئِبْنَ دَمَرْدُ هُوَ لَا اِئِبْنَ كَرْدُ هِي مَرْدُ ذَاوَهُدَايَ

اِئِبْنَ هَانَانِ اِئِبْنَ دُورَنِ الْكَيْشِ سِيدُ وَمَا
يُفْلِي بِي رَاهُ كَرْدَانِ الْقَاسِقِينَ بِمَرْدُونِ اِئِبْنَ كَرْدَانِ
أَرْجَحْدَايَ جَمْعُ قَاسِقِ النَقْصِ شَرِكِشْتِ عَدَدِ
وَنَابَ بَارْدَانِ رَيْسَمَانِ مِنْ بَعْدِ لَيْسَ مِثَاقِهِ
اِسْتَوْلَشْدَنِ اَنْ الْقَطْعِ بَرِيدِنِ قَطْعُ بَرِيدِنِ
الْاَمْرِ مَرْدُونِ مَرْدُ بَرْمَايَ تَوَمَرْدُ الْوَصْلِ بَرْمَايَ
وَصْلُ بَرْمَايَ يَفْلِي بَرْمَايَ حِيلُ بَرْمَايَ تَوَمَرْدُ
اَنْ تَوَصْلُ كَيْ بَرْمَايَ الْخَاسِرُونَ رِيَانِ كَارَانِ
خَيْرِ رِيَانِ كَارِ شَدَّ مَرْدِي بَجَسْتِ رِيَانِ كَارِ شَدَّ
لِخَسْرَانِ رِيَانِ كَارِ شَدَّ اَمَوَانَا مَرْدُكَانِ جَمْعُ
مَبِيَّتِ الْاِحْيَاءِ زَنْدِ كَرْدَانِ اِحْيَاءِ زَنْدِ كَرْدَانِ
نَبِيَّتِ اِحْيَاءِ زَنْدِ كَرْدَانِ مَسْ اَلْاِمَانَةِ مَبِيَّتِ اِئِبْنَ
بِمَبِيَّتِ مَبِيَّتِ اِئِبْنَ جَمِيعَاهُمَا تَوَمَرْدُ اِئِبْنَ قَصْدُ كَرْدَانِ

النَّشُوبَةُ رَاسِتْ كَرْدَن فَنَسُوْنَهِن بِيَا فَرِيْدَ اسْمَا بَقَارَا
سَبْعَ سَمَوَاتٍ هَفْتَ اسْمَانِ الْمَلَائِكَةِ فَرِشْتَكَا ن
جَمْعُ مَلِكٍ خَلِيْفَةُ خَلِيْفَةٍ لِلْخَلَايِفِ جَمْعُ «السَّفَكِ»
خَوْنِ رَجُلٍ نَسْفِكُ الدِّمَاءَ بِرِزْدِ خَوْنِهَا الشَّيْخُ
خَذَارِ اِيْيَالِي لِرَهْمَةِ عِيْنَهَا يَزْ كَرْدَن شَيْخِ بَجْدِ
تَسْبِيحِي حَيْثُمُ بَسْتَايِش تُو التَّقْدِيْسُ بِأَلْ كَرْدَن
وَبِيَالِي صِفَتِ كَرْدَن تَقْدِْسُ لِكُ بِيَالِي صِفَتِي كَيْتُمُ
تَرَا التَّقْلِيْمُ فَرَا كَيْتُمُ امُو حَضْرَ عَرْضِ عَرْضَه كَرْد
بِعَرْضِ عَرْضَه مِي كَنْدَ عَرْضَا عَرْضَه كَرْدَن عَرْضَا
عَرْضِ كَرْدِمُ الْاِتْبَا حَبْرَ دَا زَن اِنْدِيُوِي مَلَا
حَبْرَ دَهِيْدَ سِيْمَانَكُ دَوْرَ اَزْ عَيْبِ وَبِيَالِي تَرَا سِتْ
لِحَكِيْمِ دَرَسْتِ كَا دَوْرِ سِتْ كَنْتَارِ الْحَكَمَاءُ جَمْعُ الْاِبْدَا
اَشْكَارَا كَرْدَن تَبْدُوْنِ اَشْكَارَا مِي كَيْتُمُ شَمَا

كَيْتُمُ بِيُو شَيْدِ كَيْتُمُ كَيْتُمَا مَا جَدَ سِرْمِيْدَ
نَمَادِ بَسْجِدِ سَجُوْدَا الْاَبَا سِرْمِيَارْ دَن اَبِي سِرْمِيَارْ
رَزَا الْاِسْتِكْبَالُ كَرْدَن كَشِي كَرْدَن كَنْ
اَرَامِ كِرْفَتِ بَسْ كَرْدَن اَسْكُوْنَا اَسْكُوْنَا اَرَامِ كِرْفَتِ
تَوْرَدِ لَا اَسْكُوْنَا اَرَامِ مَكْبَرِ تَوْرَدِ الْاَكْلِ اَخُوْدَن
اَكْلِ اَخُوْدِ كَلْ اَخُوْدِ حَيْثُ هَرْ جَا شَيْخِمْ خَوَا سِتِيْدِ
شَمَا قَرِيْبِ نَزْدِيْكَ جِيْنِي شَدِ يَقْرَبِ نَزْدِيْكَ
شُوْدِ الْقَرِيْبَانِ نَزْدِيْكَ جِيْنِي شَدِ لَا قَرِيْبَا
نَزْدِيْكَ مَشُوِيْدِ شَمَا الْاَزَالُ بَلْغَرِ اِنْدِيُوِي الْجَمْعُ
وَ اَكْرَدِيْدَن تَرْجُوْنِ وَ اَمِي كَرْدَانْدِ شَمَا رَا
كَيْفِ جَكُوْنَه هَبْطُ فَرُو اَمْدِ يَهْبُطُ هَبْطُ الْعَدُوْ
دَشْمَنِ الْاَعْدَا جَمْعُ الْاِسْتِقْرَارِ اَرَامِ كِرْفَتِ
مَشَقَرِ جَايِ اَرَامِ رَعْدَا فَرَاخِ رَعْدَا بَسِيَارِ

بغمت شد بر عذر غذا الظالمون ستمکاران مع
ظالم متاعا بر عذر داری ای چنین تاهنگاری
تلقی فرا گرفت تلقی تلقیا کلمات سخنها جمع کلمه
تاب علیه توبه دادا و را بتوبه توبه دهه التوبه
توبه کردن و توبه دادن التواب توبه دهنده
و توبه کننده الاية نشان الايات جمع و تبع
پس روی کرد بتبع تبعاء خاف بتوسید خاف
بتوسد الخوف ترسیدن حزن اندوه کن شد حزن
حزنا اصحاب النار اهل دوزخ یابنی اسد ایل
ای فرزندان یعقوب الذکور و الذکری
یا ذکر کردن یعنی نعمت من الذهب و الذهب
تدسیدن ذهب بتوسید بذهب بتوسد
ایای قارهبون بتوسید از ما الایضا و قالون

۱۴
او فوا بعدی وفا کنید بپیمان من الصادقین راست
کرد اسمن الاول پیشین الثمن بها القلیل اندک
ایای فالتقون خد کنید از من لبس بوشیده
کرد مردی لبس لبسا و تلمو الحق ای و التلمو
و موشید حق را استاد اذن ارفعوا ای
صلوا نماز کنید البر نیکی کردن و بذیر
من طاعت و راست شدن سوگند پورت
نیلوی کردم ابر نیکی کم العلیم داننا
کل همه کما جمله ان الیه بدو مرد بنی فراموش
کرد بنی فراموش کند النسیان فراموش
کردن تلی خواند تیلو خواند التلاوة خواندن
تتلوای خوانید شما عقل دریانت و خردمند
شد یعقل عقلا الصبر شکیبار کردن

امیر و اشکیابی سید صبر شیرجیبار کرد
الکبیره ای ثقیله کران است الخاشع ترسکار
بخطون فقر می گشتد الطر کمان بودن و
یقین دانستن عینا لزمان عنی از من عنا از
ما بعضکم برخی از شما یا یا تا نشانیهای ما
الملاقات کسی را دیدن و چیزی رسیدن التفصیل
فصل نمازین الجزا باداش داذن و بکرادن
قبل پذیرفت یقبل قبولاً عدل بدلی شفاعت
خواهشی اخذ فرما گرفت یاخذ اخذا خفرا
کثیر النصریاری کردن و اهم بیندرون
و ایشانرا یاری نکنند المنجیه برهانید مثال
فرعون از اتباع فرعون السوم رج و خوار
مخوذن بسومونکم می جستانیدند شما را سوا

۱۲
العذاب سختی عذاب التذبح بسیار کشتن
یدجون می کشتد ابتاکم بمران شما را جمع این
الاستحیاسم داشت و زنده گذاشتن و سچون و ز
ندی گذاشتد فیساکم زمان شما را البلام کرده
رسانیدن و نعمت دادن و از مؤذن الفرق جدا
بلا کردن الجرد دیا الجار و الجور و الجور
جمع الاجا برهانیدن الاعراف عرفه کردن
المواعید و عهد دادن کسی را اربعین لیلة جهل
شب اتخاذ فرما گرفتن العجل کو سالد العفو
فرمود گذاشتن جوم لکنه کار الشکر سیاس
داری کردن لغومه قوم خویش یا الفرقان کتابی
لا جدا کلمه میان حق و باطل الباری افریننده
خیر همه جمعه معاينه الدویه دیدن رای دید

بَرِي بِيَنَد نَزِي بِيَنِيم مَا رَوِيَن تَوَمَرَد رَا بِيَنِيَد
شَمَاد و مَرَد رَا و بِيَنِيَد شَمَا مَرَدَان رَا ي بِيَن تَوَرَن
رَا بِيَنِيَد شَمَا دَوَرَن رَا ي بِيَنِيَد شَمَا رَنَان الظُّلْم
بِسْمِ كَرَدَن القُلُّ كُشْتَن عِيَنَد نَزْدِيكَ عِيَنَدِي
نَزْدِيكَ مَن عِيَنَدَا نَزْدِيكَ مَا لَن تَوَمَن لَكَ بَرَاست
نَدَايَم نَزَاد لَم أَن تَطَرَبَن كَرَسْت يَنْظُرُ نَظَرًا
تَمَّ بَعَثْنَا كَمُ بَس زَنَد كَرَدَايَنِيم شَمَا رَا البَعَث رِنَد
كَرَدَان و بَرَايَكُش و قَرَسْتَا دَن حَلَلْنَا سَايَدَان
كَرَدَايَنِيم الغَام مَبِغ كَلِي اَفَاق رَا قَرَايُوسَا نَدَايَن
تَرَكِيَن السَّلَوِي سِمَانَه الصَّدِيق رَاست كُفَر و سَمَت
كَرَدَايَنَدن و عِنَد الطَّيِّب حَلَال و بَاكَ الطَّيِّبَات
جَمْعُ القَرِيْبَةِ دِيَه القُرَى جَمْع عِيَادَن و بِنَا قَرَوَنَه
كُنَاهَاي مَا لَاطَرَفُهُ كَمَادَن حَتَّى نَا الدَّخُول دَر شَدَن

اَدْخُل دَرَاي تَوَمَرَد البَاب دَر الذَّنْب و لَاطِيَّة
كُنَاه الذَّنُوب و لَاطَا يَا جَمْع "العُفْرَان" و المَغْفَرَة
بِيَامُور دِيَن تَغْفِر بِيَامُور دِيَن عَفَرَا بِيَامُور
رَتِيْزِيْم مَا اَلْاِحْسَان نِيَكُو كَرَدَن الْحَسَن نِيَكُو كَار
التَّوْبِيل بَدَل كَرَدَن فَمَنْ بَدَلَهُ هَرَك بَدَل كَرَدَن
اَنزَا الرَجَز عَذَاب الفَسُوْق بِيَدُون اَمَدَن
اَز فَرْمَان خُدَاي تَعَالَى اَلْاِسْتِغْفَار اَب حَوَا
سَتَن اِسْتِغْفَرِي اَب حَوَا سَتَن اِبْعَاثُ اِبْعَاثُ تَو
العَصَا عِظَاةُ الْعَصَى جَمْع "الْاِنْفَاد" شَارِبِدَه شَدَن
فَا جَرَت شَارِبِدَه شَدَن اَتَفَاعِشَه عِيَنَادَا و اَنزَدَه جَمْع
قَدَبَدَه سَتَن اِنَاس مَرَدَمَان كَل اِنَاس هَر قَوِي رَا
مَشْرَبِيْهِمْ اَب خَوَرَش الشُّرْب اَشَامِيْدَن شَرَب
بِيَا شَامِيْد بِيَا شَرَب بِيَا شَامَد و اَلتَّوَسُّد مَلِيْد

عَنْ فساد کرد یعنی فساد کند عینا فساد کردی
علی طعام و احد بر یک طعام الدعا خواند دعا
خواند الايات برویابندن و برستن شیت برو
باند زمین البقل ترة القش خیار القوم و الثوم
سبب القدس می جو البقل بیازا الاستبدال بدل
کرفس از فی حبیب تر المصهر شهر الامصار
اجمع سألتم خواستید شما السؤال و المسئلة
خواستن و پرسیدن و صریت علیهم الذلّة و المسئلة
نهاد شد بر لسان سر گذشت الذلّة و الذلّة
و الذلّة خوار شدن المسئلة درویش شدن یا
بازگشت مردی و اقرار از یو یو ابو یا منی بر
داری کناه من بابا تمه بر داشت کناه او النبي
انک او را بفروستند تا مردم را خیر کند

و آگاه گشته از خدای تعالی الانبیاء و النبیون جمع
عصی نافرمانی کرد بعضی عصیاناً عصوا
نا فرمانی کردند الاعتذار از خدای عز و جل
و پنداز کردن هاد جهوز شد مردی یهود
هوذا و هیادة هدایت به کردیم ما القضا
و ری ترسیان جمع قصدا فی الصائین از دی
بدینی شوندگان صبی لری بدینی شد بصیغ
صبوا الصالحین مدد الميثاق عهد و پیمان
و رفعا بر داشتیم الرفع برداشتن فوق ز بر فوق
قه ز بر او فوق ز بر قوم الطور و الجبل کوه
بقوة جدد جهد التولی برکشش تولیم برکشید
تقولو بر مکردید لولا احو الفصل فصل کردن
و افزون شدن اللحم و الرحمة بخشودن لقد بدستی

السَّبْتُ شَنِيدَ فَرْدَةً بُو فَكَانَ لِحُسُودٍ وَرَشْدَنَ خَا
 سِینِ دُرْدَانِ اَخْسُودُورْ شُونْدَنُكَالَا عِبْدَرَنِ
 بِنِ یَزِیدِ بَیْشِ اَنْ مَوْعِظَةً بَنَدَ دَاذَنِ الذَّخِ
 كَشْتَنِ اَنْ تَدْخُوْا اِلٰی بُكْتِذِ الْبَقْدَةِ مَا زَهْ كَوِ الْهَزَا
 اَفْسُوسُ الْجَاهِلِ دَاذَانِ جَهْلِ نَاذَانِ شَدْمَرِی
 جَهْلِ جَهْلًا وَجَهْلًا لَهْ بَیْشِ بَیْدَا كَنْدِ النَّبِیْنِ بَیْدَا
 كَرْدَنِ مَا هِیْ جِیْشِ اَنْ الْعَارِضِ بَیْدَا وَ الْبَاكِرِ
 جَوَانِدِ عَوَانِ مِیَانَهْ نَهْ بَیْرُوْتَهْ جَوَانِ بَیْشِ مِیَانِ بَیْ
 وَ بَیْنَكِ مِیَانِ مَسْ وَ تَوُ الْفَعْلِ كَرْدَنِ اَفْعَلُوا كَمِیْنِ
 مَا یُو مَرُوْنِ اَحْمِیْ قَرْمَا بَیْدِ شَمَارَا مَا لَوْ هَا جِیْشِ
 لَوْنِ اَوِ الْكُوْنِ رَنْكِ صَفْرَا زَرْدِ قَاغِ نَدِیْ
 زَرْدِ الْیَرُوْرُ شَاذِ شَدْنِ وَ شَاذِ كَرْدَنِ شُوْ
 كَنْدِ الْحَقْرَا وَ نَامِ جَنْسِ اسْتِ الدَّلُوْلِ زَامِ

زَامِ كَرْدَ فَلَا بَانَ سَوْرَانِ بَذَنِ زَمِیْنِ وَ كَرْدِ
 بَرَا كَبْخَشِ السَّقِیَابِ دَاذَنِ الْحَرْثِ كَشْتِ كَارِ بَزِیْنِ
 التَّسْلِیْمِ سَلَامَتِ دَاذَنِ وَ سَلَامِ كَرْدَنِ مُسْأَلَةٍ
 سَلَامَتِ دَاذَهْ اَزْ هَمْدِ عَیْبِهَا لَاشِیْةً فِیْهَا بَیْسَتِ
 بَیْشَانِیْ دُرُوْا اَنْ اَكُوْنُ جِیْشِ بَلْخِ اَوْرِ
 دِیْ حَقِ الْحِیْ اَمْدَنِ حِیْ بَیَا تُو مَرْدِ قَا الدَّرَا مِ
 خَلَا فِ كَرْدَنِ شَمَا الْبِدَارِ بَا یَكْدِرِیْ كِرْ خَلَا فِ
 كَرْدَنِ كَذَلِیْكَ هَجْنِیْنِ الْوَقِیْ مَرْدِ كَانِ بَرَا مِ
 فَرَا شَمَا نَمَا یَنْدِ قَسِیْ سَحْتِ دَلِ شَفِ یَقِیْسُوْ سَحْتِ دَلِ
 شُوْزِ الْقَسُوْةِ وَ التَّسَادَةِ سَحْتِ دَلِ شَدْنِ اَوِ اَشَدِ
 یَا سَحْتِ تَرِ شَجَرِ رَوَانِ شُوْزِ الْبَقْرِ رَوَانِ شَدْنِ
 تَشَقُّقِ شَرِ كَا فْتَهْ شَدْنِ التَّشَقُّقِ شَكَا فْتَهْ شَدْنِ
 حِجْزِ بَیْرُوْنِ اَیْذِ الْحَرْجِ بَیْرُوْنِ اَمْدَنِ الْحَرِیَّةِ تَرِ

سِیْدَنِ

حَشَى بَرَسِيْدُ الْغَفْلَةِ وَالْغَفُولِ غَافِلٌ شَذَرُ عَمَلٍ
از آن افسطهون طمع می دارد طمع طمع داشت مرد
بطمع طمع و طعاما الفریق کرده سمع بشنود بسمع
سمعا و سماعا الكلام سخن التحدیث حدیث کردن
اخذتوهم حدیث می کنند شما ایشانرا فتح الله
بکشد خدای یفتح فتحا ليجاجو کما تاجت گویند
واستما الحاجة والحاج باطسع تحت کفش
ببشرون بهمان می کنند الاستار از بهمان کردن
واشکارا کردن بعلنون اشکارا می کنند
الاعلان اشکارا کردن امیون ناپوشندگی
جمع امی الامانی در عمار و نهادن جمع امیه
والهم و بوسند ایشان الا یظنون مکرمان
برندگان الظن گمان بردن و بدایشن و بل

وای یکتبون می نویسند الکتابه نوشتن باید
بهم بدستهای خویش الید دست لیبشودا
تاخرید بکشون کسب می کنند الکسب
کسب کردن لن تمسنا بسایزمارا المسم
سوزن ایامار و روزها معدوده شمرده العدة
شمردن فلن یخلف الله خلاف نکند خدای تعالی
الاخلاف خلاف کردن بلی اری السیئة بدی
السیئات جمع الوالدان مادر و پدر الوالد پدر
الوالدة مادر الوالدان جمع ذوی القرى
خویشاوندان ذی القربی خویشاوندان بنام
می بذران جمع یتیم المساکین بیکارگان جمع
مسکین حسنه نیکوی معرفتون روی
ریگرد اندکانیخ الاعداء من روی ریگردانند

الدار سرای من دیار کز از سیراهای شما
افرنم بذر فتنه شما الاقرار اقرار دادن
و قرار دادن بشهدون گواهی می دهند
شهد گواهی از شهد گواهی دهد و حاضر شود
شهادت گواهی داذبی نظاهرون هم بشت می شوید
النظاهرون بشت شدت الایم دینه العروان سدا
کردن و اساری و اسیری اسیران الاسیر
دست گیر کرده تقدوم و وفادارم باز می خرید شما
ایشانرا المفادان و الفدا کسی را از اسیری
باز خریدن حرم و حرام کرده الحريم حرام گرفتن
الحزی رسوای خزی رسوا شد بخزی رسوا شود
الحیوة الدنيا زندگانی دنیا بردون باز می گردانید
ایشانرا الرد باز گردانیدن رد دت باز کرد اینهم
من

ارد باز گردانم فلا یجفف سبک نکنند الخفيف
سبک کردن فقیما از بس فراد استیم الفقیه
از بس فراد استن چیزی از چیزی الرسول
و المثل بیغایر فرستاد البینان حجت های
روشن جمع بینه ابدان تقویب کردیم اولا
التایید تقویه کردن روع القدس تحبیر
علیه السلام جاکر آمد بشتا لا تقوی دوست
ندارد هوی دوست داست مردی بهوی دوست
می دارد هوی دوست داشتی غلف در غلافها
الاعلف در غلاف لغفم الله تقدیر کرده است ا
ایشانرا خدای الملعل بفرز کردن بپنجون
فصرت می خواهید الاستفناع نصرت خوا
ستن عرقو البشناخت عرق بشناخت یعرف

مَعْرِفَةً بِسَمَاءٍ بِذِيكَ الرَّجُلِ أَنْتَ بِذَمِّهِ نَفْسِي
الْبَغِي حَيْدُ بَرْدٍ مِنْ عِبَادَةِ أَرْزَنْدَكَانِ أَوْ مَهْمِنْ
خَوَارِ كُنْدَةِ الْإِهَانَةِ خَوَارِ كُودَنْ لَمْ جَرَا
أَنْبِيَاءُ اللَّهِ بِغَايِبِ خَدَايَ رَا الْإِشْرَاقِ بِمَجْتَنِ
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعَجَلُ وَيَا مَجْتَنِدُ دَرْدِلَهَارِ
أَيْشَانِ دُوسْتِي كُو سَالَهُ خَالِصَةً وَبِزْدَةِ قَمَنُورِ
ذُو خَوَاهَنْدِ الْمَتْنِ أَرْزُو خَاسْتَرِ وَلَنْ يَمْنُو نَه
وَبَارِزُ وَخُو اسْتَبِيدَ أَيْشَانِ زَا اِبْدَا هَمِيشَةُ التَّقْدِيمِ
فَزَا اِبْتِشَ كُودَنْ وَفَرَا اِبْتِشَ شَدَنْ قَدَمْتِ فَرَا
بِشَ كُودَنْ زَنْتِي وَلَجْدِ نَفْمِ وَهَرَا اَيْتَهُ بِيَايِ
نَوَا اَيْشَانِ رَا وَجَدِي يَافْتِ مِرْدِي خُجْدِ وَجَدَانَا
وَوُجُودَا اِحْرَصْ حَرِصْ نَزْ حَرِصْ حَرِصْ كَرْدِ
مِرْدِي خُجْدِ حَرِصْ حَرِصْ جَمِي بَرِ اَيْسْتِ مِرْدِي

۲۸
خُجْدِ حَرِصْ اَشْرَبُوا اِبْنَارَ اَوْرَدَنْ اَلْإِشْرَاقِ
اِبْنَارَ اَوْرَدَنْ بِاِخْدَايَ عَزْوَلِ وَدَارُو كُودَمِرْدِ
بُودُودَا وَدَدَنْ اَرْزُو كُودَمِ اَحَدَمْ بِيَكِي اَز
اَيْشَانِ لَوْ يَعْجُرْ اَكْرَزَنْدَكَانِي دَهَنْدِ اَوْرَا اَلْفِ
سَنَةِ هَرَا اَشْرَبُوا وَنَيْسْتِ اَوْ بِمَرْ حَرِصْ دُورِ
كُنْدِ اَوْ اَلزَحْرَجَةِ دُورِ كُودَنْ اَلْبَصْمِ بِيَايِ
اَلْاَدَنْ دُسْتُورِي خَاسْتَرِ اَلْبَشَرِي مَرْكَانِ ذَا
دَنْ عَاهِدِ اَيْمَانِ كُودَنْ اَلْمَعَاهِدَةِ يَا كَسِي اَيْمَانِ
كُودَنْ نَبِيْفُ كُنْدِ بِيَنْدِ اَبْنِ اَوْرَا ظُهُورِ بَسِ
بِشْمَنْدَايِ اَيْشَانِ اَكْثَرَمْ بِيَشْتَرِ اَيْشَانِ كَا اَكْمِ
كُويِ كِي اَيْشَانِ عَالِي مَلِكِ سَلِيمِ اَيْمَانِ دَرِ
رُوزْ كَارِ بَا ذِ شَاهِي اَوْ اَلْبَحْرِ جَا ذُوِي كُودَنْ
سَحْرِ جَا ذُوِي كُويِ سَحْرِ جَا ذُوِي كُنْدِ بَابِلِ نَامِ جَاهِي
است

مَارُونَ وَمَارُونَ دَفَرِشْتَه اند در جاه بابل و جسته
الفقه از مایش فیتعلمون می آموزند التعلیم بیامو
حتی ما یقرؤن ای خدای می کنند التقریظ
خدای افکندن المرء مرد الضرک کردن کردن
و کاهم یقارین و نیستند ایشان گویند کنندگان
ما یضرم ای گویند کنند ایشان را و ایضهم و سود
نکند ایشان را نفع سود کرد یفع نفعاً ماله
بلیست او را ازین خلاق هیچ نصیبی شروع کردند
ایشان شری خرید مردی بخری شرا
المتوبه و التواب بآداش دادن راعنا گوش
دار ما المراعاه گوش داشتن نظر ما گوش
داشتیم المشرک انبار کیون با خدای عز
وجل مر حیر هیچ نیکی مختص هیچ خاصی کند

الاختصاص و الخصوص خاص کردن ذو الفضل
خداوند فضل ما تنسخ ای منسوخ کنیم نسخ
منسوخ کرد مردی یفسخ نسخا او تنسها یا
بترک آن فرمایم الانسا فراموش کردن
و بترک چیزی فرمودن الولی یار و دوست
النصر یار ام تریدون یای خواهید شما انسا
لوالی بیورید سیل برسیدند التبدیل بدل
گرفتن سوا السبیل راستی راه کفار کافران
جمع کافر الحسد بدخواستن البین بجای آوردن
در و هوید شدن و در زک کردن المهریزا
شد و اصفوا جرم فرالذارید صفح جرم فرالذارشت
یصفح صفحا یاتی بامه آرد کار خویش هودا
جهودان اما نیم آرزوهای ایشان هاتوایارید

البرهان تحت الاسلام مسلمانان شدن و خدايان
كذا شدن و فاكسى سبدرن و كردن نهادن
من اسلم وجهه هر كس كردن نهادن و پره
كنند دين خود را ليس نيست اليهود و اليهود
جهودان اليهود يلى حكم حكم كردن مردى
حكم حكما بختلفون بايك ديگر خلاف مى گشتند
الاختلاف بايك ديگر خلاف كردن و نزديك
كسى شدن و آمدن و من اظلم و ليست سم كار
نرمش از ان كسى منع بازداشت منع منعا
مساجد الله مركزتهائى خداي تعالى المسجد
يكى سعى بشقافت ليعنى سقيا الحراب ويران
شدن خراب ويران شدن خراب خرابا المشرق
الحجابى افتاب برايد المغرب الجبالى افتاب فرد
شود

ابنماهر كجا نوازاوى قرار كنىذ التولية
روى قرار كردن و والى كردن ايندن
ثم الحجا وجهه الله قبله خداى الوجه
روى الواسع فراخ نهادن رحمت الولد
فرزند القاتل فرمان بردار البديع
نوافرين قضى حكم كردن و كار حكم
كردن و بكار آرد و تمام كرد يقضى
قضا و قضى عليه بكشت او را الامر
كار الامور جمع لولا جرائد تكلموا سخن
كويد و اما التكليم سخن گفتن يكسوى
ارسلاى فرستادن ما تراء الارسل
فرستادن رضى خشنود شدن برضى
ضى الملة بكيش اهو اهم مراهاى ايشان

الهُوَ مُرَادُ حَقِّ تِلَاوَةِ سِرِّ خَوَانِ اَوْ
الشَّفَاعَةِ خَوَاشِ اِبْنِ بِيَارِ مُؤَدِّ
بِئْسَ بِيَارِ مَا يَذِ اِبْنُ اَزْمُودِ اَنْهَضَ نَمَامِ
كَوْدَنِ اَنْ كَلِمَاتِ رَا اَلْاَمَامِ نَمَامِ كَوْدَنِ
اَلْاَمَامِ بِيَشِ رُوْدَرْدِيْنِ وَبِيَشِ نَمَامِ اَلْذَرِيَّةِ
لَسَلِ اَدَمِي وَبَرِي اَلْذَرِيَّاتِ وَاَلْذَرَارِيْ جَمْعُ
نَالِ بِيَا فِ مَرْدِيْ بِنَالِ نِيْلَتِ نِيَا فِ مَرْمَنِ
اَلْبَيْتِ خَانَهُ الْمَتَابَةِ بَارِ كَشْتِ جَايِ تَابِ بَارِ
كَشْتِ يَتُوْبِ تَوْبَا اَلْاَمْنِ اَمِيْنِ شَدْنِ مَقَامِ اَبَرِ
هِمِ سَتَلِيْ اَسْتِ لِسْتَانِ بَايِ وَتِيْ بَرَا جَا اَلْمُضَلِّيْ
نَمَارَكَاةِ عَهْدِ نَا قَرْمُودِيْمِ اَلْعَهْدِ قَرْمُودِيْنِ
وَوَصِيَّتِ كَرْدَنِ الطَّائِفِ كَرْدَرِ اَمْدِ طَاغِ
كَرْدَرِ اَمْدِ يَطُوفِ طَوْقَاوِ طَوَافَا عَكْفِ مَقِيْمِ
شَدْنِ

يَعْكُفُ عَكَوْ قَا فَهُوَ عَاكِفُ الرِّكْعِ بَشْتِ خَرْدَنِ كَانِ
جَمْعُ رَا كِ السَّجْدِ سِرْبُورِ مِيْنِ مَلْدَكَانِ جَمْعُ سَاجِدِ
اَلْبَدْرِ شَهْرِ اَلْبِلَادِ جَمْعُ اَمْنَا اَمِيْنِ اَمْتَعِدْ بِرُخُورِكَ
رِيْ دِهْمِ اَوْرَا اَلْتَمَنُّعِ بِرُخُورِ اِيْ دَا ذَنْ اَلْاَضْطِرَّ
بِحَاةِ كَرْدَا يَنْدَنِ اَمِنْ طَرِيْحَاةِ كَرْدَا اَمِ اَوْرَا
اَلْمُصِيْرُ شَدْنِ جَايِ اَلْفَوَاعِدِ بِيَا ذَهَابِ جَمْعُ قَاعَةِ
اَلْقَبْلِ قَرَا يَذِيْرُ قَسْ قَبْلِ قَرَا يَذِيْرُ قَسْ اَلسَّمْعِ شَنُوْ
اَلْاَمْدِ كَرُوْهُ مُسْلَمَةِ كَرْدَنِ تَمْنَةِ اَلْاَرَاوُغِ
اَرْنَا قَرَا غَايِ مَارَا اَلْمُنَاسِكَةِ جَايِكَا هَهَا عِبَادَتِ
وَقَرْبَانِ جَمْعُ مَنَسِكَةِ وَتَزْكِيْمِهِ وَبَا لُ كَرَا
نَدَا اِيْشَانَا اَلتَزْكِيَّةِ بَا لُ كَرْدَا يَنْدَنِ وَشُدُوْنِ
وَزَكُوَّةِ مَالِ بَرَا ذَنْ وَكَبَسْتَنْ اَلْحُكْمِ مَحِيْ دُرُسْتِ
اَلْعَزِيْزِ اَرْجَمْدُوْبِيْ هَمْنَا رَغْبِ عَنْهُ رَغْبِ بَرْدَا يَنْدَنِ اَرُوْ

وَرَغِبَ فِيهِ رَغْبَتُ كَرْدِ رُو وِ پَرِ عِبْدِ رَغْبَةِ وَر
عَبَا وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اَبَرِهِمْ سَفِيهَةٌ نَادَان
شَدِيدَةً سَفَهًا وَ سَفَاهَةً اَلْاَصْطِفَاءُ بِرُكْنِ
التَّوَصُّيَةِ وَصِيَّةِ كَرْدَن و فرمودن بپند
بسران خویش را یا بنی ای بسرا که من یا بنی
ای بسرا که من اَلْاَسْبَاطُ فَرْزندان یعقوب
جمع سِبْطِ الشَّقَاقِ وَ الْمَشَاقَّةُ بَابُكَ دَنَز
خلاف کردن فُسَيْحٌ كَفِيٌّ كَفَرٌ اَللَّهُ دَرِ بُوَرْدِ
كَفَالَتِ كُنْد ایشا نرا خدا تعالی صِبْغَةَ اَللَّهِ دِن
خدا ای الحَنِيفُ مُسْلِمَانِ التَّوْحِيدُ بَلَى كَفَرْت
مُخْلِصُونَ ای مُوَحِّدُونَ بَلَى كُوفَتِ كَان
اعلم انا نرا حَضَرَ حَاضِرًا مَذْخُصَةً حُضُورًا
آبَابِ بَدْرَانِ تَوَالِبِ بَدْرِ الْآبَاءِ جَمْعُ خَلَّتْ

مَا لِعَبْدٍ وَجْهِي بِرُسْنِيذِ شَمَا اَلْحَاوُثَا اِي حُجَّت
مَكُونِيذِ شَمَا بَا مَا سَيَقُولُ السُّفَهَا دُرِ بُوَرْدِ
بَلَى كُوفَتِ كُنْد ایشا نرا خدا تعالی صِبْغَةَ اَللَّهِ دِن
ايشان را قول و جَهْدُ فَرَاكُ رُوِي خُوِيش را
التَّوَكُّيَةُ رُوِي فَرَا كَرْدَن و وَا لِي كَرْدَانِ
و سَطَابِزِ كُوَارَانِ اَلْوَسَاطَةُ بِنْدِ كُوَارِ
شَدَن اَنْقَلَبْ وَا كَرْدَن اِنْقَلَبْ اَنْقَلَابًا
اَلْعَقِبُ بَاشْنَه اَلْاَعْقَابُ جَمْعُ اَلْاَضَاعَةِ
ضَايِعٌ كَرْدَن وَ ضَايِعٌ شَدَن اَلرَّوْفُ وَ
اَلرَّوْفُ مَهْرَبَانِ اَلتَّقَلُّبُ بِرُكْرَدِيذِ
وَ اَشَدَّنْ قَلَوَلِيذِ هَرَا بِنَه فَرَا كَرْدَانِ
تَرَا قِبْلَةَ قِبْلَةٍ نَزْهَانِ هَا يَسْنَدِي تَوَانِ
اَلشَّطْرُ رُوِي اَلْمَسْجِدُ اَلْحَرَامُ مَسْجِدُ لَعْبَةٍ

اِذَا انْطَافَا اَلْاَمْتِرَابَتُكَ شَدَن وَاكِلَ قَوْم و
جَهَنَّهُ وَاَهَرَقِي رَافِلُهُ اسْتِ هُوَ مَوَلِيهَا اِنْ رُوِي
بِذَان اوردده است استباق بَابِل دِيكْرِ بِيَش
كِرَفَت وَاَبَاك دِيكْرِ تَبَرَا نَدَاخْت فَاَسْتَبَقُوا
الْحَيَاتِ بَابِل دِيكْرِ بِيَش كِرَفَت دَر خِيَرَات
لِيَا يَكُون تَابَا شَد مَالَم تَكُونُوا اِلْحَبَنُو دِيذ
شَمَا اَحْيَا رَنَدَكَاي جَمْعِي وَلَبَنُو تَكْم هَرَا نَه
بِيَار مَابِي شَمَارَا بِالْجَمْع بَلَا سَنَد شَدَن النَقْص
كَمْ كَرَدَن النَقْصَان كَمْ شَدَن مِ اَلْاَمْوَالِ اَز مَالِهَا
اِذَا اَصَابَتْهُمْ جَوْن بَرَسَد بَرِيْشَان اِلْاَصَابَةُ رَسِيْدَن
وَيَا فِت وَاَخَاسِث وَاَصْوَابُ كِفَتِ الْمِصْبَةِ عَزَا نَد
وَهِي رَسَد مَرْدَمُ اَلْاَلْفَرَان تَابِي سِيَارِي كَرَدَن
صَلَوَات دَر رُزْهَا صَفَا وَاَسْرُو دُو كُوَه اسْتِ بَلَكَّة

شعائر الله متانهاى خدا در حج تالاج حج كردن اعمار
عمره كردن وزيادت كردن و قصد كردن فلاجاج
نست بَرُ النَطْوُ طَواف كردن اِنْ طَوَفَ فِي طَوَافٍ
كُنْدُ النَطْوُ عَجِيْبِي كَرَدَن كِي فَرِيضَةُ بُوذ وَنَدَسْت
وَمَرِ طَوَع خِيَرَا وَاَهَرَك بَرَعَت حَوِيْش خِيَر كُنْد
اجْمَعِي عَمَلُ الْاِطَارِ زَمَان دَا دَن وَاَهْم نِيْظُرُون
وَبَدَا اَيْشَانِ اَز زَمَان دَهَنَد وَاِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَاَمَدُ شَد شَب دَرُورِ الْفَلَكَ وَالسَّفِينَةِ كَشْتِي بَش
بَرَا كُنْدَه كَر دِيكْت بِيَا اَلْاِبْتِنَات بَرَا كُنْدَه شَدَن
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ اَز هَر خَمْنَدَه الْمُقَدَّرِي كَر دَا اَيْدِن اَلْبَاحِ
بَاذَهَا جَمْعُ دِيْجِ السَّحَابِ اَبْرِي لَاحُوِيْشِي رَا بَكْشَد
الْفُجْجِيْر اَم كَرَدَن الْمَسْحَرَام كَرْدَه الْاِجَاب دُوَسْت
دَا شَت وَاَبَر كَرِيْدَن تَجْوِيْهَم دُوَسْتِي دَا رِيْذ اَيْشَانِ اَرَا

الحب والهمة دوست داشتن القوة پیرو شدن
تحت التبر و بیدار شدن از تبرالدين استغوا چون
بیدار شدند از کسانی که بپس روی کردند ایشانرا قطع
پایه پاه کردن تقطع بریده شد الاسباب پیوندها
جمع کسب کردن باز کردند کار باز کردند ایند الکرم
باز کشش الحشرات بشما فها جمع حشرة خطوات الشيطان
راههای شیطان جمع خطوة وهي ما بين القدمين منبر
هو بذا بالسوء بیدری والفحشاء ریشنی الالفایفتی
الغینا یافتیم ما سعی بانکا بر کو سفند زد مردی سعی
نعتا المنادات والنداء کسی را اواز دادن المینه مزار
اللم کوشت الخوم جمع الخنزیر خوک الخنازیر جمع
الاهلال اواز بر آوردن وما اهله به لغير الله انکا
بر نام جز خدای گشته باشد الباعی شکار غیر باغی

نه راه زن البطن شکم البطن جمع فما اصبرهم
چه شکمها کرد ایند ایشانرا الاصابه شکمها کرد ایند
البعيد دور قبل المشرق سوی مشرق قبل المغرب
سوی مغرب این السبل راه کوی وفي الرقاب
یعنی مکانان الدقبة والجید کردن الباسا
درویشی الصراحنی و بیماری و جرح الباس
یعنی هنگام کار رار العضاص برآستی باداش
کردن القتلى کشتگان جمع قتل الحار از ازمرد
الانبي مادة الاناث جمع الاخ برادر الاخوة
والاخوان جمع المعروف نیکوئی الاراد بکل لادن
الغفار والغفور والغافر ترسند کناه الغفارون
والغفور جمع القرب نزدیکان العنل واللب خرد
الکباب والعقول جمع یا وئی الالباب ای خداوندان

خردا افزاید خویش نزد بیکر افزون جمع حقا
واجب الایضا فرمودن و وصیت کردن الهی
وصیت کنده الحنف قبل کردن الصیام و الصوم
داشتن المریض و السقیم بیمار دفعه ای
بیده بر و بوزوزه داشتن بعد از ان العذ
شمردن الاخری دیگر اخر جمع الاطافه نوا
سنت فدیة بدی الشهر ماه الاشتهر و الشهور
جمع البسرا سانی العسر و نحو ای لتکملوا انا غام
شود کنند اکمال غام کردن العدة شمار التکثیر
خدای را بزرگی یاد کردن لتکبر الله تا بزر
گی یاد کنید خدایرا الاجابة و الاستجابة پاسخ کردن
اجیب پاسخ کردن من دعوته الداعی خواندن
خواننده فلیستخسرو الی جوابی کنید مرا شنید راه راست

یافت بپوشد پوشد و رشاد الا حلال حلال کردن
الرفق سخی داشت گفتن و محبت کردن اللباس
همه در پوشیدن الاختیار حیانت کردن
خنافون انفسکم حیانت می کنید و استنهای
خویش المباشرة جماع کردن با شوهر و همن محبت
کنید با زنان الابتعا جست الحیط الابيض سبک
روز الحیط الاسود سیاهی شب الصبح و الاصباح
والفجر بامداد خدو و الله حدهای خدای تعالی ادا
لا رشوت دادن و رشود کذا شن دلو و حجت او
ردن و تدلوا ای و اندلوا و رشوت مدهد الحام
حاکمان جمع حاکم فریقان باده الهلال ماه نوالا
هله جمع مواقیت و قتهای بیدام ابوابها درها
ان المقاومة و القتال بایک دیگر کارزار کردن

تَقَفَّ بَاقٍ وَبُكْرَتٍ بِتَقَفِّ تَقَفَّا حَتَّى الْتَقَوْا فِتْنَةً
تَابَاشْدُ شَرَكٌ وَكُفْرٌ فَإِنْ اسْتَوَا الْكِرْبَارُ اسْتَبَدَّ الْاِسْتِمَا
بَارِ اسْتَاذَنْ الْحَرَمَةَ اِجْوَاجِدْ بَاشْدُ نِكَاهُ وَاسْتَدَارَ
الْحَرَمَاتِ جَمْعُ الْقَابِ يَفْعُزْنَ وَلَا تَقْوَا وَتَبَدُّ
الْتِمْلُكَةُ هَلَاكُ الْاِحْصَارِ بَارِ اسْتَدَارَ وَاسْتَدَارَ حَافِي
رَا مَانَعِ بِيْشْ اِيْذِ جَوْنِ بِيْمَارِي وَدُخْمِي نَالِجِ بَارِ مَلْدِ
فَارِ اِحْصَارِ اَكْرَبَارِ اسْتَدَارَ شَوَيْدُ شَمَا الْاِسْتِيْسَارِ
اِسَانِ شَدْنِ اِسْتِيْسَارِ اِسَانِ شَدْنِ الْهَدْيِ فَرِ بَانِ عِلَّةِ
فَرِ سَتَدِ الرَّاسِ بِرِ الدُّوسِ مَعْ حَتَّى يَلِغْ تَابِ بِيْدِ
الْبَلُوغِ رَسِيْدِنِ الْحَلْ اِلْحَاكِيْ حَلَالِ بُوْدُ كَشْرِ قَرِيْبِ
اَزْدِيْ اِلْحِيْ الشَّخْ فَرِ بَانِ جَمْعِ نَسْكَهْ التَّمَعِ بَرِ خِيْ
دَارِيْ كِرْفَتِ فَرِ مَتَعِ هَرَكِ بَرُونِ يَابِقَرِيْبِ اِرْجَمِ
بِيْمَرُونِ اِيْذِ ثَلَاثَةِ اَيَّامِ سَدِّ رُوْزِ سَبْعَةِ هَفْتِ رُوْزِ ثَلَاثِ

عَشْرَةِ اَوَّلِ رُوْزِ بُوْدُ كَامِلَةٍ تَامِ حَامِلَةِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ بَعْنِ سَاكِتَانِ مَلْدُ شَدِيدِ الْعِقَابِ سَحْتِ
عَقُوْبِتِ الْعَوَاقِبَةِ وَالْعِقَابِ عَقُوْبِ حَرْدِنِ اسْتَهْرِ
مَعْلُوْمَاتِ مَا هِيَ هَيَا دَانِيَهْ بَعْنِ شَوَالِ وَدُو
الْعَقِيْدِ وَتَرُوْزِ اَزْدِيْ لَحِيْ هَمِ فَرِضِ هَرَكِ
فَرِضِيَهْ كَنْدِ الْفَرِضِ فَرِضِيَهْ كَرْدِنِ
الْحَادِلَةِ وَالْجِدَالِ بَا كَسِيْ كَاوِيْدِنِ كَرِضُوْمَتِ
تَرُوْدِ تَوْشَهْ كِيْرِ التَّرُوْدِ تَوْشَهْ بَرِ كَرِضِ الزَّادِ
تَوْشَهْ التَّقْوَى بِرِ هِيْزِ كَارِيْ فَا زَا الْفَضْلِ
جَوْنِ بَانِيَوْمِيْ بَارِ كَرْدِنِ الْاِفَاقِيَهْ بَانِيَوْمِيْ
بَارِ كَرْدِيْدِنِ الْاِسْتِيْقَادِ اَمِيْرِشْ خَوَاسْتِ
الْحَسَنَةِ بِيْكَوِيْ الْحَسَنَاتِ جَمْعِ الْمَوْقِفِ
وَالْعَرُوفَاتِ اِلْحَاكِيْ جَمْعِ كَنْدِ الْمَشْعَدِ اِلْحَامِ

جای است کی آنرا مزد لافه خوانند الوقایه نگاه
داشتن و فی نگاه داشتن فی نگاه دارد
فیه نگاه دارد تو مزد قیا نگاه دارید شما
دو مزد تو نگاه دارید شما در فی نگاه
دار تو وزن قیا نگاه دارید شما دو زن قیا نگاه
دارید شما زنان قیا نگاه دار مارا النصیب
والخط والحق بکس سریع الحساب زود
شمار الحساب والحسبان شمار کردن احسب
شمار کن تو مزد الحسب شمار میکنی من
یعمل هر که بشنازد العمل بشناس من ومن
ناحر هر که باز پس آید الحسب الحسب کردن
و بر آید الحسب بخشد و بر آید بخشد شمار دارد
کنند العجب خوش آمدن الاستهاده کواه

کردن و حاضر کردن بشهد الله کواه می
خدا بر الله الحسام سخت حضورت لوم لذ قومی
سخت حضورت المسعی کار کردن الاهلال هلال
کردن المسکینه و زاد الفساد بناه شدن العز
حمیت جاهلیت حسبه بسند است او را حسب
بسند است ترا جهنم و یقر و لظی و الهاویة
والخطیئة دوزخ العود بازگشتن المعاد بازگشتن
جای و لیس الهیاد و بد قرار جای است الهیاد
بیشتر المصروفات خشنودی فی السیم در سیمای
کیافه همه فان زلتم اکر بلغزید شما الذکر
بلغزیدر هل هسنت هل ينظرون ای چشم می دارند
الظلة سایه و ان الظل مع سل بترس کم
جند التزین بیا راستن و یسحر و انفسوس

می دارند السحر والسحرية و السحرى افسوس داشتن
حسب بنداشت حبیب بندارد الحسبان و الحسبة
بنداشت الذللة و الذلزال جنبانیدن و زلزلا
و جنبانیدن ایشانرا با انواع بلا منی کی من خیر
از مالی گره دشوار است عسی شاید کی بود گره
دشوار داشت یکر گواهیه فهو کاره و ذال
مکروه شتر بزرگ الطیر بزرگ و بزرگ برآمد
العباد و الطیر اجمع الاکبر بزرگتر الاکبر
جمع الصدیکو دانیدن لا یزالون و همیشه استقامت
عه توانستن ایرتداد بر گشتن از مسلمانان و ج
ان دمن بر تدد و هر که بر کردد حیط باطله
شد حیط حیو طاهاجرو از مکه بمدینه آمدند از
برای دین المهاجرة از کسی بزرگتر جاهدوا

کارزار کردن الجهاد و الجهاد کارزار کردن
رجا او میداشت و بر سید رجوار جا الحمری
الحور جمع المیسر قمار المنفعة سود المتافع
جمع العفو زیادت مال التفکر اندیشیدن الخاطه
لطفه با کسی امیختن الاعنات در کاری آفتادن
کی ازان بیدون تواند آمدن لا عنکم در دشواری
افکند شمار الدک و الذکاخ بزنی کردن
و شوی کردن و جماع کردن الامه بر ستار
الایما جمع ولا تنحوا او بزنی میکنید و لا تنحوا
و بزنی مدهید الانکاح مرد را زن دادن
وزن را شوهر دادن التذکیر یا بازاوردن
الحیض و الحيض نابایکی کی زن را افتد اغترل
بایک سوی شدن طهر یا لشد بطهر طهارت

المظهير سرور ششتر حرث لکم کشت زارها
اند شمارا فاقوا حرثکم بنایید بکشت زارهای
خویش ای شمیم جبار کاخ اهدای ارکجاوار
اجماع صفت نماند و مایع الیمین سوخت ایمان
جمع المواخذة کسی را بگناه بکشت لغو سوتندی
ببرد و ذی قصدا ایلا و الاثلا سوخت خوردن
التزیف جنم داشت اربعه اشهر چهار ماه الهی
باز کشتن و قیام باز کشت بقی بار کرد فان فاوا
اگر بار کردید العزم دل بر کاری نماندن
الطلاق رها شدن زن از بند شوهر المطلقات
زنان طلاق داده التطلق طلاق دادن
ثلث قسوه سه بانی الواحد قسوه الحليم
برد بار الحليم بردباری ولاجل حلال نشود

الحلال حلال شدن و بیرون آمدن از عید و بیرون
آمدن از رحم و واجب شدن عقوبت الحمره
دان الارحام جمع البعل شوهر البغول البو
جمع احق سزاوارتر الرجل مرد الرجال
جمع الدرجة بایگاه ببالبر الدرجات جمع
مره یک بار مرتان دو بار مرات بارها الاسال
نیکاه داشتن التینج رها کردن و موی لسانه
کردن الاقصد خویش را باز خریدن فلا تقدر
در مکنه از آن التراجع بهم باز کشتن التقدر
فرا گذاشتن الاجل زمان الاجال جمع الضراد
و المضاعف کردند ساینده یک دیگر الوخط
پند دادن و عطف یعط و عطا و عطفه یو عطفند
می دهد ممدی را عطف لن شوی کردن باز داشت

يُفَضَّلُ غَضْلًا فَلَا تَقْضُوهُ هَذَا مِنْ شَوَى كَرْدَن بَارِ مَرْدِيدِ
اِنْ زَنَانِ رَا الدَّوَجُ شَوْ هَرِ الْاَزْوَاجِ جَمْعُ النِّزَاجِ
از بید دیگر خشنود شدن اطهر و از بی بالکته
الارضاع شیر دادن لال و السنه و العام و الحنة
سأل الاحوال و السنون و الاعوام و لا جمع
الرضاعة و الرضع شیر خوردن و المامی وضع
و علی المولود که بریزد و لکه بر آید بزراید الوالده
را در الکسوة جامه التکلیف در خواستن چیزی
از کسی او را از آن رج باشد الوضع طاقت افتاد
باید که کنند برساند رتی را و رت میراث یافت
بکرت و ارثه الوارث میراث یابنده الفضالجه
از شیر باز کردن التثاؤد باریک دیگر
مستوره کردن الاسترضاع شیر دهنده

مسلم فاستبرأه یسلم تسلیماً التوفی جان برداشتن
و تمام فراسیدن یوفون جان نستانیدن اینست
یوفیهم جان بردار دشمارا بید دست بدارد
مردی بیدون دست بدارند ایشان مردان در
دست بدار نو ممد در دست بدارید شما دو مرد
در وادست بدارید شما مردان الحنین آگاه از
همه چیزها التقرض سخن سربسته گفتن الخطبة
زن خواستن الاکنان بختار داشتن البیتران
بلا تواعیدوهن وعده کشیدن زنان را سیر الغی
تکاح عقد النکاح بستن نکاح حتی یبلغ الكتاب
اجله یعنی تا گذرد و وعده الفرض بدید کردن
فمنوهن متعه دهیدن زنان را المواسع توانگر
المقتر درویش القدر و المقدار اندازه الاقدار

والمقارير جمع النصف من الاضاف جمع يعقون
 دست بدارند ایشان دستان و انفسوا و مگذازد
 الفضل بفضل کردن الحافظة نگاه باری بودن
 بر چیزی الوسطی میانین رجاء بیاضه کان
 جمع رجل رجاءنا برستور نشسته کان جمع
 را کب الم ترا می نمودنشی الوه هزاران مردی
 الذی کبشت انکس الافاض وام داذن
 القرض وام القروض جمع المضاعفة افزون
 کردن اصغافا افزونها جمع ضعف القبض
 شد کردن وینچه فرا کردن سبط دوری
 فراخ کرد سبط سبطا الملاو الطوبیفة
 سودهی بگووان الطرابی جمع طالوت
 ناممکی است از بنی اسرائیل و سع و راح رسید
 سعة

فهو واسع سعة رکت بسطه زیادت
 اللحم والجسد والبدن تن الاجسام والاحیاء
 والابدان جمع النابوت صندوقی بوده است
 در بنی اسرائیل در و صورت بیغامبران کلاه
 حق نقایه بادم فرستاده بود السکینه
 آرام دل بقیة بازماند الجمل برداشتن النصول
 از جای رفتن الجذو و الجلیش لشکر الجود
 والجیسوت جمع طعم خورد بطعم طعام
 الاعتراف بدست اب بر کمرش و خوری
 بالمخیز عرفة یل لک اب عرفة یک کف
 برداشتن الجاورة بگذشتن از چیزی حالت
 ناممکی است کافر الفیة والشردمة کفر
 غلبه غلبه کرد یغلب غلبه و غلبا فهو غلبت

بمن برون آمد بیوز بروزا افراغ رجز نشین
بر جای بدیشش القدم پیش پای افدام جمع
الهمم کثیر لشکر دفع برداشت و فرادا
در الامثال بایک دیگر کارزار کردن
البيع خیزدن و فروختن خانه دوستی الحزین
هلینة القيوم والقيام والقيم یا بنده السینه
خواب سبک النوم خوش و کهنه شدن جامه
نام خفت بتمام خسید مت حقت من الحری
کوسی و کوبند کوسیه یعنی علمه و کوبند
باز شامی و سلطانیت وی ادکیان بارگه
و بربخ آورد بود او را و ایاده حفظ نگاه
داشت حفظ حفظا العلی والعالی و المشعانی
بزرگوار الیکوا بستم بر کاری داشت عوی بی

راه شد بقوی عبا و عوایه ففوغاه و الجمع غاون
وغوا ان الجلب و الطاغوت هرج انرا بر شد جزاز
خدای تعالی السیف سال دست در چیزی دزن العرو
کوشه بالعدوه الوثقی باصلي استوار الانقسام
شکسته شدن کی جدا بخورد نور روشن کشته
و روشنای الانوار جمع الشمس افتاب بخت کشته
شدیمت بختا من بکشت بمر مرا خاویه افتاد
العرش شفق خانه العروش جمع مایه علم
صد سال لب درنگ کرد بلیت لبنا الطعام خوش
الشراب هرج بیاشامد السنه رگوید و سال
زده شدن الحمار حر الحمیر و الجمع العظم اسخوان
العظام جمع الانشار از جای برداشتن الانشار زنده
کردن کسا بوشانید مرد بر ایکسوا کسوه

الطهينان بيار اميدن الطاير مرغ الطيور جمع الصور
جنبائين و بانه بانه كردن و دروفا كردن ايند جزوا
بانه اجزا جمع الحبة دانه الحبة يك دانه الجوز جمع
السنبلة حوشه السبلات جمع الانباع در سائيند و در
رسيدن و و ابر كردن المن ميت بنادن و عطا
دادن و برين الغنى ثوانى كروى نياز الاغنيا
جمع الابطال باطل كردن المرات والريا براى ديد
كار كسى كار كرن الصوان سنگ سخت و نسوه التراب
خال الوالى باران ترك قطعه الصلدة سنگ سخت
در فشان القدرة ثوانى و يعدى يعلى تبيينا يعنى
درست اعتقادى الربوة الربوة بالا الاكل
والقطف بار درخت القطون جمع منقير يك دو

الطل باران نرم الخك والخك درخت خرما
اللعنة انكروا العتاب جمع الكبر برادر اميد
كبرت بزاز بر امدم من ذرية ضعفا اى ضعيف
الاعصان راه باز الاحتراق سوخته شدن النعم
مقد كردن و نيم كردن خال الجيث بزوبلايد
حرام الاعماض اسان فرا گرفت در معاملت و
جسم فرو گرفتن الحميد ستوده الفقر درو بيشى
نعمه بر خوشتن واجب كرد بيدر نذرا النذر يمان
كردن منعهاى نيكو چيز است الاخفا بهمان كردن
واشكارا كردن الفقيه درو بيش الفقرا جمع
الكفير فرا گذاشتن جمع از كناه كار و كناه
كردن سو كند و كافر كشت كسى التوفية
غلام فرا دادن يوفى اليكم تمام بدهيد شما را

التَّقَفُّ هَفَّتْ بِنَارِي مَوْزَنَ وَأَرْخَامَ بَارَايَسَنَادَنَ
الْلَيْلُ شَبَّ اللَّيَالِي جَمْعُ النَّهَارِ رَوْزُ الْأَنْهَارِ وَالْمَهَرُ
جَمْعُ السَّيْمَانِ شَارَ قَرْوَتِي وَخَيْرَ الْحَافِ أَكَاحَ كَرْدَنَ
السَّرِيهِمَانِ الْعَلَانِيَةَ اشْكَارًا الرِّيَا فَرْوَتِي الْخَرْطَ
رَدَنَ وَنَاقُصَ عَقْلَ كَرْدَنَ الْمَسْنَدِ بَوَانِجِي
رَفَّ أَرْنِيشَ بَشْدَنَ مَا سَلَفَ أَيْ بَكَدْ شَتَّ
مَحْنُ بَكَاسَتِ عَجْجِي مَحْمَا كَفَارِ بَسَادِ كَفَرِ أَتَمِ بَرَّةَ
كَارِ الْأَرْبَابِ مَيَّزُونِ بَقِي بَاقِي مَانْدِ بَقِي بَقَا فَاذِنُوا
الْكَاهِ بِأَشِيدَ أَرْنِ بَرَا سَتَ وَكُوشَ فَرَا دَاشَتَ يَادَنَ
اِذْ نَارُوسِ أُمُ الْإِمِّ سَرْمَا بِنَا شَمَارَ رَاسِ الْمَالِ سَرْمَالِيَه
هَوَّ عِيرَةٍ خَدَّ أَوْدَتِكَ دَسْتِي قَطْرَةَ زَمَانِ دَاذَنِي
أَيَّ نَظَرُ وَارْتَمَانِ دَهِيدِ السَّارِ وَاللَّيْسَةِ فَرَاخَ
دَسْتِي النَّدَائِينَ بِيَحْ كَرْدَنَ حَسَنَ بَوَامِ الدِّينِ وَام

الدِّيُونُ جَمْعُ الشَّيْمَةِ نَامَ بَرْدَنَ الْمُسْنَى نَامَ بَرِ الْعَدْلِ
دَاذَوْرَ اِبْنِي الْأَمِلَالِ وَالْأَمِلَالُ كَرْدَنَ خَشَنَ بَكَاسَتِ
بِيَحْسَ خَشَنًا وَلِيَهْ فَيَحْ أَوَّ اِبْنِ شَهَادَ كُوهَ كَرْدَنَ
وَكُوهَ اِبْنِي خَوَالِجِي شَتَّ أَنْ قَضَيْتُ كِي فَرا مَوْشَ كَرْدَنَ
أَحَدِيهَا بَكِي أَرْنِيشَانِ دَوْرَنَ التَّكْبِيرِ بَايَاذَوْرَ
دَنَ وَبَتَدَ دَاذَنَ سِيمِ سَرِ بَرَامِذِ بِلَسَمِ سَامِه
الصَّغِيرِ حَزَنَ الْأَصْغَرِ حَزَدَنَ اِقْطِطُوا قَوْمَ الْخَرِ
أَرْنِي نَزْدِ بَكْرُ دَنَا نَزْدِيكَ شَتَّ يَدِ نَوَادِنُوا الْأَرْتَابِ
بَشَتَّ شَتَّنَ التَّبَاعِ بَايَكُ دَرِي كَرُوبِيعَ كَرْدَنَ الرَّهْنِ
كَرُو الرِّهْكَانَ جَمْعُ الرَّهْنِ جَمْعُ الْجَمْعِ مَقْبُوضَةً
فَرَا كَرِفَتَهُ النَّادِيَةَ كَزَارَدَنَ الْإِيْمَانِ اِبْنِ اِ
شَتَّ الْأَمَانَةَ وَالْوَدِيعَةَ رَنْبَهَادِي الْأَتَمِ بَرَّةَ
الْأَتَمِ بَرَّةَ مَنْدَشْدُ يَا تَمَّ اِثْمَا فَوَاتَمَ الْخَاسِيَةَ شَمَارَ

شمار کردن تقدیر عذاب کردن اطاعة والطاعة
فرمان بردن غفرانک امرزش تویی خواهم الکتاب
کسب کردن الخطا خطا کردن الحمل والحميل
بار بر نهادن الاصره حتى الطاقة تو انابي المولى
خداوند و بسرم و از از کشیده و از از کرده
و هم عهد المولى الى جمع **سورة العنبران**
التوريت كتاب موسى الجبل كتاب عيسى الزبور
كتاب داود عليهم السلام الانتقام كينه كشيدن
خفي پوشيده شد خفي خفا التصوير صورت کردن
الاحكام استوار کردن و باز داشتن از کارى
الحكمات ان يكي معنى را محتمل بود المتشابهات
از ان معنى بسيار را محتمل بود ام الكتاب اصل
كتاب الزرع والذيعوعة از حق بکشتن التأويل

تفسير کردن باج معنى باوى كودز الرأى
استوار شدن كان در عالم الدسوخ استوار شدن
ويج اور شدن الازاعة رجز كيدن الوهب
والهبة داادن هب لنا بده مارا الوهاب خشنه
الجمع جمع کردن الميعاد والموعود وعده گاه
الغنا باز داشتن و بي بيان کردن و توانگر
کردايندن الداب حوى وعادات لدن نر
دريك لدنك نزد يك تو لدنا نزد يك ما
الالتفافهم رسانيدن راي العين در چشم ديده
عبرة يندگرفتن الاعتبار عبرت كرفتار
ند بيشه جيزى فرا شدن لاولى الابصار خدا
بينايي ها الشهوة از دوى الشهوات جمع
القنطار مال بسيار القناطر جمع المقنطرة

جمع کرده الخیل اسبان سواری الجنول جمع
الذهب زر الفضة سیم النجوم جواهر کردن
ستوران و ذاع کردن ایشان الانعام چهار
با از جمع نف شتروکاو و کوسفند اوب
و ایا ب باز گشتن الماب باز گشتن جای التنبه
بناگاهانیدن انبم ای بناگاهانم شمارا الرضوان
خستود شدن بالاسحار سحرگاهان السحر یکی
شهد الله ای بین و اظهر بیدا کرد خدای قایما
بالقسط ایستاده بداد کردن اسلمت و حق
ای اخلاصت علی و پره کردم کار خویش الاخلاص
و پره کردن الخلفین رک روی البلاغ و التبلیغ
زساییدن الغرور و فریض الافتراء دروغ گفتن
فراباقتی اللهم ای باز خدای الترفع کشیدن

الترفع کشیده شدن الترفع ار رهند گشتن
الاعزاز عزیز کردن وقوی کردن
التقاه بدهیز کاران التذیر تذساییدن الصبر
سینه الصبر جمع الاحصار حاصر کردن
الامدعايت ال ابرهیم یعنی اسمعیل و الحق
وال عمران یعنی موسی و هرون امیره عمران
زن عمران یعنی حنه مادر مریم التخریر ازاد
کردن و نبش و صنعها بزاز او را الوضع
برآدن و بنهادن الذکر نرینه الذکور جمع
الانثی ماده الاناث جمع النبات رستن الاعاده
بناه خواستن و بناه دادن التکفیل کسی را بایندار
چیزی گردانیدن کفلهما زکریا یا بیدار او
گردانیدند زکریا را الکفالة بایندار

کردن قهر باینده کرد بقتل کفاله الحراب
خانه بر بالا و جای اطم در مسجد هنالك و هنالك
الحاهاننا الحیا الفصيلة دروز رازن و درانش
او کندن بکلمه من الله بسخره از خدای یعنی
عیسی السید میده السادة جمع الحصون ان ک
اورا بر تان حاجت نیفتد وان ک خویش رازن
نان رخاه دارز الغلام کوز ک بسرینه العلمان
جمع العظیم والعاقرة ناز ایند الرمز اشارت کردن
الابکار والبکرة بامداد العشی شباهه از
مادر شام ناحقش فت فرمان برداری کرد مردی
و دعا کرد و در پاستاد در نماز یفت فتوئا
النبه خبر الانبا جمع اوئی و می کرد و الهام داذ
یوئی العلم تیر بی بر الاقلام جمع ایلم کدام از ایشان

۲۸
ایکم کدام از شما لدی نزد یکم لدینا نزد یک
ما الاختلاف بایکدیگر خفومت کردن
المسیح عیسی الوحید روی شناس المقربون
نزدیکان خدای از فرشتگان و آدمی القرب
نزدیک آمدن المهد کاهواره المهد جمع الکمل
سی و سالة الکمل جمع خلق تقدیر کرد و یا
فرید و دروغ گفت خلق خلقا البشر آدمی یلی
گویند و جماعتی را گویند الطیر کل الهیة و
الصورة والشیان و الخلق بیکر الصفر والهیات
والخلق جمع نه در دیند بیخ نهفا الا برادر است
کرد ایندن از بیماری البرویه شدن الائمة
نابینای مادران از ابرص پس الادخاری و
نهادن الاحسان دیدن و یامش الانصار یاران

جمع ناصب الحواریون خاصه كان یغامبر ان الخویر
سبید کردن حواریون یاران عیسی ایشانرا
حواری گفتندی کی کارزی کردند و گویند
از بهران ایشانرا از گناه پاک کرد اسلوه بود
ند مکر بید سکا لیدی مکر مکر خیر الما لیس
بهترین جزا دهندگان مکر و الذکر الحکم یعنی
قرآن مجید و گویند و احمت القصص والحديث
سبحن و القصص فی کرم و لزی فرا شدن النقای
بلند شدن و پیامدن تعالی یا تو مرد تعالی یا بید شما
دو مرد تعالی یا تو دن تعالی یا تعالی یا اسما
بزاری دعا کردن هانم ای نکبید شما هو لا این
کروهی او کی و آخری و احد سزاوارتر من
و من و من و جزای و جدیر سزاوار الجمع والجماعة

و الطایفة و المعشر و الحزب و الفوج و البیلة
و الذممة و الرهط و السعة و الشردمة و النفر
کروه المعاشیر و الطوائف و الاحزاب و الزمر
و افواج جمع و به النهار اول روز الدوم و الدوم
و الدیوم ههسته شدن مادمت همیشه تو مادام
و ما زال ههسته لا يزال ههسته باشند لوی زبان
بیکرد ایند که دهان بکوی لیالیون الستم می
کرد اندر زبانهای جویش الصد سرفای سخت
البطانة دوست و پره الو تقصیر کردن و توان
الحبال تناهی لا یالو زکم خبالا ای لا یقصرون
و افساد امرکم تقصیر میکنید در تپاه کردن کادها
شما عنت بره مند شد و در کاری افتاد کی از ان
بیرون نتواند آمدن و رجور شد لعنت عسا

و دو ما عینم ار زو شان کرد که در بزه افتید
شما بدیدید و آمدید و ابد و البغضاد نتمی می افروهم
از دهنهای ایشان العلم و القوة دهر العوض دندان
کوفت عصفت دندان کوفتم اعض دندان
کبریم البنانة و الاعملة سرانلشت البنان و الاملک
مع العیظ حتم آمدن بدان الصدور باج در بینها
است السو و المساه غمیلین کردن ساه غمیلین کرد او
را بسو غمیلین کند او را فرج ساز شد بفرج
فرجاً فهو فرج الکید بد بکالیدن الغدو بامداد
کردن و رفتن در آن وقت و اذ غدوت و چون
بامداد برفتی التیویة کسی را جای فرو آوردن
تیوی ای بی می ساختی مقاعد جایگاهها
جمع مقعد هم قصد کرد یهم همافضل بد دل شد

یقتل فتلا فهو قتل التوکل اعتماد کردن
بند نام جاهی است که مصطفی علیه السلام اجنا
با کافران حرب کرد الدلیل خوار الاذلة مع
کفی بنده کرد بلی کفایة فهو کاف الامداد
مدد کردن ثلثة الف سه هزار الفور جوی
شیدن دیک و اب چشمه و اب بدان ماند یاتو
کم من فورهم و ایدیشما ارجو شیدن ختم ایشان
مسویم شان کرد یان لقطع طرفاً تا ببرد کنار
یعنی تا هلاک کند کرو می را کیت خوار کرد
و هلال کرد و بر روی او کند بلیت کیتا خاب
نومید شد و می هر ماند جیب خیمه فهو طیت خا
بین نومیدان العرم من هنا السرا و المسر شای ذی
في السرا و الصرا یعنی در فراخی و تنگی کلم ختم

فرو خورد

بِكُظْمٍ لَّظْمًا فَهُوَ كَاطِمٌ فَاحِشُهُ نَاشِئُ سِنِيهِ وَكَتَافِيهِ
الْأَصْدَارُ بِرِمْصَتَيْنِ يَلِيشَانِ السِّنِّ سَنَتَهَا جَمْعُ سَنَةٍ
وَكُونُوا امْتَنَانِ نَعْمَ نَبِيكَ نَعْمَ الرَّجُلِ أَنْتَ نَبِيكَ مَرْدِي
تَوْسَارِ بَرْتِ يَسِيرُ سِيرًا الْعَاقِبَةُ تَسْرُجَامُ
الْعَوَاقِبُ جَمْعُ بَانٍ هُوَ يَدُورُ وَهُوَ يَدُورُ اشْدُ بَيْنَ بَانَا
فَهَوْبِينَ وَلَا تَسْوَاسِيْنِي مَلِيْئِدُ الْوَهْشِ سَنَسْتِ شَدْنُ
وَسَنَسْتِ كَرْدَ اَيْنْدَنَ الْاَعْلُوْنَ غَالِبِ شُوِيْدَنَ الْاَعْلُوْ
غَالِبِ شَدْنُ وَبَنُوْر جِيْرِي شَدْنُ وَبَلَنْدِ شَدْنُ
وَبَزْ كُوَارِ شَدْنُ الْفَتْوحِ خُسْنَتُهُ كَرْدَنَ الْمَدَاوِلَةِ
كُرْدَ اَيْنْدَنَ رُوْر كَارِ تَدَاوُلَهَا مِي كُرْدَ اَيْنَمِ اِنْرَا
الْحَمَصُ اَلِي كُنَاهُ كُرْدَ اَيْنْدَنَ الْفَحِيصِ كُنَاهُ حُرَا
سِنْدَنَ وَازْمُوْدَه كُرْدَ اَيْنْدَنَ وَحْمَدُ وَاحِدُ لِعَايِتِ
سَتُوْدَه الْكُتَابِ نَامُهُ مُوْجَلَا اَجَلِ دُرُوِي بِيْلِ ا

كُرْدَ اَيْنْدَه التَّاجِلُ زَمَانِ دَلَا نِ كَايِ وَكَابِنِ
جَمْدَاةَ رِيْعُوْنَ كُرُوْهَانِ جَمْعُ رِيْعٍ اَلرِّيْعُ
كُرُوْهٌ وَمَا صَعَفُوْا وَسَسِيْ بِكُرْدِنْدِ الضَّعْفِ
وَالضَّعْفُ سَسَتْ شَدْنُ الْاَسِيْرِيْكَانَةِ شَدْنُ بَرَاذَنِ
وَقَرُوْتِي كُرْدَنَ الْاَسِيْرَافِ كُرَافِ كُرْدَنِ
الرَّعْبِ تَرَسِ السُّلْطَانِ حَبْتِ الْمَاوِيْ بَارِ كَشْتِ
جَايِ الْمَتَوِيْ جَايِ مَقَامِ كُرْدَنِ حَسِّ بَلَسْتِ
جَمْسِ حَسَّ السَّارِغِ بَايِيْكَ دِيْكَوْ مَنْارِ عَتِ كُرْدَنِ
وَرِيْكَ دِيْكَوْ رَاقِدِ شَرَابِ دَاذَنِ وَبِسْتَدَرِ
صَرَفِ يَكُرْدَ اَيْنْدَ بِيْهَرِ صَرَفًا الْمَصْرِفُ بَارِ
كَشْتِ جَايِ الْاَصْعَادِ بَرِيَا اَشْدْنُ وَدُوْرِ شَدْنُ
دُرُوفِشِ اِيْزِ تَصْعِدُوْنَ جُوْنِ دُوْرِ شَدْنِ دُرُوفِشِ
وَكَلْتُوْنَ وَبَنِيْ اَسْتِيْدِ جِيْ اَخْرِيْكُمْ اَيِّ مِنْ خَلْقِكُمْ

بوسیدیم عمال کیلانیان فانی در کشت نفوس
فوتاً امنه امین شدن المنام و الحسری والنعاث
خواب العیشیان آمدن و جماعت کردن و برود
جیزی در آمدن الیهام غمناک کردن الجاهلیه
بیش از آمدن بیغامی ظن الجاهلیه ای ظن اهل
الجاهلیه کما اهل جاهلیت هنا و هاهنا اینجا
المضیع جای خفت المضایع جمع الی مضایعهم
ای مضایع فهم المقتل بکشتن جای ایشان
الجمع لشکر بسیار الاستیزال بغزاید و لغز
یدن خواستن غری غازیان جمع غازی غزافه
کود بدشمن یغور الحیره بشمائی خوردن
حسره بشمائی را چهار حمله ای

دبر حقه ما ز اید است البین نرم شدن لبنت لهم
نرم شدن ایشانرا القطر دست حوی غلیظ القلب
سیت بدیل الاقضا من برا کند شدن
من حوله هر آینه برا کند شدن نری بشا و هم
کن با ایشان خذل فرو کذاشت خذل خذل الغلول
خیانت کردن و بدزدیدن چیزی از غنیمت آن
یغل کسبت کنند او را خیانت بخط حشم گرفت
بخط خطا و بخطاهم درجات ای اهل درجات
ایشان اهل درجات اند المناقبه و النفاق دوری
کردن بالکسب فقد نسیب یقع فغوا فغوا قاعد
قاعدون و فغوا تشبیه کان لواطعونا اگر فرمان
برد نری ما را در باز داشت ید را الاستیشار
شاد شدن حق در رسیدن الحق الحاقا و الحاقا الوکیل

کارزار و بسنده کتفه الخویف ترسانیدن
حزن اندر گشتن شد چهره حزننا و اجزنک و اندر گشتن
مستاد ترا املامهله دادر و املا کردن التئیر
جدا و اکر دن اطلاع دید کرد ایندن الاحنا
بر کوبیدن الارناد افرون شدن و افرون کردن
تخل خلی کرد چغل خلا فخلا التطویف طوق کردن
در کردن کسی الفریان هرج بذران بنده فرستادن
خدا ی الحریق اتش سوزان البرکناها جمع زیور
التئیر روشن کتفه الاناه روشن کردن و روشن
شدن الادخال و المدخل در آوردن فان پیروزی یافت
یغور قور التلکون هوابه بیار نمایند شمارا من عزم
الامور از کارهای قوی و لم خذله عزما و نیا
فیتما او را صبرین فاذا عزهم الامر چون خد شد کار

۴۴
اولو العزم خداوندان صبر و قور المفار و ش
قیام قیاما ایستادگان قور التئیر کان
الجنب بقلوا الجنوب جمع فی جنب الله
خدا ی الاخر احوار کردن و رسوا کردن
البیر و البارینکو مرد البرار و البرودره جمع
الایدیا یارزدن کسی را او اود و و یارزدن البشرا ترا
النزل و النزل روزی و هرج بیش اینده نهند صابر
شکیبای کتبه در جنگ باد شمنان المصابرة بالی
بصیرت کردن المربطة یوسه جهاد کردن
التساول از یک دیگر خواش و بر سیدن الاجام
خویشاوندان جمع رحم الرقیب و الحفیظ و الحما
وظ نكاه بان الرقبا و الحفظة و الحافظون
و الحفظ جمع الحوب كناه الإقسط ادا کردن

سورة النساء

المقسط اذا ذكر ما طاب لكم ان يخرج خلا السب
شمارا طاب خوش شد و خوش بوی شد و بال
شد بطيبك طيبا مني دود و ثلاث سه سه
و رباع چهار جار الا بقولوا الى و از نكند العدل
داز کردن و برابر کردن چیزی را چیزی و نفاذ
يعدى بالياء ملك خذاد و چیزی شد بملک فلان
فهو مالک الیهم دست راست الیما جمع ملک
ایما رجم یعنی بندکان شما الا قولوا الى و جمع القول
جور و میل کردن و کسی را عیال خویشش داشتن
الصدقة و المهر کاوین الصدقات و المهور جمع الخلة
و الخل دادن فان طین لکم عن شی منه نفسا
اگر منشی دهند شما را چیزی از کاوین هنیامین
خوش و کوارته الهناه و المرأة کوارته شدن

۲

قیاما یعنی قوام رتیکایه حتی اذا بلغ الذکاح
تا چون برسد ببلوغ الایمان دیدن المذار
و المبادنة پیش دستی کردن یا کسی را بکسر
که بزرگ شوند الاستعفاف و العفة هفتلی کردن
و دست برداشتن از ناشایست فلیستعفف کو
دست بردار از مال یتیمان کافی پسند است
خذار ابار امد است الحسب شمار کننده و پسند
قل اندک شد یقل قلة کمتر بسیار شد یكثر
كثره مفروضاً بدیده کرده القسم و القسمة
و الخشیدن القربی و القرابة خویشی سدید
صواب صلی در اش شد و سوخته شد و لرم
شد به صلی صلیا السعیر الش افروخته سیصلون
سویرا از روز بود کی در شوند در اش سوزان

۱

الثَلَاثُ سَبِكُ الرَّبْعِ جَمَارِيكَ السُّدُسُ شَشْرِيكَ
الْقَامِسُ هَتْتُ يَكُ لَا بُوِيَهْ مَا ذُرُوْبُهُ حَوْبِشْ رَا ذَرِي
بِدَا نَسْتِ بِيَرِي دِرَايَهْ دَا نَسْتِ الْاِيْرَاثِ بِيْرَاثِ
كَذَا شَتْنِ كَلَالَهْ مَرْدَهْ كُيُوْذْ كَلَهْ مَا ذُرُوْبُهُ وَفَرْدِ
بَارْ نَكْذَارْذِ الْكَلَالَهْ مِيْرَاثِ حَوَارَاثِ بِيْرُوْرَا نَبِيْرِ
وَمَا ذُرُوْبُهُ وَفَرْدِ رَنْدَانِ وَدَرَا مِلْ مَقْدَرَا نَسْتِ الْكَلَالَهْ
فِي مَا ذُرُوْبُهُ وَفَرْدِ شَدْنِ الْاَخْتِ خَوَاهِرَا الْاَخَوَاتِ
جَمْعُ الْمَشْرِيْكَ اَيْتَانِ الْمَشْرُكَ جَمْعُ الْاَعْتِدَادِ خَشَن
وَحَاصِرْ كَرْدَنِ وَلَا تَقْضُوْهُنَّ وَكَزْنِ مَرَسَايِدِ
اِنْ زَنَانِ لَا يَزْدَهَبُوْا بَعْضُ مَا اَتَيْنُوْهُنَّ تَابِيْرِنْدِ
بَعْضِيْ اِنْ كَاوِيْنِ اَيْتَانِ الْمَعَاشِرُ بَا كَسِيْ زَنَانِيْ
كَرْدَنِ مَتَنَا دَرُوْغِيْ وَبَاطِلِيْ كَلِمَرْدِمِ رَا سَرِ
كَشْتِهْ كُنْذِ الْاِفْضَا قَرَا رَسِيْدِنِ وَبَهْرَا شَدْنِ

مِثَافَا غَلِيْظَا عَهْدِيْ اسْتَوَارْ مَقْتِ دُشْنِ دَا شْتِ
مِيقَتِ مَقْتَا سَا سِيْلَا بِيْرَاهِيْ اسْتِ الْبِنْتُ دُخْتَرِ
الْبِنَاتِ جَمْعُ اَمْهَاتِكُمْ مَا ذُرَا نِ شَمَاعِ جَمْعُ اِمِّ وَاُمِّ الْعَمَّةِ
خَوَاهِرِيَهْ الْعَمَاتِ جَمْعُ الْحَالَةِ خَوَاهِرْ مَا ذُرُ الْحَالَاتِ
جَمْعُ الْوَيْبَةِ دُخْتَرِ بِنَرِ الْدِيَابِيْ جَمْعُ الْحَرَكَاةِ فِي
جَوْرِكُمْ دَرَكِنَارْ هَايِ شَمَاعِيْ بَعْنِيْ دَرِ رَمَانِ وَتَرْبِيَّتِ
شَمَاعِ الْحَلِيَةِ زَنَ الْخَلَايِلِ جَمْعُ الصُّلْبِ بَشْبَ مَا نَهْ الْاَصْلَابِ
جَمْعُ الْخَصَنَاتِ زَنَانِ بَارَسَاوْ زَنَانِ شَوِيْ دَارُوْازَاذِ
زَنَانِ الْوَلَحْدِ مَحْصَنَهْ الْاِهْصَانِ نِيْكَاهِ دَا شَتْنِ وَشَوِيْ
كَرْدَنِ وَزَنِ كُوْدَنِ فَاذَا اِهْصَنَ حَوْنِ مِلْمَا
شَوِيْدِ مَا وِرَاذَلِكِ اَيْجِ جَوَانَتِ مَحْصِنِيْنِ زَنِ كُنْدَنِ
غَيْرِ مَسَافِيْنِ وَنَهْ زَنَا كُنْدَنِ كَانِ الْمَسَافِحَةِ وَالْبِقَاحِ
زَنَا كُوْدَنِ الْاِسْتِمَاعِ بَرِ خَوْدَا رِيْ كَرْنِ طَوَلَانْدِيْ

طال فضل کرد بطول طول اذی الطول خداوند فضل
وقدرت الفتیات کنیزکان و زنان جوان الواحده
فتات الحزن دوستدار احزان جمع الفت زنا
المیل بحسبیدن الاصل در آتش آوردن المیسران
واندک الاحتاب بیک سوی شدن و جب شدن
الکثیره کناه بزرگ البایر جمع مدخل اکریا جای نهر
کوار یعنی مشت گرم بر کوار شد بکرم کرما الکرم
بزرگوار و نیکو کار الکرم جمع موالی میوات خواه
کان و کو بند عصه طاقت بسته شد المعاهده بالی
بمان کردن قوامون ایستادگان و مسلط گردانیده
کان فالصلحات بس نیکو زنان جمع صلحه الشور
ناسازگاری کردن زن باشوهر یا شوهر یازن
و بدتر شستن و بدتری کردن و القایر بیشتر و شد

المجر و المجران بریدن و المجر و هن و مجور کنند
ان زنات المجر بهذه کفش التوفیق ساز و ارگردا
نیدن الحار همسایه الجیران و الجیره جمع الحنیکانه
و جنایت رسیده و الضاج بالجنب و یار در
الحیار خرامیده الاحتيال خرامیدن القوه نازنه
الفرزانیدن القویز همنا القرنا جمع میقال
ذره هم سند مورجه حور السكران مست
السكراری جمع عجب بگذشت بعبور عبور افقو عابر
الاعتسال غسل کردن العایر زمین تشبیه و حرکت
النس سوزن و محامیعت کردن الصعید حال
بر روی زمین المسح سوزن بر روی دست
الغفور پوشنده کفاه تایبان ان تفلو السیل
کم کنید راه لا یفیل بقی ضایع زکند خداوند من

اعمال عالم ضایع کرد کرد های ایشان ایند صلینا ای
چون نیست کشیم و بیوسیدیم الموضع جایگاه
المواضع جمع الاسماع بشنوائیدن غیر مسموع مسبو
الطن عیب کردن و ببردن طمر ناید کرد بطس
طمس الفیل ای در میان جوی است خرما بود الفیل
بوست است النقیض کو بر پشت است خرما
نصیح سوخته شد و بریان شد و خفته شد بفتح نفی
الجلد پوست الجلود جمع ظلایلا سیاه خوش
و دایم اولو الامر خداوندان فرمان یعنی علما
وامرا الثاویک عاقبت هر چیزی در غم و الهم
دعوی کردن و باطل کردن کفش الخاکم بایک
دیگر حکام شدن خلف سو کند خوردن خلف حلقا
اردنا خواستیم ما فولا بلیغا کفتاری تمام المبالغة

در چیزی غلوا کردن و رزک و حق خداوند تو و او
و او قسم است القسم سو کند خوردن الخکم
حاکم کرد ایندن سحر حلاو افتاد لیسر سحورا
و سحرا خرج تنگ شد خرج حرکا فهو خرج
السلم کردن نماز الصدیق سخت راست
کوی الصدیقون جمع الشهد کشته در راه
خدا ای بقا الشهد اجمع حسن نیگو شد
تحسن حسنا فهو حسن و حسن اولیک رفیقا
نصب علی المنبر است خذکم یعنی سلاح شما
نقد بر مید بقر نقد و نقد را ثبات کرد و آن
ثبته لمن لیبطین کسی هست کی یاز می ارد
التبطیة در رزک کردن و باز داشتن الود
و المودودة دوست داشتن الیمنی ای

شبی

الاستيفاء ضعيف شردن و ضعيف كردن
الولد ان كودكان و بندگان جمع و ليد و ليا
نگاه دارند الكف باز داشتن كفوايان
دارند التاخير و التيسير و التيسير
در يافتن و ديدن و قرار دادن كودكان
و جزان البرج البروج جمع التثنية
كردن بنا و كج كردن فقه در يافتن يفته
فقه فقه فقيه و فقه و يقولون طاعة
اي امر با طاعة كار ما فرمان برداري
است اليست بيشب خاستن كار و بيشب
اند بيشدن و بيشدن كردن التثنية
كردن در حيزي الاداعة الشكارا
كردن حيز الاستنباط بيرون آوردن

علم و اب و اي و ايج بدان مانند الفريص برافرو
لیدن التثنية كمال و عبرت كردن ايندن و
وار مايدن قومي يعقوبن كردن قومي ديكر
المقيت توانا و قوت دهنده المقيتون جمع و اذا
حسيم و چون سلام کنند شما را الحية سلام كردن
بركشي و باز شاه كردن ايندن و بادشاهي و در
و ذ الخيات و الخيا جمع الاركان و احدا
بندن و تكميل كردن ايندن حصر صدور
تم شده باشد در لها اليان الحصر تنگدل
شدن التثنية بر كمانش و القوال بكم السلام
يعني طلب كردن شما صلح السلام و السلام
كردن نهادن لفظ كفايي در روز
قصد الودي و چون نهادن و دي يدي

وَدَيَاوَدِيَّةَ فَهُوَ دَاوُدُ خَزَنَةِ دَاوُدَ دَاوُدِي دِينِ
مُسْلِمَةً فَاسْمُهُ سَلَمٌ إِلَيْهِ فَاسْمُهُ فَارُودُ فَارُودُ سَلَمٌ
عَلَيْهِ سَلَامٌ كَرْدُ بَرُو وَ سَلَمٌ لَهُ كَرْدَنَ نَمَازِ اَوْزَا
الْأَمِيقُ صَدَقَةُ دَاوُدَ فَهُوَ مُصَدِّقُ شَهْرِي
مُتَابِعِينَ دَوْمَاهُ بِيَوْمِئِذٍ الشَّابِعِ نِيَابِي شَذَنَ
الْفَجْهَ قَصْدُ كَرْدَنَ النَّبِيِّ وَالْمَقْصِدُ دَرَنَكُ
دَرَنَكُ كَرْدَنَ وَحَلِي اَوْدَدَنَ الْعَرَضُ خَا
سْتَهُ وَهَرَجَ بِيَشِ اَيْدِ اِمْتَاعِ دِينِ اَعْرَضَا
فَرِيًّا عَيْنِي زَدِيكَ الْمَقَامِ عَيْنِهَا جَمْعُ مَغْمِ
٧ اسْتَوَى الْقَاعِدُونَ يَكْسَانُ نَيْسَانُ شَيْخَانُ
الْأَسْتَوَارُ اسْتَشَذَنَ وَرَاسْتُ بَاسْتَاذَنَ
وَتَمَاجِي جَوَانِي رَسِيدَنَ اسْتَوَى عَلَيْهِ رَاسْتُ
بَاسْتَاذُ وَدَسْتُ يَافَتُ بَرْدِي وَاقْبَالُ كَرْدُ بَرْدِي

أَوَّلِي الصُّرُخْدَاوَنَدَانِ عَلِمْنَا وَبِمَارِيَا الْجِيلَةَ
جَانِ الْجِيلِ جَمْعُ الْمَرَاعِمِ جَايَ عَجَرَتِ كَرْدَنَ
وَقَعُ بِيَقْنَادِ الْوُفُوعِ بِيَقْنَادِ الْقَضَائِرِ كَرْدَنَ
أَنْ يَفْتَحَكُمْ لَا يَكْتَسِبُونَ شَمَارَ الْفَنِّ وَالْعَتُونَ
أَنْ مَوْزَنَ وَدَرَفَتَهُ شَذَنَ وَدَرَفَتَهُ أَفْلَنْدَنَ
وَسُوْحَشَ وَغَذَابُ كَرْدَنَ اسْلَحَتُمْ سِيَا حَمَارَ
خَوِشَ وَامْتَعَتَكُمْ وَكَالَاهَايَ شَمَا جَمْعُ مَنَاجِ
الْمِيلِ هَلْ كَرْدَنَ مِيلَةً وَاحِدَةً يَكْ حَمَلُ كَرْدَنَ
الْمَطَرُ وَالْحَيْثُ بَارَانِ الْأَمْطَارُ وَالْغَيُوثُ جَمْعُ
كِتَابَا فَرِيضَةٍ مَوْقُوتَا وَقْتُ بَرِيدِ كَرْدَنَ وَقْتُ
وَقْتُ بَرِيدِ كَرْدَنَ يَقْتُ وَقْتُ الْمَدْرِ مَنَدُ شَذَنَ
يَا لِمَا الْحَوْنُ وَالْحَيَاةُ خِيَانَتُ كَرْدَنَ خَوَانُ
بَسْبَارِ خِيَانَتُ كَسْنَةُ الْإِسْحَاقُ نَمَانُ شَذَنَ

کرد آیدن الدرك الاسفل طبق زیرین از دوزخ
طبع مهر بر نماز و شمشیر بر زور و رم برزد بطبع
طبع اسوف دوز بود لجه را و از برد آتش صلب
برد ار کرد بصلب صلبا التشبيه مانند کردن
العوار جد در گذشتن القمص بر کفش حدیث و از
په فرا شدن قصصنا م عليك بر کفیم حدیث
ایشان را بقص عليك بر کویم تراد روح لله
رحمتی از خدای تعالی یلقی الروح فی ارد و حی
و کویند قرآن و الروح جبریل و الروح فر
شده است که تنهایک صف پیستند و جمله فر
مشکان یک صف الروح و المهیجان الارواح
و المهیج جمع الاستکاف و تکرار آتش **سورة**
المائدة العقود بماذا جمع عقد البهیم چهار

بانی البهیم جمع حرم احرام گرفتگان جمع حرام
الهلک و الملاک و الملک و الملکة هلاک شدن
الخلو اشعار الله حلال مدارید شتران خوب
الوذ کردن برای خسر بر زاد و حرم الفلاد
کردن بند القلاید جمع و لا الفلاید و نه اشتراک
کلا بوست درخت حرم در کردن ایشان کرده
باشند ام قصد کرد بوم اما امین قصد کنند
الاصطیاد صید کردن و الاجرم منکم بر مدار از
شمارا الحرم کسب کردن الشان دشمن داشتن
شنی شتا فحوشاة و ذاک مستوة المتعاون هم پشت
شدن المنخفة حوة شده الموقودة ارک بر خیم
جوب کشته باشند الوقود خوب بکشش المتروک
ارک از بالا بیفتد و میرد التردی از بالا بر

افتادن النبطية انك بزخم سرور مبرده باشد النبط سرور
ورن الاكلة دذه خوه المسبح دز السباع جمع
التذكينة كلو بریدن النصبت ثمان سنلین الاستقسام
خشن کردن خواستن الارلام تیرهای قمار جمع زلم
بیس نومید شد بیاس نومید شغوذ الیاس نومید
شدن المحضه کرسنای الخائف میل کردن
حل لکم خلاست شکار الجوارح مرغان شکاری
التکلیف سکداری کردن المکلب سک
دار غسل بشیت یغسل غسل المرفق وارن
المرفق جمع الرجل پای الرجل جمع الکعب برقل
اطهر سرور بشیت بطهر طهرا فهو مطهر
خرج تشکی الموائفة بالکسی عهد کردن ان یسطوا
که دراز کشند النقیب سالار النقباء جمع العور برای

کاذن وکم از حد بردن لاثال همیشه فوالاطلاع
دیده ورشدن الحائنه خیانت الاعراو راغالبین
العداوه دشمنی الصنع کردن واحسان کردن
سبل السلام راههای رستگاری علی فتره
بر انقطاع الفتره چندان که میان دو پیغمبر
باشد که راندن الفتره الفتره شلیت شدن
الجبار دور از افت و بر رگوار الجبار جمع فوما
جبارین دراز بلای باقوت مانت علیهم جبار
ونیسستی تو بر بیتان کما شته کل جبار عید هر
کردن کسی سیمنده واذ ابطنتم جون سخت
فرا کبیر یز جبارین کشند کان بناحق تاه
حیران شد و تکبر کرد یتیه تیهها اسی اندو
هکن شد و اندوه برد یا سا اسا التقریه نزدیک

کردن ایندن تطويع فیهان بردن طوعت ای سملت
وز نبت ایشانرا راسته کرد الغراب کلاغ الغراب
جمع الموانه فرا بوشیدن مالهت و ابرو هیدن
و بر سیدن از کاری بخت فی الارض یعنی قال
باز می رفت السوءه عمدت مرد و زن السوءه مع
سوءه اینه کالبه برادر خویش یا و لی ای و ای زن
عج عاجو شد بجزع افهو عاجز ندیم بشیمان شد ندیم
ندما فهو نادیم من اجل ذالک از نهران مرا جلی از هر
من من جلنا از هر فالخاربه با کسی جنگ کرد و البقل
بسیار کشتن الثقلیب بردار کردن التقطیع
بریدن النی را بدن و نیست کردن الوسيلة
نزد یکی عذاب مقیم عذابی دایم سرق کردن
کرد بيسرق سرقا و سرقه السماع جاسوس

السحت حرام الاحبار دشمنان جهودان جمع حبر
الاستحفاظ یاد گرفتن و نگاه داشتن و داشتن
استحفظوا در خواستید و خواستند از ایشان
باز داشتن ان العین چشم العین و العیون
جمع الانف و الخراطوب بینی النوف و الخراطیم
جمع السین دندان الجراج و الجروح جراحتها
کفانه فرا بوشیدن الکفر و ابرو شیدن
على اثارهم بر اثرهای ایشان الاثر نشان
المهین کواه راست السیرعة نهادین
المنهاج و المصداق و الحیة راه و فراخ ان
یغنیوکم بکشتند شمارا و من یولهم
و هدر کردن سستی دارد با ایشان دایم مکرر
اندر مکان و روزگار الدایرة گردیدن

دور کار نیک و بزد ابرو شو کردش بذا اقسام
سو کند خوردن الجهد توانای الجهد غایت کوشش
از لاله بزم دین اعظم سخت دین اللوم ملامت کردن
لومته لایم نکویش نکو همد لغب بازی کرد یلعب
لعبا النعم و النعمه رست آمدن کاری از کس و الما
صنی نعم غل دست با کردن بست بغل غلا غلت
ایدهم با کردن بسته باز در بسته های ایشان الطیف
از حد در گذشتن الاطفا بستاندن آتش انفاد افرو
حتی آتش جنات النعم بهشتهای باناز و نعمت
امه مفصله کزوهی باراه راست الايقاد
میانگی نگاه داشت عصم نگاه داشت بعصم
نگاه دارد عی کوردل شد بعی عی صمو اکر
شدند ثانیث ثلث سیم سه است الفش و الفشلیس

د استمد ترسایان الاوقد بر کرد اندن ددروغ
کفش اوقد اوقا التناهی و ارا ایستادن و بغایت
بهری رسیدن و چیزی سیدب الداهب
زاهد ترسایان الذهبان جمع الفیض رقت آب
الدمع اشک الدموع و الاربع جمع عقد سو کند
بقصده خود و بیان کرد یعقد عقد الثقیف
استوار کردن بیان الاطعام طعام دادن
اوسط میان و فاضل تر و بهر الانصاب نشان
النجاسة و الرجاسة رشت و بلیذ شدن و الما
رجس و جنس لید هب عنکم الرجس نابرد
از شما شک و بزدی فرادهم رجسا بیفزود
ایشانرا کفر و الرجس کردارید و جعل الرجس
و بکنذ لعنت و عقوبت الايقاع او کندن الرجس

نیزه

الرماع جمع الصيد نيزكار كردن زوا عدل
دو مرد راست گوئی فقد لك راست كردن
الو بال عقوبت و سختی اخذ او بیا گرفتن سخت
وبل در کوار شد بوبل و بال او باله فهو وبل
السيارة كاردان البر بيا و ان قياما للناس
ای ملاحا الصلاح لبسان شدن الخيرة
نافذ كى كوش او بشكافندى در جاهليت
بس از ان كى بچ برادى و بر زان حرام دا
شندى كوش و شیر او السابهد انك
فر و كذاستندى تا جنازه كى خواستى هم
جرا كردى بسبب ندى كى كرده بودند
الوصيلة ان كوشند كى هفت ششم برادى
دور و ماده و هشتم ندى برادى و ماده

بازو بهم بنه كشتندى ان نسا برای ماده الحامى
كشتى ۲ از كوش ده خمه گرفته بود ندى نيز
اورا كار نفرمود ندى عليهم انفسكم بر شما
ياذ انكاه داشت تنهای خویش و این را نصب على
الاغرا خوانند جنانك كویند عليك زيدا
ركسر ريدا مر جوعم باز كشتن جای شما
ابن دو اخوان دوش در كوش با زدا
تجلس جلسا العترو العتور دیده و رفتن
استحقاق سزاوار شدن عالم الغيب دانسته
نابدا و پیدا اعلام الغيوب دانسته تا پیداها
المليحة خوانان راسته الموايد جمع **سورة**
الانفاس **م** الفزن كرده اهل يك روز
كار الفزن جمع الفليس دست دادن و جانی

الحاج والمدار برابر الایستاد افریدن وابتدا
کردن و تفرقه گرفتن از خویشش القطار
کاعذ القراطیس جمع الحقیق قروا مذن بلا و
مکروه القاطر نوافر بنده الکشف و ابردن
اندوه و غم القهر بکشتن و خوار کردن کسی را
القهار و القاهر شیکنده کامها و علیه کشته
ای شتی چه چیز اینکم ای شتا برا و بر این را
بر او بر یون جمع الاستماع کوش فراوان
اکشته بوششها جمع کن الوقور کوان
کوش الاساطیر فسانها جمع اسطوره
نای دفر شد نیای نایا الوقف بداشتن
ووقف کردن الوقوف باستان الساعه
قیامت بعه ناکاه التقریط تفسیر کردن

و متابع کردن و قراموش کردن اوزار هم کنا
هان ایشان جمع وزیر و زر کناه کسی برداشت
یزد و زرافه و از ره الله بازی کردن و غا
فل بودن الحجد و الحجد ارکار کردن کبر
بزرگ شد و بزر آمد یکبر کبانہ النفق
ست ک منفذ دارد السلم نزد بان السلام
جمع الطیران یریدن و شتافن الحناج بال مرغ
الاجحة جمع التضرع زاری کردن الایلاس
نومید شدن الدایر اصل حدف بکست هدف
صدفا و صدوفا را اینکم ای خبر دهید مکر
خزائن الله خزینهای خدای الطرد راندن
الشاکر سپاس دار الشاکرون جمع الفضل
خدای کردن و حکم کردن التفصیل خدای

كَرْدَن وَهُوَ إِذَا كَرْدَنَ وَبَاهُ بَاهُ كَرْدَنَ الْإِسْتِثْلَةَ
 هُوَ إِذَا شَدَنَ وَجَاءَ أَوْ رَدَنَ الْحَرْمُ كُنَاهُ كَارِ الْحَرْمُونَ
 جَمْعُ الْإِسْتِجَالِ شَتَا فَنَ حَوَاسِنَ أَنْ الْحَرْمُ نَيْسَبُ
 حَكْمُ الْمَفْتَاحِ كَلِيدُ الْمَفَاتِيحِ جَمْعُ سَقَطٍ يَفْتَاذُ يَسْقُطُ
 سَقَطًا وَسَقَطًا الْوَرَقُ بَرْدٌ دَرَجَتُ الْأَوْرَاقِ جَمْعُ
 وَرَقَةٍ يَكُ بَرْدٌ الرُّطْبُ تَرَالِيَا يَرْخُكُ الْجَرْخُ خَشَّةُ
 كَرْدَنَ وَكَسَبَ كَرْدَنَ الْحِفْظَةِ رِجَالًا بَابَانِ اسْتَوْعَزَ زَوْدُ
 تَوَالِ السَّرْعَةِ زَوْدُ بَوْدَنَ الْحَقِيقَةِ بَيْنَهُمَا أَخْفَى بَوَشِيدَ
 بَذَالِ الْكَرْبِ عَمَى كَحْتِ كَيْ نَقَسَ فَرَزُ وَكِرْدَ الشَّيْقَةِ كَرِيهِ
 هَمْ دَلِ الشَّيْقِ جَمْعُ الْأَذَا فَنَ جَنَائِدِنَ الْأَسَالِ بَجَرِ
 كَرْدَنَ وَخَدَانِ كَدَاسْتَنَ وَإِنْ تَقْدِلَ كُلَّ عَذَلٍ
 لَيْ نَعْدُ كُلَّ فَذَا كَرُ خِيَشَتِ رَابَا زَخَرْدُ بَعْمَهُ جِيزِي
 الْحَمِيمُ أَبَ كَرَمِ الْإِسْتِثْمُ اسْرُ كَشْتَهُ شَدَنَ الصَّاحِبِ

بَابُ الْأَعْيَابِ جَمْعُ الصُّورِ وَالنَّاقُورِ صُورُ اسْرَافِيلَ
 الصَّنَمُ نَبْتُ الْأَصْنَامِ جَمْعُ الْمَلَكُوتِ بَادِشَاهِي الْجَوْنِ
 دَرَامِدَنَ شَبَّ الْجَنِّ وَالْكُوكُوبُ سَيَّاتُ الْجُحُومِ وَالْكُوكُوبُ
 جَمْعُ الْأَقْوَالِ فَرَوَشَدَنَ سَيَّاتُ وَمَاهُ وَخُوشِيدَ
 الْقَمَرِ مَاهُ الْأَقْمَارُ جَمْعُ الْبَرْزُوعِ بَيْرُونِ أَمْدَنَ
 أَفْتَابُ وَمَاهُ بَرَابِرَازُ شَدَنَ بَرَابَرُ بَرَاهُ وَجَمَّتْ
 وَجَمَّ وَاحِرْدَ أَيْنِدَمَ رُويِ خُونِشِ فَطَرِيدَا
 كَرْدَ وَيَا فَرِيدَ يَفْطَهْرُ فُطْرَا التَّوَكُّلُ بِرُكْلَا
 الْأَقْدَانِيسَ رُويِ كَرْدَنَ وَيُعْدِي بِالْبَيَاوَمَا
 قَدَرُ اللَّهِ عَن قَدَرِهِ وَشَنَاحَتِنْدَ خَذَا يَرَا حَقَّ شَنَا
 أَمُّ الْقَرْيَةِ مَكَّةُ عِمْرَاتُ حَمِيهَا جَمْعُ عِمْرِ الْهَوْنِ
 وَالْهَوَانُ خَوَارِ شَدَنَ فَرَادِي يَكُ يَكُ جَمْعُ فَرْدِ
 وَفَرِيدِ الْخَوَالِ خَذَا وَنَدَ جِيزِي كَرْدَ أَيْنِدَنَ

شَتَنَ
 خَرَاوُ

و بادشاه کرد ایندن یقین بیزیم بریده شدیو ندشما
فلن بشکافت یفلق فلنقا فهو مالف النوى والعجم
استه خرها والشمس والقمر حسبنا ارفقن خوشیدا
وماه بحساب است السکن هرج بدوارام کیرد
الحفد سبز مستودعا جائ امانت یعنی رحم مادر
الاستبداع چیزی بزینهار فزاکسی دازن
التراکب برهم یتشس الطلع شلوقه حرما فتوان
خوشهای حرما جمع قوه الزیتون درختی است الدان
نار الترمیوه الاثمار والتمر جمع الاثمار میوه
داد کرد ایندن البیع میوه های در رسیده جمع یاع
الجن والجنه بری الجنی بلی الجنان بد بریان
خرق دروغ گفت و بدید خرق خرقا
الوصف والحقه وصف کردن الصاحبه زن

اللطیف بیکو کار بصایر جمع بصر سب دشنام
داز لبس سب العدو بداد کردن وما یسعدکم
وجه اکاه کرد شمارا التقلب رج کرد ایندن
الافیده دلها جمع فوار فیلا هلد و کونید باند
ان قلا کروهاں جمع قبیل قلا زوی باروی
ومن قبله وهرک سوی او لا قبل لهم نیست
طلقت ایستارا القبلة والوجه سوی الزخرف
زر وارا پیش صفی میل کرد یعنی صغیلا الاثر
کسب کردن حرص دروغ گفت حرص
حرصا الظاهر بیدا الباطن نایب الاجرام
کناه کردن الرساله بیغامبری الرساله
جمع الصغار خوار شدن شرح کشاده دل
کرد بی شرح شرحا الصیق تنگ کما یصفد

کوی بنا ای شوذد از السلام بشت قد است کثرت
بسیار کم راه کردند شمارا الاستخلاف خلیفه کردن
الاعجاز عاجز کردن و از پیش بشتن اعمالوا علی
مکانیکم بیایید بر عادت و حالت خویش
المکانة جای گیر شدن در ایام فرید نذر
ذرا الوصل رسیدن اراد اهلال کردن
حجر حرام محور احرام کرده العدر جفته
کردن و بنا کردن از جوب الزرع کشت
الحصد و الحصاد دزدن و بستم شیر هلال
کردن الجمولة شتر بارکش الفرس شیر
خورده ثمانية ازواج هشت تا الفان ملیش العز
نرینه و اسملت پوشیده شد برو الیل شتر
السفح خون ریختن مسفو خارجت کل ذی طیف

هر مدعی با جنکال و ستوری باسم القیم کوشند
الشیم بیه الشوم جمع الحوایا جرب روزهها
جمع حویة الاختلاط امیختن باسم عذاب او
هلم شهدکم بیاورید کواهاں خویش را
الاملاق دروش الظهور آشکارا شدن
وبرجای بلند شدن و دست یافتن برین
بتمان شد الاستدعایت قوت و کونید از
بازده سالکی ناچهل سالکی جمع شد او فی
تمام کرد یوفی ایفا الحیکل و المکیال
بیمان المیزان ترازو الموارین جمع قمار
عدلوار است کیند فقیر بکم برآید
کرد شمارا ان کتابو ذیم العافلین مکر
عافلان انتظار چشم داشتن المفارقة و الفراق

از یک دیگر دور شدند نسلی عبادت کردم من
 و حمای و زبانی من و نمائی و مکرک من خراف
 خلیفتان جمع خلیفه **سوره الاعراف**
 المص من حری می دانم و هویدای گم زگری
 بیا از دادنی نکر و ن پندی بر نریز ستایانا
 شیخون القیلولة نیم روز خفتش آخر دعوا هم بود
 فریاد خواستی ایشانرا الوزن سخت ثقل کران
 شد یثقل ثقل اخف سبک شد تخلف خفت معا
 بیش اسبابهای زندگانی جمع معیشتی التکبر
 کردن کشتی کردن و بزرگواری شدن الصاغر
 خوار الاعرابی را کردن الشمال دست
 جب الشمال جمع الذم رکو هیدن مذموم مانگو
 هیئت الدحر والدحور خوار کردن ملامت کرد

در قاضاها ایشان همان کار در خود

بلاملا فهو ملان لاملان هر ایند برکم من
 الوستوسه اند کشتن کردن المقاسمه سو کند
 خوردن و کسی را سو کند دادن و چیزی
 با کسی قسمت کردن قاسمها سو کند خورد
 ندایشان دوش الناصح بزرگ خواه الدلیله در
 کار افکندن کسی را و در جاه افکندن
 دلو طفق در ایشانرا بطفق طفوقا خضف
 برهم نهاد خضف خضفا الریش و الریاش
 جامه نیکو لباس التقوی شرم قبله اتباع
 او بر ایندا کرد بیداه بد الزینة ازایش
 ستیخار باز پس شدن الاستغدام قرائش
 شدن احتیایار خویش الاحت ماشه یا اخت
 هر و ای ماشه و ن اذار کوادر یک دیگر

۱۱۱

رسیدند آخر بهم باز بسین ایشان اویان
 پیشین السبح شند از وح در آمدیج ولو با
 الجمل ستر الجمال والجمالات جمع السبح سورج
 سورن الحیاطة سورن عواش بوششها جمع
 غاشیة الغل کینه و حیات اذن اوار داد یازن
 نادینا الحجاب والسیر برده الاعراف بالاها
 است میان هشت و دوزخ جمع عرف ثلثا برابر
 الافاضة رخص الغشیة در آوردن و بر بوشانیدن
 حینا شتابان تبارک الله برزل و ارست خدای
 بنشر بشارت دهندگان جمع بنشر النسر
 باز نرم و خوش شرا و نندگان جمع نشور املت
 برداشت یقل اقلا لا تقالا کران باران جمع یقل
 السوق راندن لبلد میت زمین حشک والبلد الطیب

زنده

زمینی خوش البلد صحرا ای نبات حشک بلیذ شد
 تحت حشک حشک زکد اندک حشر شد بیک زکد
 وهو زکد نصر و بید ای صیم صبح بد صحت
 کرد او را بصبح صفا و بصره عجب شکیفت
 داشت عجب عباد کون بندی عمر کور
 در آن هو د بیغامبر قوم عاد است الا بها
 جمع الی والی والی الواحدة یکانه شدن النبا
 شتر ماده السهل زمین نرم السهل جمع
 القصر والیت کوشک حشک بترامشید حشک
 حشک عقر یکست و بی کرد یعقر عقر الکر جفت
 زلزله حشک الرجفان او ریدن الخوم برانو
 در شستن مرغ حاشین مردکان بطلهرون
 باکی می نمایند از حرام غیر باقی ماذ یعبر

عَبُودُ الْأَمِطَارِ بَارِئِينَ الْإِبَادِ بِمِ كَرْدَنِ التَّخْيِيرِ
بِسِيَارِ كُرْدِ اَيْنِذَن الْفَتْحِ حُكْمِ كَرْدَنِ كَانِ لَمْ يَفْعُوا
كُوِي كِي بُنُودَنْدَ عَنِّي مَقِيمِ شَدَّ وَ بَرِيسْتِ وَ بِي نِيَارِ
شَدَّ بَعْنِي عَنِيَا وَ عَيْنِيَا الْهَمِي جَاشْتِ كَاهِ حَقِيقِ سِرَا
وَارْتَرِ الثَّغَانِ مَارِ بَرُورِ كِي اَوْرَا اَزْدَرَهَا خَوَانْدِ
الْاَبْيَضُ سَبِيذِ الْبَيْضَانِ الْبَيْضُ جَمْعُ الْارْجَانِ خَيْرِ
كُرْدَنِ الْمَدِينَةِ شَهْرِ الْمَدَائِنِ جَمْعُ الْاَسْتِزْهَابِ
بِتَرْبَايْنِذَن التَّلَقُّفِ فَرُو بُرْدَنِ الْاَهْنِكِ بَرِشْتَنْدِ
بِالسَّيْنِ يَخْطُهَا جَمْعُ سَنَةِ الْاَطْبَرِ وَ النُّظِيرِ
قَالَ بَرَكِي قَفْطِ طَايِرِهِمْ قَالَ بَزْ اَبَشَانِ مَهْمَانَانَا
هَرَكِ كِي اَرِي اَنْ عَمَّا الطُّوْفَانِ هَلَاكُ عَامِ بَابِ
بَابِشْتِ مِيرُوسِيلِ مَعْرُوفِ وَ بَارَانِ كِي بَهْمِ
جَايِ بَرَسِ الْجَرَادِ مِلْجِ الْقَمَلِ مِلْجِ نِيَاذِهِ الصَّفَدُجِ

بَرْعِ الصَّفَادِ جَمْعُ نَكْتِ عَمْدِ بَشَكْتِ سِيَكْتِ نَكْتِ
الْبِمِ دَرِيَا التَّمِيمِ وَ التَّدْبِيرِ هَلَاكُ كُرْدَنِ اخْلَفِي
خَلِيفَةُ كُنْ مَرَا الْخَلَاةُ اَبَسْتَاذَنْ جَايِ كَسِي
كَ اَبِيشْ اَرْتُو بُودَه بَاشْتِ الْمَيْقَاتِ وَ الْوَقْتِ
وَ الْاَوَانِ هَيْكَامِ الْجَلِي هُوِيَا شَدَنْ الدُّكْخَرِ
كُرْدَنِ وَ شَكِيشْ خَرِيفَتَاذْ خَرُ خَوْرَا صِفِ
عِي هُوشِ شَدَّ وَ بَرَدِ بَصَعَقِ صَعَقَا فَهَوُ صَعَقِ
وَ صَاعِقِ الْاَوَاغَةِ بَا هُوشِ اَمْدَنْ اللُّوْخِ خَنَدِ
الْوَاغِ جَمْعُ الْحَلِيِّ بِيرَايْمَا جَمْعُ حَلِيَّةِ جَسَدِ
تَنِي الْحَوَارِ بَانَدِ كُرْدَنِ كَا وَ سَقَطَ اَيْدِيهِمْ
بَشِيمَانِ شَدَّ الْعَضْبَانِ خَشْمَكَيْنِ الْاَسْفِ
اَنْدُوهَكَيْنِ عَجَلِ بَشْتَاقَتِ عَجَلِ اَجْرِ بَلَشْتِ
يَجْرُجِرُ الْاَسْمَاتِ شَاذْ كَامَدِ كُرْدَنِ سَلَكِ

از ام گرفت و خاموش شد بیکت سکن و سکن
الاحتیار بر کربن الاغلال بندها جمع غل قطعنا هم
بر اکنده کردیم ما ایشانرا انجاس روان شدند
الحوت والنون ماهی الحینان جمع شرعاً در کاراب
ایندها جمع شارب و شارب و شارب الشروع
در کاری شدن و دراب آمدن معینه غنچه
ستن پیش سخت الفتوالعنی از حد در گذشتن و تقا
بهری رسیدن التاذن بیاگاهانیدن الحلف
زندان بیک الحلف فروردید التمسک جنک در
چیزی زدن تنق بر کند یثیق نتقا الطلقة
سیاهوان الاصلاح بیرون آمدن از چیزی
و بگذشتن ماه ابتعد دریافت او را الاخلاء میلان
و جاوزهانه کردن الکلب سگ الکلاب جمع محل علی

۶۲
حمل کرد بر و حمل حملاً اللهم اللهات زبان از دهان
بیرون کردن سگ الارسن مدقان الحار الحیا بدن
از حق الاستدراج فرا گرفتن کسی را در
عقلت المثین استوار الجنة دیوانی الاقرا ب
نزدیک آمدن الارساو المرسى بر جای برداشتن
ایان کی است الخلیفه هویدا کردن غنی با
سفسفا بر سید حقی حقایق ففوق حقی الاستدکار
جمع کردن و بسیار خواستن و چیزی بسیار
آمدن القشی برور چیزی در آمدن حملت برد
حملاً باری حقیقاً سبک الايقال کران شدن
و کران کردن التعالی بلند شدن صمت خاموش
شدن صمت صمتاً و صمماً اخذ العقوفه کبریا سانه
العرف ینکوی نزع و سوسه کردن دیوانه هم

افکنند قوی را این رخ نزعاً الاستغفار یار داشتن
و خواستن طایف و طیف و سوسه افشار بار اینها
دن لولا اجتنابها جراً فرائها ذی ان از خویشش
الانصاف خاموش شدن الحقیقه ترس اتصال
شبهات هان جمع اصل **سورة الانفال**
الانفال غنیمتها جمع ثقل ذات بینکم یعنی پیوند شما
و کل بترسید یوکل و یا کل و یکل و لا ذات الشوکه
خداوند سلاح الاحقاد بیان کردن حق الاستغفار
فریاد خواستن الارذاف از بی در آمدن و از بی
دراوردن رجز الشیطان یعنی و سوسه دیو ربط
نیست پر ربطاً الاعناق گرهها جمع عنق کل بیان
یعنی دست و پای الزحف گروهی از انبوهی یک
بار سوی دشمن شوند الخرف بگردیدن الخیر

از سوی کبابشی بدیگر شدن در جنگ الیافراغو
دن و استخار کردن و کهنه کردن الیهان
و التوهین سست کردن حال جدای افکنند
جول حول الخطور بودن الیاد اذن جای اثبات
بار داشتن المکا و الصغیر سست کردن التقدیر
دست برهم زدن یکم برهم فشانند برکم در کما
غنم غنیمت گرفت یغنم غنا يوم الفرقان و در بدر
العدوة کنا و روز الدیاء نزدیکتر القصوی و
رتر الکتب شتر سواران جمع را کب اسفل
فروتر التواعد بایک دیگر و عدها کردن
العلیل اندک فراموشی و اندک کردن
ثبت بیستاد یثبت ثباتاً و ثبوتاً و یذهب یحکم
و بسوزد دوران شما البطر دند کرفت الجار

الارخبیشا وندی الذقه زینهار الارضا خشنود کردن
 الخلیفه رها کردن اولین دوست عمر اباذاج کرد
 و اباذان شد بهر عماره السفایه اب داذن الاستجاب
 دوست داشت و بر کزیدن العتیره و الکری
 دوزمان کساد ناروا شدن الموطن جایگاه
 المواطن جمع صفاق تنگ شد یفنیق ضیقاً و صیقاً
 رجب فراع شد یرجب رجباً فهو رجب الفحلم
 نابرسنه نشانه ایشانرا الادبار پشت بردادن
 الخس و الخس بلید العیلة درویش شدن و لا
 یدینون و طاعت ندارند دین الحق طاعت داشت
 اهل حق الاعطاء عطا دادن الجزیه سیر کریت
 المضاهات ماشه کشی کردن یا کسی با بخیری قا
 تلهم لله لغت کناد خدای ایشانرا الاظهار غالب

وَالْجِيزُ رَنْبَهَار دهنده البترای ریک دیگر ادا بدن
و در برابر یک و یک را افیدن رخص بر کشت بیلکها
التسرید و از مانیدن من قوه یعنی سلاح رباط الخلیل
یعنی بستن اسبان جنج میل کرد جنج جنوفا حسبک بسته
است ترا الاچان بسیار کشتن الامکان داشتن و ممکن
من و لایتم از میراث ایشان الاستنصار یاری کردن
و خواستن **سورة الثوب** کا ساح برفت
در زمین سیبج سیاحت الاذان و الايدان اکاه کردن
یوم الحج الاکبر و ر عرفه المظاهر با کسی هم نشست
بوذن و از زن ظهار کردن الا شهر الحرم ماههای
حرام الحصر باز داشت المرصد راه نگاه داشتن الاسماه
رنبهار خواستن الاجاة رنبهار داذن الایلاغ رسانیدن
المان جای امن شدن رقب نگاه داشت بر قوب رقبو

کرد ایندن و اشکارا کردن و مطلع کردن ایندن
کنز لُج نَاز بکنز کنزاً الاحاسیا ایندن کوی داغ
کرد بکوی کیا الجیمه میشایه الجیاه جمع از بفتح
چهار ماه حرام رجب و ذالقعده و ذالحجه و محرم الدین الفیم
شمار راست السیه تا خیر کردن حرمت ماه حرام
المواطات و الوطام موافقت کردن لیواطیوا تا راست
گیرند الاثاقل و الشاقل کردن ثانی اثنین دو م
دو کس الفانه و المغانه و الکهف سوراخ در کو
المغارات جمع السفلی فروتر العلیا برتر سفر ا
قاصدا سفری اسان الشفه مسعودران الا
سیدان دستوری خواستش التردد کردنیدن العنه
ساز والت الا تبعلت الخجسته شدن التثیط درنگ
کردن الایضاع شتابانیدن و شفافش سقط بیفتاد

لیسقط سقوطا الخلال میان زهق هلاک شدن و یا
طل شدن بز هق زهوقا فرق بترسید بفرق
فزقا المجانباه کاه المدخل سوراخ در زمین
جمع بشتاف و سرباز رز جمع جوعا و جمعا
لن عیب کردن یلمز لمر الفار رام نر الحاده
با کسی حرب کردن و خلاف کردن الغدیر
عذر خواستن المونفکات شهرهای قوم لوط
الاعقاب باراش دادن المطوع انکه بر عبت
خونیش کاری کند التخلیف باز پس گذاشتن
مقدمه بشتن جای ایشان الحركه مافک
خندید بفرح فحکاکا بکا بکراست بکلی بکا
الخلف و عده خلاف کردن مع الخالفین یعنی و
زنان و کوز کان القبر کور القبور جمع الخوایف

زنانی که شوهران ایشان بغزو شده باشند تقدیر
تقصیر کردن اعراب اهل بادی الواحد اعراض
اجد سزاوارتر العزم نادان صلوات الرسول
دعاهای رسول مرد سوخته شد و ستمند شد
بمرد مرودا الاعتراف اقرار کردن الخلط
ایمخت الارصاد ساختن التأسيس بنیاد نهادن
الجرف اب زیزه هار ریه شد الامتیار ریه ریه
شدن فانهار بر فرو رفتند اورا البیان بنا
کردن المربیت تمت و شکر الساجون روزه را
ران الاواه انکاه بسیار کند از ترس خدای
عز وجل الظلمات شدند الظمان تشنه القصب
رنجور شدند الوطایبای سیر کردن موطیاً جایگاہی
الوادى رود المققه فقه اموختن غلطه درشتی

سورة توش علی السلام الرانا الله اری
منم خدای کی می بینم قدم مدوت منزله بمنم حواری
القیا روشنی التقدير اندازه کردن المنزل فرو
آمدن جای التحیل شتابانیدن من تلقای نفسیه
از قبل خویشش الاردا هلاک کردن الغر غرانه
الاراذل فرومایگان جمع ارذل بادی الرب
سنت رای جمعیت پوشیده شد الالزام لازم
کردن الاردا حقیر داشتن الانقباض جمع
اندر و هکن شدن با عینیا بنگاه داشت ما الحاطه
با کسی سخن گفتن التور تور و گویند روی من
الوجرا و البحری راندن الركوب بر نشستن في مغزل
در یک جانب او ای ماوی گرفت یاوی ایا و او یا
بلع فرو برد ببلع بلعاه الاقلاع باز ایستادن

الغیض کم کردن آب و کم شدن الجودی نام کوهی است
بعد و در شد بعد بعدا دوری بازا و هلاکت بازا
الاعتراو العرو و بکسی آمدن الناصیه مؤی پیشانی
النواهی جمع الاستعار زندگانی دراز دادن و ابا دان
خوردن خواستی الارابه بکمان افکندن الخسیر
زیان کردن و هلاک کردن صاع بال کرد بهیچ
صیاحا الصیحه بانه الحزن در مین بریان کردن
زگر بسناخت میخورن سرا الاجاس هم در دل گذاشتن
حیضت حایض شد الوراء فرزند فرزند الجور بیزن
الشیخ پیر مرد الحیدر و الما جد بزرگوار الروع نرس
الانابه بار کردیدن باخذای عز و جل ضاق هم در
در ماندگان خویش یوم عصیب روزی سخت بهر عون می
شتافتند الایراع شتافتن و ترسانیدن و لرزیدن

الضیف همان التثیر را بدن العاصف باذ سخت
الموج نه آب ازینست ار است شد حصیدا درود
کان لم تقن بالاس کوی کجایینوز دی زهق در
رسیده برهق رهوقا العتر کرد سیاه العشا
در بوستانیدن مکانیم ای الزوم مکانیم
یاشید بر حال خویش التزیل جدا کردن الا
سلاق از پیش فرستادن و سلف دادن التعا
رق یک دیگر را شتافتن ای اری و رتی
و حق خداوند من الشان کار الشون جمع
الافامه خوض کردن در حدیث و ازنی و
شدن عروب دور شد و عایب شد بعرب عروب
العن حیرگی الاجتماع اتفاق کردن
عمد پوشیده لغت بگردانید بلفت لغت

الكبرياء كوارى كردن و باز شاهی النبوة
جایگاه گرفتن بنوا بسارید شما دوش میو
صدق در آمدن جای بزرگ فلوکات قرینه بنوع
هیچ دید الطمس محو کردن ربنا الطمس علیه
اموالهم بار خدایا سبک کردن مالهای ایشان
الشدة استوار کردن الفرق عرقه شدن
التجنية بر بالا افکندن تجرک بید زک بر بالا
او کین ترا مارده **تو سورة هود علیہ السلام**
الثی دوتا کردن و وا کردن و دم شدن
الاستغسا جامه در سیر گرفتن الثوب جامه الثیاب
جمع الی امثله مدنی لبوس نو میزد شقند کفور
ناسباس التلو از بس فرا شدن اجرم حقا
الاضیات فروتنی کردن الرشید راه نمایند السری

۷۹
والاسراب شب رفتن القطع والجح والرفقة والظلم
بار از شب الزلف جمع الالتفات باز بس نگرستن
غالیها زوران سافلم ازیران السجیل سند
وکل نقد برهم بنادین نقد نقد الودود دوست
دارم طبعان الدهط کروی کم ازده جم
سنگ سار کرد و بیندخت و سخن گفت
ونفرین کرد الظهری ایچ فراموش کنند و بشت
بزان ازند الارتقاب چشم داشتن بعد هلاک
شد بعد بعدا و بعدا قدم در پیش رفت یقدم
قدما و قدما الایراد در اب آوردن الورد
والودود در اب آمدن الورد السحر الورد
عطا دادن الورد عطا البست هلاک
کرون النکلم سخن گفتن شقی بدخت شدن

بشقی شقاوة و شقا سعد نیک جت شد لبعد
سعاده الرزقیرنا لیدن و ابتدای باز که خیر
الشهیق اخرباز که خیر الحذر بیدن رکن
میل کرد برکن رکونا الطرف کنه اولو
بقیة خداوندان تمیز و دین الابرار
در نعمت دند کردن و دند گرفتن که ایند
اعملوا علی مکانتکم بیا شید بر عادت و مالک
خونین **سورة یوسف علیہ السلام**
یا ابت ای بنرمس الرویا خواب دیدن العیبة
کرده از جهل نامد طرح بیفکند بطرح طرا
الغیابین جهل الحب جهل الالتقاط بر جیدن
الغد فردا بعد غد پس فردا رتغ حرا
کرد برتغ رتوغا الذنب کرک الذیاب جمع

العشا شبانه کاه الفیض پیراهن التسهیل
بیار استن حمل خوب شد تحمل جمالا فهو حمل
فادلی دلوه بر کشید دلو خونیش البضاعة
پاره از مال که بجای فرستد زهدنی ر
عنت شد در جیزی یزهد زهاده الاکرام
کرامی کردن المراودة نحو پیش خواندن
یا جیزی و یغدی یعنی و کسی را برکارت
داشتن و یغدی بعلی التعلیق در در بستن
هیت که فراتر ای هیت که ترا بیار استیم
معاد الله و العیاز بالله بنه کبیرم خدای
قد بریزد نقد قداسیدها شوهران زن
سجن در زندان کرد بسجن سجن السجن زندان
السجون جمع القبل پیش الخاطی کنه کار

الخاطبون جمع الفتي مره جوان و غلام القتيه و الفتيان
جمع شغفها حبله بمان دل اور سيند دوستي پشغف
شفها مكا مجلس و كوئيد طعاني السجين
السكاكين جمع الاكبار بزرگامان حاش لله
وحاشا لله اي معاذ لله الاستعصام خوشتتر نگاه
داشتن و جنگ در رذن الميوة و الميوة و الصا
بدل کسی ميل کردن عصر شيره کرد بعصر
عصر الجنان جابرست ينجو جاة بضع پسين
هفت ساله البضع از ساداته سمان فرمان جمع
نمين عجان لاگران جمع العجف الاحضر و الحضر
سبز الحضر جمع واحز يا بسات و هفت دكر
خشك العبارة خواب كز اردن اصفاق احلام
خوابهای شوريزه الصفه دسته كياه حلم خواب

٧٨
کرد علم علما و علما الاذكار و اياز اوردن بعدامه
بس از يك جدي الامة فراموش كردن زرع
كشت كرد و پرو يابند يزرع زرعا دابايي
داب بيوسته كاري كرد خند و بر حيد از ان
براب دابا و دو يا ما خطير كس چيست حال و قصه
شما غيث بيارايند نديغات عيثة البال حال
و دل المفضضة هويداشدن حق التبرية
ببزار کردن مكين بامكانت و منزلت
الاخلاص برای خویش و پره کردن التجهيز
ساز کردن الحماز ساز مسافر و عروس و مرده
سنراود عنه اباه زوز بوذكي در خواهم
اورا از بند الانكار ناشناختن الرجل ياردا ن
الرجال جمع الاكتيال بموفه فرا شدن للميرة

خوار باز آوردن غیر میرا الصاع والصواع و
السفایة والمکیال بمانه وگویند مشرب
کازوی آب خورند العیر کاروان الاقبال
روی فرا چیزی کردن و روی فرا کسی کرد
نیدن فقد کم یافت حمل بعیر شتر واری
الزعیم والكفیل والقفیل بایند ان ثا الله
خذای الوعاو الطرف نار دان الاوعیه
والطروف جمع الاستخراج بیرون آوردن انم
شتر مکانا ای ضیعا شما اید بشتر کردار الاستینا
س تو مید شنن خلصوا جیابیک سوشند
راست کویان برح از جای فرارند شد برح
بروگا یلا سفی ای انزها الکظیم خشم فرو خورند
مقتوا ای لاقتوا همیشه الحرم آنکه اندوه با چشم

۷۴
و تش او کذاخته باشد شکانا لید لیشکوا
شکایت و شکوی البت سخت ترین اندوه
التخس خیر جستن من روح الله از رحمت
خدای منجاة اندکن الاجار اندن الاحتیا
بر کنیزن التشریب سوزنش کردن
بات بصیرا کردد بیناه ریح یوسف یوسف
یوسف التفیذ خرفی وعجز و دروغ ملسوب
کردن القیم دیرینه القتا جمع الحديث والحديث
تو فارتد گشت العرش تحت البد و بادید
الحاق در رسیدن و در رسیدن **هـ**
سورة الرعد العاد ستون العدم جمع
والعماد بناهای بلند جمع عمادة الرواسی
والرأسیات کوههای بیخ اوزر التجاور

باید دیگر هسایگی کردن قطع تجاوزات و بهما
بیکدیگر نزدیک الصنوان حرما بانی از یک
اصل است جمع صنوف جدا شود جدا جدا فهو
جذبة المثلاث عقوبتها جمع مثله و جمع مثله مثلات
الاسقاب دادن کسی را برای زمین المقدار انداز
سرب میروند شد بسرب سرو یا عقوبت ساربان
ظاهر المعقبات نگاه بانان آمدند باز کردند
نبست او را الوالی و الوالی قیام کنند به کار کسی
الموا جمع المحاولة و المحاولة و الحال مکر کردن
و کید کردن یا کسی الکف بجمع الالف جمع الظل
سایه الظلال جمع الغداوة و الغداوة یا سداذ الغداوة
جمع السيل و السيلان رفتن آب الزبد کف را
بر سر اینده الرتو افتادن شدن و بالا گرفتن الجفا

۷۲
ان خاشعاً فی روض بر کنار افکند العشاشند
بر سر آب مکت در نک کرد برکت مکت
قد نقه بر عیال تنگ کرد بقدر قدر العقی
والعقب سر انجام طوبی لهم حتی تراستان الملب
بازگشتن جای فاعلة داهیه یعنی حتی قرع کوفت
یقرع قرعاً للول و قرعاً و آمدن بطاهر من القول
ای بیاطل من القول اسق بخترا فم یباس
الذین امنوا ای بنده اسد الحق ستردن الا
ثبات ثابت کردن و نبشتن العقیب و الی نیدن
و حکم کسی را فسخ کردن و ازنی در دشت
ام الكتاب لوح محفوظ **سورة البرهم علی اسم**
ایام الله بعقوبتها ای خدای تعالی در امتنان نبشتن
الوعیدیم الصدید زرداب الخراج فر و خوردن

خشم و انج بزان ماند الاساعه بکلو افروزدن بردن الزام
خاکستر اسناد دخت شدن و دوزین يوم
عاصف روری سخت جزع ناشکیبای کرد
تجزع جبرغا فهو جازع خاف مقامی بترسید
از استادن بیش من المقام جای استادن
الصراح فریاد رسیدن اصل بیخ درخت
و بنیاد هر چیزی اصول جمع ثابت استوار
الفرع شاخ درخت الفروع جمع احلوا فر
اوردند الاحیان ازین و بیخ بر کردن و بر
یذن البوار هلال شدن القرار آرام گرفتن
و القایر یفر و یفر الخلال و الحاله بالکسی دوی
داشتن الاحصا شمریدن و توانستن و دانستن
حب دوری کرد تجنب جو با هوای لرز و سست

کشت و قروامد و قرواز آورد بهوی هوای
شخص چشم بین باز ماند بشخص شخص الاطاع
شتافتن و بیز نگرستن الاقتاع بیفراشتن
سرد در نگرستن و خورسند کرد ایندن الطرف
چشم برهم رذن و افیدن هم هوا و دلهای ایشان
لرزد خالی اند زال بکشت برول زوال التفر
فریز کردن یا یک دیگر مفرین با هم نشستن
الاصفا دندها جمع صفه السربال پیراهن
السرايل جمع القفطان روعنی است کای
در اشتراک کن ماند **سورة الحجر**
رب و رما چند الالهام مشغول کردن الامل
بزور سپیدن الجنون دیوانه الحائین جمع السلک
در آوردن السلوک در راه شدن الاولین

نماذ بیشینان ظل روز گذاشت بظل طلوع اعرج
ببالا شد بجرج عروجاً التَّسْكِينُ بيشن چشم التَّسْلِيمُ
فر و آمدن بروجاً یعنی منازل شمس و قمر الاستراق
دزدیدن کوش فرا داشتن الشَّهَابُ بابه آتش
و کوبیدن شهابه که بشب روز چون بابه آتش
الشَّهَبُ جمع الموائج بازهای که میغ آورد و درختان
ابست کند جمع لائح الخازن نگاه بان الخزنه
و الخزان جمع المصلال کل خشک الحالوش مسنون
بوی کردین السَّوْمُ و الحرف باز کرم السریر
السَّوْرُ جمع التَّقابِل در برابر یک دیگر نشین
نصب رنجور شد نصب نصباً بمرحله یقظون نومید
می شوند قظ نومید شد یقظ قظوا فهو قاطب
مضی بگذشت یضی مضیا و مضیا فهو ماضی مضی

رسوا شد یفطح فطوا لعمرك بزندگانی تو السكر
و السكر مست شدن لفي سكرتم در مسی و جهالت
خویش الاشتراق روشن شدن و در روشنی روز
شدن الموسم خای آوردن بشتان الایکنة
لما مام بین در راهی روشن لجر دیار بوزام القل
و فاخته الکتاب و السبع المثانی و الصلوة سورة
فاخته المثانی سورتهای دراز و کوتاهه لفر
لزوجاً کونها جمع روج و احفض جافک
تواضع کن لخفض فرو داشتن اواز و نوا
نمادن و خوش زیستن الاقسام قسمت کردن
عقینس بارها جمع عصبه یعنی ایمان آوردند بعضی
و کافر شدند بعضی فامدع بما تو مریخای این
می فرماید ترا الصدع بجای آوردن فرمان و کاف

البقيس مذك **سورة النحل** بالروح بوجي
النصفه والمني ان اب كالجده اذ بود الدفوبشم وجد
جهاز بيان الاراحه جهاز بيان را شبا نگاه بامامی
بردن و راحت دادن و براسودن و براسایانیدن
السرع جراحه اشتر ستور و بر احردن السرع
جراشدن المقل بشه و خوف الاثقال جمع بشق النفس
بدستخاری تنها المشقة دستخوار آمدن و دستخاری نهادن
برکشی البغل استر البغال جمع قصد السبيل بذا
کردن راه و بعدی بعن و سیم کردن و بعدی علی
الاسامه جرانیدن مختلفا کونا کون طریانا نه
لبس در بوشید یلبس لبسا المواخر شکافند
کان اب را جمع ماحظه المید بگردیدن و حرامیدن
العلامه نشان العلامات جمع فانه الله بنیانهم میگذارد

بناهاي ايشان السقف والسقف اسمان خانه
السقوف والسمج جمع فالقوا السلم کردن نهادن
العدن مقیم شدن بجای حق درست شدن و سواران
شدن جتی حفا الجهد کوشیدن و رجائیدن امل الذل
یعنی امل علم حسف برین فرو بردار
التخوف ترسیدن و بکم کردن التقيؤ فراواکشی
سایه الداحر حوار الدحور حوار شدن و صب دایم شدن
یصب و صوباً ففوه و امیت حار را ری کردن حار
جوار الاشتهار ارازه کردن ظل لشت التوارى
بنهان شدن دس نهان کرد و بنهان بفرستادید
دسا الافراط فراموش کردن و بگو کردن
الغزث سرکیش شلثبه الفزوث جمع اللزث شبر السوع
بكلوا فرو بردن و بکلوا فرو شدن سایغا حوار نده

السك ينزعها الخ زبغز انكس ذلك لام كرد كان
ارذل العرف و ما يترين رندكاني يعني خنفي لحافد فاده
ببريت الاحقاد والحفوف جمع الملوك درم خزيه المايل
جمع كل وبال اللحن كرسن و درختين برف الهوي
والحومان اسما و زمين الاسحقاف سبك داشتن
وسبك كرد ايندن الطعن ازجاي جاي شدن الوبر
والهوف بستم الادبار والامول جمع الشعر موي
الشعر والاشعار جمع الاثاث جامه پوشندي و اقلند
وقاش خانه اكلنا عار كوه جمع كن الاستغاب اشقي
كردن خواست واشقي كردن القوا لهم القول يعني جواب
دادند ايشان را بپا ناهويذا كردى التوكيل استول
كردن الغزل ريسان النكت ثاب باز رذقي ريسان
النكت ريسان ثاب باز دازه الانكاث جمع قوئ

نبرو مند شد بقوى قوة فهو قوئ دخلاى عنا و خيانت
نقد برسيد بيقدر نقاد الاعج والاعج بسنه زبان عربى ناري
زبان كان امه بود امامي بيش رود دين **سورة**
بنى اسرائيل المباركة بركة كرون يقال
باركك و بارك فيه و بارك عليه و بارك له برك كبرد
برو الى المسجد الاقصى مسجد بيت المقدس الاقصى دور
و فصنا و وحي قد سادهم ما مبصرة و بصيرار و شن
الحوس كشت درميان سراها براى عارت الكرة دولت
النفير كوه لشكر الحبير زندان الاساة بذي كرون
طايبه يعني كرداريد و نيك او كتابا مستورا نانا ميا
باركشاده النشر بان كردن جامه و نامه و اشكارا
كردن خبير درنده كردن الشور زنده شدن الامر
والايمار بسيار كردن الادنى والعاجله **نبر**

الذم نكو هيدز و نذا فرام با الخطر ياذر اشت
اف كلكه است كاد وقت ذل شكى كويند نهر يانك
بمزد نهر نهر التزينة بوردن الاداب از كبا هه
جيزى با خدای تعالى كودز الا و ابون جمع الشبيح
تسبيح كودن و همد رنر من كل له او اب همد بازو
تسبيح كند التذير مال با سراف خرج كودن ميو
اسان الحير مانده شدن و رجائيندن و مانده كودن و بر
هنگام كودن اندامى از اندامها و بستن همد مال كس
سوار و الغابو خير و خير محسود اجد و فقي ديت
الغفور و القوارى فواشتد الخطى ظا كودن القسطاس
برادر بود و راست كلا و كلكا با هر دو مرج شناد شد مرج
مرجا و لا تفسد الارض مرجا مرود در سين تفسد و خرا
مان و نازيند السبق بذا الطول در لند شدن الاصفا بر
كزیدن

وما في كودن المغفور و القوارى ميزن و الغابو يفسد و يفسد
ستر يوشيد يستر ستر مسجورا اى غفل الريم و الرفان
استخان ريزيد الحلق و الحليفة و الحيلة و البنيت و الانام
و الورى افريند كان الخلايق و البرايا جمع الاعاد و الكرا يذون
الحديد اهن الاغاض جينا يذون الخويل كود ايند سطر
بنشست يطر سطر ارايتم اى ديزى نومد ارايتم
ارايتكم ارايتم ارايتم ارايتم ارايتم ارايتم ارايتم
تا بنصب بود و كان دروى تا كيد خطاب را است التكريم
و التكرمة و الاكرام كرامى كودن الاضداد ان ينج و بن
بر كودن و لو يمشد بر دهن ستور كودن و سيعت كودن
ملح بنات را و مجرب كودن روز كار مرهم الجرب و الحرة
لزم مؤذن الوقوع علم كودن الوقوع عام شدن الاشقران
حريص كود ايندن بر ناصواب و سبك كود ايندن قارا د

ان ستغفروا است كما يبرون كذا ايشان را الصوت و
النعمه اوان الاصوات والنفحات جمع الاجراب فوام امدن
وبانك برزدن وياري داذن واجل عليم بخيل كود
كن بریشان سوران خویش در جلد و بياذ كن خویش المشا
ركه هبناري كودن بالسي الجانب والناحية والحو والجنب
سوى الجوانب والتواحي جمع الحاصف ياذن كاسك اذنان
اخرى بكل لبارد يكر القاصف كشد السع جوينه حتى و برود
ضعف الحيوة اي ضعف عذاب الدنيا افزوي عذاب الدنيا المات
والخيف والموت والميت تقدير مراد الدلول بلسن اذنان
درد و زال العشق اول تاريكي عشق تاريك شد يعنى
عسوقا فهو غاسق وقران الفجر يعنى غار بامداد التجدد
بيدار بودن بسبب و خفتن نافله زيادى النافله والنقل
والفضيلة والتطوع طاعنى كانه فريده بود و نه مست

٧٨
التواقل والتضائل جمع مدخل صدق در اوردى تلووى هوقا
باطل شوند الحرف والجانب كنان ناسى بجانب دورا كند خویش را
العاده والناكلة والطريقه والخلق حوى وسيت الشكل
ولشبهه مانند الاشكال والاشباه جمع الاجتماع باهم امدن
جيسى و جاي بردن رسيدن الطهر والعون والرديار
النفوس انكار كودن حق التجر راندن اب المنوع جهنم
البنابيع جمع الاسقاط يفتكندن الكسب بارهاى
مبيع مورك جمع كسند رنى بياشد برقى رتيا الحيوة فردو
مردن انش المنوع والقصور خيلي كراذن تبيند التشر
هلاك الاخرة يعنى قيات لفيقا درهم بچيده برل فردو
امد بيزل نزل لا على مكث براهستكي الذفن ربح الاذقان
جمع خرون الاذقان يعنى على الاذقان يعنى سجد مى كند
المشروع والمضوع فردوتنى كردن والجمهور بصلان نكاحى

بقرائن الخافیه برم خواندن **سورة الکہف**

قیما راست لوح هلاک کردی جمع فوج الاسف اندوختن
کردن و خشم گرفتار صید روی زمین بسات احباب
الکف هفت جوامد بودند و یکی که سیصد و نه سال در
غار خفته ماندند الیم فحتم بود نام ایشان بر اجا
نبشته و گویند نام دین ایشان است الهیته ساختن
وضعه علی اذانم یعنی در خواب کردیم ایشان را بر طنا
علی قلوبهم ببستیم بر رلهای ایشان صبر و یقین شططا
کفتاری دور از حق مرفقا چیزی را بدان رفت کینند
مرفقا منزلی طلع برآمد آفتاب و ایچ نذران ماند و بنزد
کئی شد بطلع طلوعاً التا اور بگردیدن الانوار خسییدن
و ذات الیمس سوی راست و ذات الشمال سوی چپ
عرب فرو شد آفتاب و ماه و سینان یغرب عز و باقرض

بگردید از چیزی بقرض فرضا الفجره و اخای الارضا
راه نمودن تحت ایقار ایند اران النقطان و النقط بیدار
النقطه مصدر نقطه رفت خطت بر قدر خود او رقاد
فهمور اقد المراقبون و المرقود خشتان الذراع از
۱۷۱ از جمع الوصید پیش استانه در لولیت هراینه
بشت بردادی و بکریخت بجز قرار الورق درم
۱۷۱ اوراق مع التلطف لطف کردن الاعتار دیزمر
کرد ایندن رجبا بالغیب کمان بردن بغیب الممارات
و الما بستمیدن اصبر به چون بینا است او و اسع
چون شنواست ملتذ ابنا کامی الانجاد خسییدن
صبر باز داشت بصبر صبرا و اصبر نفسک بازدار
تن خویش را العدو برویدن و بگرد ایندن و فرا کذا
لر چیزی و لا تعد عیناک بایز که فرا نکند در دو چشم
نوا الخال

غافل کردن و فرود گذاشتن فرطاً بشما فی السردف
سراپرده اغاشه فریاد رسیدن المهل و العطر مس
کذا خنثی شوی بریان کردیشوی شیاة الخلینة
رود برکردن السوار و الاسود دست او چنان اسود
جمع السدس دیای تنک الاستبرق دیای سبزه
الانکاکت ذن الارابک خنثا راسته جمع له
یکت جف کرد در او بدخف جفا و لم تقلم و لم تکرر
المجاوزه و الجواز جواب دادن کسی را التفرکوه
از سدا باده هلاک نشد بید بید و ده لکهای
لیکن اما حسبنا عذائ صعب از لغار مین نشوه ما
غورای بر مین فرو شده الاسوار از بستن الوایه
باز شاه و سلطنت العقب عاقبت الهشیم و الحطام
کیاه ریزه خشک الترم را میزن الباقیات الصالحات

۲۱
یعنی سیم و ذکر کردارهای تنکو المفادرة بکذا استن
الصف رستد الاستفاق ترسیدن و مهربانی نمودن الحزن
کرو می اندازن فرشتگان عند ای اعدائا یا ران الصفرة
کناه خرد الصفا بر جمع المویث حاجه میان دو چیز هوا
فقوماد را بندگان در اینجا الجدل و اکاویدن در حجت الا
دحاض باطل کردن حجت الموبل بنه کاه و ال بنه کاه
یکسوی بیل و الا فهو و ایل لم یصلهم هلاک کردن ایشانرا
لا ابرع هیت می رسم الجمع جایگاه فراهم آمدن خنثا و
زکاری دران السرب سب استایار بما انون بیاریدین
الغدا جاشت العشاء شام الصبح سب بزرگ الحزن دانستن
الاعدات نو کردن و حدت کردن و آهن را بزد و زن الانطلا
شی امد و اد و نهی و نکر کاری متک و صعب و انوشی
و مند بر من الارهاق در پائین نفسار الیه تنی بال ارکناه

المصاحبة بالكسبيات عند الاستطعام طعام فاستل التصف
مهماني کردن کسی الحایط والجدار دیوار الحیطان والجدر جمع
اخذوا فراحوت یحذا الخازا الانقصاص وراختن از دیوار
برفتن ستاره و جزان عاب عبید کرد و عبور کرد ایند عبیب عبیا
وراهم در پیش ایشان الغضب بستم شدن مال و جزان از کوه
ای ملاما و اقرب برهما ای بکوی کنند ترا اما در و بنده الکتر
لکج الکوز جمع ذوالقرین نام پیغمبر سین و گویند ولی بوزه ایت
استطاعوا استطاعوا انت السب راه و علم هر چیزی و درور
سن الاسباب جمع اسباب السموات بارهای آسمان و گویند راهها
حمیت لوشناک عامیة حکوم الاعانة یاری دامن کردن و السند
بستق الحراج خراج و مزد مزدور الزر باره آهن المر جمع
یا جمع و ما جمع دو کوه هیند لا اسکند بریشان سد ساخت المسما
وان برابر کردن الصدفین در کوه بلند ثقب سوراخ کرد ثقب
ثقباً

ماح در شد یوح صوفا عرض استکارا کرد و فرا بیش آمد
بعض عمرتها الغطا پوشش مثل باطل شدن اعمالم کردار ایشان
جنات الفردوس بسیار درخت الحول والحوال از جای جای
شدن المدوز یادی للداد سیاهی دوش **سورة**
مرغ علیها السلام که معصی کاف خلقت هاد لپاده ی
بر فوق ایدیم عالم سریند ص صادق و وعده خفیا بنما
الاستقال هویدا شدن بیدنی می در سر و افروخت
شدن التث الثیب مؤی بید شدن الرضی پسندیدن
السمی هم نام الهوی ایار شدن الفعن ایان السری تمام
خلق و تن درست هم را طاسویا دای راست مکانا سویا
جایگاه می بکسان في سوال الجیم در میان روز سوال المسالین
ای غاماً او حی الهم بشارت کرد بریشان ابتناه الحكم و النبوة
العصی کذلک الصیان جمع حسن بچشو خوش حال الثقی

برهبر کار الاتقیاء المعنی والعامی نافرمان العصاة جمع الاستیاد
ببرک سوشدن شهرتیا ان کسوی مستتر بود غریبا ان کسوی
مغرب بود من و نفم در پیشتر اشکل المثل مانند چیزی شدن
البغی سامان تار قعی دور شد یقعی قعیاً فهو قعی تا اجابة
بیاوردن المخاض الطلق در دره الجذع تنه خزا الجذوع
جمع السرد کوی حیض و هر چیزی نه قیمت انوا پیدا ارط
السوی جوی خرد و مهمتر از نجسایند بقرن هنر الشافط
بیفتادن شافط ای بنسافط الرطب خزهای توجنبا
میوه از درخت باز خورد قهر چشم روشن توار شادی بقر و بقر
حره و قورقوراً فهو قریز العین صوما ای صمماً امری سوی مردی
بذل المهر سوی زنی بنا الاشارة اشارت کردن المشهد جای حاضر
امدن ملیا بکندی الحفی انا و مهربان لسان صدق مای نگو
جانبه الایمن سوی راست الیهم راز بیکای کونیندگان جمع بال

عیانام وادی است در دروغ مایا ایند اللغو سخن نافرمان
نسباً و زاموش کلن الاصطیاد شکیبایی کردن جیبا کردها
جمع حوة اللحم واجب کردن لذت و النادی الجبن الوری
منظر الحیاة چشم پروا نند از روی خیر مردا بهر در ا غت
المخرجای باز کردیدن و بار کردن ایندن کلاصا کلاصم جانا
نست مد یغزور بعد مداً الصد مناهمنا الاضداد جمع
صدای ای اعدا الا از از جای سرد و بر کفر و معصیت داشتن
الوقد کروی کرامی الوقود جمع وردا الشنکان الانظار
و النقر و الاشفاق شکافته شدن الهد شکستن
بکستن اندوه و معصیت مردم را مایبغی نه سوزد الشیر
ایسار کردن الرکوا و از بوشیده **سورة**
طه طهای تذکره بندد از فی العلم بلند توبیان جمع
للعلیاء التشی تار جند شوی التری فالعکس القیس یاره

آتش فرا کرد خلع بکشید جامه خلع خلع النعل تغلب
الغالب جمع طوی نام وادی مقدس است ردی هلال الشد
بودی ردی الوکو نگید کردن بر جینی المشرق
از درخت فرو کردن الماریه والوطر حاجت الماریه
والادطار جمع الحید فار الحیات جمع الیسمه هذا السیر
جمع مرغی سوی ای برص الفم و اقم آوردن الحیا
حکایت بر روی خویش حل از کشادن العقد متکلی
بر کرده العقد جمع وزیر یاری الاندیش شرکت انبار
کردن او را شرکت هبنازی کردن السور مراد قنفذ
بیداخت و دشنام داذ قنفذ قدفا الساحل کناه بود
السور اصل جمع لنضع علی عینی تاییرو درید برادر دوار
دنگاه داشت من در راه غوذید دلالة الدلیل راه
کنافتاکی بیار مایه مانرا الاصطناع برکن بزن و بالی

۷۱
بکوی کردن و ناست شدنی و ثیا اللین نوم و طایر
کس بودی کرد و بعدی بعدی و از پیشش بشد بفرط فرطاشتی
بر آکنه رعی خراپند و خریز بر رعی رعیا النهی خرد الهی جمع
مکانا سوی جایگانی نکسان میار ما و تو یوم الزینیت
روز عید سخت نیست کرد و بکاست سخت المیل فاضلتر
تایت المثل ثم اتوصفا بس یا بید نمازگاه الاستغلا
غالب شدت العص عصاها جمع عصا الخشب کس را
کمان و خیال افلندن فاقض ما انت قاض کما تخ کتبه
لوی التری یا کشدن و زکوة مال بدادن بدست
التمک دور یافتن هوی هلال کشد الاعمال شتابانیدن
هم اولارا بیکند اس کرده مروان اعطال علیکم
العهد ای دراز گشت بر شما مدت مفارقت من بکنا
ای اختیار نا اوزار ابرو ایهالن ابرج همیشه من

از نبرج همیشه با سامری نام مردی است المحیث
ربیع الحی جمع اشکلم طریقه زبر کترین ایشان بقدر
بیناشن بصر بصر الزهره شکوفه الماسه و الماس
یک دیکر را بسوزن و مجامعت کردن الخیز نیک
بسوختن شنف بر دایم بدین سفار زرقا سبز
حشمت جمع ازرق الحافه یک دیکر را نرم اوزان دان
القاع و القصف رنیم هامون و نرم القیان جمع
القینا ایضا جمع الامت بالا باشند حشمت الاصول
بیار امید اوزانها الویس اوزان نرم العیو فرونی کردن
واسیر شدن العانی اسیر القضم کم کردن چیزی
از حق کسی و بکار ایندن طعام عری برهنه شدن عری
عری با دفعو عریان الاصلی کرم بنای صحن کرم شد و با
فتار شد یعنی صحنی بلی بلی بلامعونه

۲۵
ضغنا زندگانی تنک الملازمه و اللزام لازم گرفتاری
یا چیزی را زهره الحیوة الدنیا بیکو و ارایش دنیا
الصحیفة نامه العیاف جمع **سورة الانبیا**
صلوات علیهم ۷ هیئت غافل شوند القضم کستن با خدای و کم
فقتنا و چند هلاک ما رکض بدو ایند سنورا و بدو وید و بیا
بوز بر کف رخصا چند مرد آتش بخند خود را خامدون مردگان
ان بخند لاهو اکی فرار کبیریم ری یا فرزند می دمغ
باطل شد یدمغ دماغا الاسحسار باید شدن الانفا
ایسندیدن الریق بلیستن تقا بسته فتن کشان و دوخت
باز کرد بیق فتن الفج و الحاد راه روشن الفجاح جمع
الفلک آسمان الافلاک جمع لحنون می روند السح همی
روز فاما شدن مدکز خدای و مشغله ان السباحه شتاب
کردن س عجل ار کل من حیث ان کرد و دروغ گفت

بیهت بهما الکلاه والکلونکاه داشت و لایحجون
و نه ایشانرا نکاه دارند صحیح الله نگاه دار از ترا خدا
نفخت اندکی الفخ زمین بوی الحزل سبندان خرد خوش
التمثال تند نه التماثل جمع جذاذ ایا به بار نظر کن
گفت بیطن نطقا و منطقا کس سر نگو سار کرد و باز
کرد ایندین کس نکسا برد او سلاما سرور اسلا مت
النافله فرزند فرزند نقشیت الغم بشت جرا کرد کوسفند
ینفش نفشا التقمهم فهم کن کرد ایندن اللبوس زره
و هرج در پوشند العوض باب فرو شدن و حقیقت
جیزی بداشتند ذوالکفل مردی یون استادی
اسرا ییل ذوالنون لقب یونس یغامبرست المعاصیه
حشم کراوتن یقطعوا خلاف کردند الحذب بالالتسلان
یویندن الایعاد و در کردن الحسیس او از التشر الفزع
توسیدن

الحصد و الحصب هرج در اتش افکند التلقی پیش و اشند طوی
در نور دیدن طوی کلویا السجل نام فرستد است صحابین
بنی ادم در نور ذوالامران بیا کاهاسدن و ان در و ندام
سورة الحج فریضه الله فرمود خدای تعالی الدهول
مشغول شدن العلقه خون بسته العلق جمع المصغره باده
کوشش المصع جمع الخلقه صورت بدید آمد الطفل کوزل
خردا اطفال جمع هامة خشکی نبات الاهتر از چشیدن
بصح و هی ریا ثانی عطفه دوش کرد ایند از کبر و لیس
العشیر و بدیاری و هم جای است السما سقف خانه ثم یقطع
ای لمحتق الاحسا و در شدن الحوسی کبر الحوس جمع
بفضل حصومت قطع کند مت بوجت یصیب صبا صهر بزدان
بهر صهر المتفق کرد و باز یاند و طح المماح جمع اللؤلؤ
مورارید اللالی جمع البادی آنکه از جای بیامد با نذر الصامس

باریک میان حج عمیق راهی دور ایام المعلومات ده روز از اول ذی
الحجه ایام المعدادات پیدوز از بس عید کوشند و انوار ایام
التشریف خوانند البایس بخند و پیش الفت ای در میانه بخار
ارز جو رستو گشتن و موی ستردن و ای جوانان القیق در پیمه
و کهنه و از آذکده و بزرگوار اعتقاد جمع التوفیق بر دل آ
مشتن حرمان لیس فرفیها دستها خدای تعالی التوفیق
و هرج بیر کشند خدای تعالی الاوتان جمع الزور دروغ خفا
بکشندگان از ملت های باطل سخن در شد سخن سخا فهو محقق البه
و التسلک و الزیجه ای بفرمان کنند در مکه البدن و البدن جمع
صوائق شترانی تا برسد دست و پای ایشان باشد و زانو
دست جیب بسته و بقیه از و واجب شد جیب و جوبا النافع خواهد
فتن سوال کرد یقین فتوحات مع حرسند شد یقین فتوحات المع
انک نیاز فراغاید و خواهد المداغقه و الدفاع از کسی از آتش

الهدم و التمدید و بران کردن الصومعة جای عبادات الصوامع
جمع المیعده الصوم کیمسیا البیع جمع الصلوة کشتن الصلوات
جمع بکیم افکار کردن من البیرجاه التقلیل در گذاشتن التمسید
افراشتن بنا و یک کردن المعاجه پیشی گرفتن و کسی المنع
قرار خواندن المجد بحر منسوب کردن روح عظیم بادی می هنر
الاخضار پسند شدن نسک فریان کرد بوی خدای تعالی
و عبادت کرد بیک نسک و نسکا المملو عد و الزاع
با کسی و اکو شیدن السطوبه فخر گرفتن و یعدی بالبا
و جمله بردن و یعدی بعلی الزباب مکس الادبه و الدلمات جمع
السلب بودن الاستیقاد برهاندن **سورة المؤمنین**
البلاد بهرچ بیردن کنند از چیزی جور ای بزار طار
قرار میکن یعنی در رم ماز الطوائق و الطوائق طبقاتها
اسمان روبرو بر یک الواحد طبق و طریقه الناکفه میوه

الفواکح طوری بنا کوهی است معروف الدهر و عن الادیان
جمع الصبح و الادام نان خورش التفضل فضل و بزرگی حش
هیهات چون در است بعد او سحفا دوری باز سری سار
الفرار زمین هامون و فراخ المعین اب بر روی زمین را
کروهان الغر حیه و فلاله السامر حیه کشندگان
بشب نیک از راه بگردیز نیک نگو باج بستمیدن بکجا نای
بجرفن حکونه می شود اند شمار امر هرات الشیاطین
از ووسهای دیوان البرز روزگار بس مرگ تا وقت
بخت فلا انساب بینهم هیچ نسبتها نبود میان ایشان لیسوس
بلع لفی کل شیء و شیء کلها الشقاوة و الشقة
بدختی عبت بازی کرد یعنی عتبا **سورة النور**
زنا بیلد کاس کرد برنی زنا حقو نان جلد تاز یانه برز جلد
جلد او فیهانی کورد بیرون دانه بی در الله در حکم خدای

تولی کبره مام کرد مسخران از تلقو نازگاه کنی از رفتن
انرا هیتا سهل شاع اشکارا شد بشیع شیوعه فحوشایع
و کابا صلاح آورد و زیادت شد بز کور کاه الاستیناس
دستوری خواست و انرا کوفتن غیر مسکونل کس می
بناشد درو عفر فرو خوا بایند چشم داوا زرم کرد یعنی
الحمار سرش لجم جمع الحس کراسان الحسور جمع غیر او
ا در بدنه خوانندار حاجت بزبان لم یظهر و لا قوی نشدند
ان نطرو و لا عالم شوند الایم و الارمله یوه زن الایام و لا
را مل جمع الکاتبه و الکتاب بنده را بر خود شرف و خشن النفا
زنا کردن المحصن از حرام باز ایشان المسکوه و اللوه دور
المرج و المصباح جواغ البسج و المصایح جمع الزجاج
و الزجاجة بیلند الدر و الدرر ستاره بزرگ و درخشان الدر
ری جمع الزيت روغن زیتون و ان بار درختی است البراب

کوبان در نیم روز بنهند و بچای به تمام برآز جای عمل
او خراجیا در بای فزاع و در فرقه صفدر کنند و دیف
صفا طغان در سینه کنند کان الکرام مع برهم ششک
الودق یارانی کما یارذ البرد نظر الی التنا معصور و شیا
الادهار کردن نهادن الحرف پیدا کردن بلغ الحکم برین ملائک
حمل در خوانندگی ارکسی حمل خجلا الطهیرة نیم روز صلوۃ الغیا
نماز حقش القواعد مریضانی که از شوی کردن نویسد شده مانند
الخیمه دو روز و باز شاهی الخیات جمع اشتبا براخته کان
جمع شت السرج اراستند بکش مردمان بیکانه شدن الاعوج
لنک الیم برآز برآز الاعام جمع الخال برآز ماز الاخوان جمع
السلل در سما بهمان بزن و پیرهن انداز میان گروهی
السلامه و اللواد در بیک بیکر بنمان شدن **سورة**
الفقار الا کتاب بکشش السوق بازار الاسواق جمع ثبوا

۲۵
و اول کفتش القبط چشمه کرفش المار هلال شد البونج
حجر حرام کرد بخر حرام اندم امزد و بیش باز شد و از سفیان
امزد یقزم قد و قد قد منای و قد قدنا القصد اهنگ کردن
و سیانه بودن بودن در کارها الهیا کرد و نثر برآخذ
بیشتر نثر امیلا جای قیلو لید غیر و غیر و خوار خذوا
قد و گذارند از التریل هویدا خواندن التقییر هویدا
کردن و خواندن الرسجاء السبای رافت خواب مرع
بهم در کشاد میرح مرچا ما فرانا و عذری خوشی باجا
بجا شود بر رجحان حاحری بسبا یعنی اجم حرام بودن گاه
کردن در در محارم و صهرای یعنی انک حلال بودن نکاح
وی الصهر داماد و حرجلفه اربس یکدیگر در
بند شکورا شکر بخت کردن هونا اهیت سلاما
کفتاری یا سلامت از کناه البیثوث بشتب گذاختن

و بشب کاری کردن غرامای دایما لازما القتر نفقد و عمال را
داشتن قوامای فایما الاتام باداشر گناه الملمه جزئی پیش
کمی و اردن الغزوه درجه بلند در مملکت و خانه بربالاه الغزوات
جمع والعز جمع الجمع عبا ی داشت یعوا عبا **سورة**
الشعرا طسم خلق طور سینا و مملک من السنا بلندی الولد
کودک و زاد و سده و لا یطلق کفاده لشود الغزاة بکرختن
التقید مدکی کردن الصیر کزیز کردن و الانفلا و الالبوان
شکاف شدن کل در هر باره الطور کوه الازلا و تدریک
اوردن و جمع کردن الامذون و پیشندان مرض بیمار شد
بمرض مرغا بقلب سلم بادی باسلامت برادر کردن البنز
بیرون آمدن البکینه نگار کردن و نسو بجم خون را
بر کردیم شمارا الحیم خیمه و ندش بر کرد و برادش شحنا
المریخ راه ربالا المصانع کوشکها جمع مصنع المصنعه

حوض بزرگ یا جاهی یا ار کشیدن یا کنند هضم بهم آمد
الا هضم الکر سر بجلو پیش بهم در شده باشد فزده نه داشته
فزه دانه گرفت بفره و فها ففوزه در سخت بزرگ شد بفره
مراغه ففوزاه الخیر محتاج کرد ایندن طعام و شراب
و سحرهای کردن الشرب نصیب آزار بفرای کشیدن داشت
بفرای فلا و فلا ففوزا عزال معزول کرد بعزل عزلا الا
حسار بکاشن الافاء و الذاب بحت خروج زن الفوک
و الغلوی و راه الفاد و جمع الشاعر معزول و الشعر
جمع هام روی بجای ندارد و شیفته شد بعشش بهم هیم
و هیمایا **سورة النمل** اصطلاحا با شکر کرم
شدن الحار ماری است نه پس بزرگ و لم یعقب ای لم یرجع
استیفاء بکمان شدن الایزاع و ازل دادن
النمل موجه النملة بکلی النمل جمع الحطم شکستن و کوفتن

التبسم كما رين الفقير يا حنن القهدير يوفوا الحمدوا
ای لا یجروا الحسابا کردن خرج الحرج السوان
یعنی یاران و الارض یعنی سات الاغلوای کردن لشکرین
نکند سبانا م شویست بمن السکیر یکر ایندن از حال
هکزی هم چنین الصرح سبار سواي الجدا ای اب یمنتر
بود لرزد ریا ایاق یون ایون جمع التمدد سوزدن
مرفزار از اب کینه القاروه شیشه القوار بر جمع
التعام بهم سوکند حور دین هم باز خشنیدن الحریفه خفا
پشار الحدایون جمع هم زیبا شد و شاد شد بهیچ کجا
حجر باز داشتند حجر حجر الادراک در یاقن و دو در آمد
بر دو ردما الوزع بازداشتن جامده ایساده الحمود
یتفسرون الانتان حکم کردن اللب بروی انگلندن
سورة الفضل فرع برود اخذ و نمی شد و قصد کرد بفرغ

۸۱
فرانغا و فروغا عرض جنب لرزون المرافع بسنا مفا
جمع مرفع و کز مشت نوبکر و کز الترقب چشم داشت
۱۸ استعصاح فیه باز خواسترا ایتمار یا یک دیگر مسوؤ
کردن و زبان فرا بردن التوجه روی فر کردن اللزود
و الزیاد و ارا اندز الصدور باز کشتن الاصدار بار
کرد ایندن الرعا شبار جمع راع الاستیجار یمنتر
و اشندن الاجر مزد دلاش تا جری منو روی کنی
مرا حذوه بانه کاش الجمع خدی الشاطی کناصه روز
بانه بحرین خلاف زسرهای کایمیر اسان یو البعاع
جمع العفد بار و بار سبشد بعضد کایم یزود
کایموی کرد این ترا اضع فبجته فیه لغز کرد و اریکی
دور کرد یقیم فجا الغری ای یک سوی معرب بود النظا
ول کردن کشتی کردن ثوی مغم شد ثوی ثوی ثوی ثوی
مفوتاد و ثوی

الوقت بيك ديگر بوسن الحرم کرد اگر مکه حی کرد
کرد حی حیانه فی امهاد و در کمران الحرة احسان سربا
همیشه با کمران کرد کرد و بکرانی بر خاصیت سو نوادی
کلمت نیست که در وقت شبها و نوحه گویند و کعبه از تو
ولا یلتئمها و تلتئم تکند ان الملقن فوان بان اذن فرقت علیک
القرآن ای انزل للمعاد بامد انقالهم کناههای ایشان
سورة العنکبوت قلب باز کرد ایند یقلب قلبا الانشا
اندا کردن و افریز خشت بار النشاء افریز النشاء الاخر
افریز دیگر یعنی در وقت بعث الاستبصار بیدار دل
شدن در کادی مستبصرون بیدار آن نزدیک ایشان از بندگی
بزار حقیقت العنکبوت معروف العنکب جمع الخطا بشت
لحم الحيوان انست رندکای دایم **سورة الروم**
الردم و سوا الاصغر و میان الواحد و دوی الودعه منع نار

۹۴
الربا من جمع حیر شافنامه کرد و خبر حیر انبیا ان الله ای ملو
نماز کنند خدا ای نعال را الاسد و المسمی شبانگاه کردن
و یست در آن وقت اظهر در وقت نماز پیشین شد ان انتشار
بر اکنه شدن الفطره و الخلقه افرینش الخلق مع الامساف
خداوندان افرینش کشت و افرین شدن المقدع و الاصدع
بر اکنه شدن لامر لدر باز کرد ایند نیست ان را نمند بکشت ایند
بمعد مهد الاصفار زرد شدن **سورة لقن**
التصغیر روی کرد ایند الخدوخ الخدود مع القصید انک
کردن و میانه بودن انکر و شتر الاساع تمام کردن الخد
عذر کردن العذر و فاکر ان العذر و یو و برنده **سورة**
السجدة مهر و ار شد و حقیقت سجد مهر مهانه مهر
مهرین الهام بیگ سوز شدن حیثات الماوس همشما ای
یا حنة الخنزیر مین که بود باران نیامد باشد

سورة الاحزاب الجوف اندرون شکم الاجواف
 جمع بطاهر و طهار می کنند الدعی بنسوی کردن دعا
 جمع المحنة و الحلقوم نای کلوا الحنا جمع دار الهمة
 پترو مدینه فرسول الله صلی الله علیه و سلم عوذة یا ستوار القطر
 کنار الاقطار جمع الدبث درنگ کردن الیبر اندک التوق
 و العون بازداشتن از کاری هلم الینا یبید بما اشبه
 بخیلان جمع شیخ الدور و الدورل یکدین غشی علیه شهور
 شد یغنی علیه ماهوش شود سلق زبار اوری کرد یساق
 سلقا حداد پتران جمع حدید البه و میا و ان شذ
 البادی و البیدی انک در بیابان یا شذا سقوی بر دنی
 الخت نند الصبای صهارها جمع صیصه و قد در فانه
 یست یقوا و قورا و لا یخرج و اراسته بیش مردان بیکانه
 مشوید الوطن حاکم التریخ مردان و وزرا شوهر
 کاذن

۹۲
 دَع دست بردار اندع دست مدار الاعتداد عدت
 داشت و ثمرن و فرا شمار آوردن الثالث بعدی البیا
 الافاة و اکردا یبذن و غنمت داذن الاستنجا برنی
 داذن الانی و الاناکاه آمدن الادنا نزد یک کردن الجلب
 جاذد الجلاب جمع الارحاف جبهه های دروغ انگندن
 المجادرة و الجواد الکس همسایه کردن **سورة سبا**
 التهنین بر آنکه کردن و بدرین لالانه نرم کردن المنا بغنا
 نزه تمام السایغات جمع الیبر در ره بیگمنی التواح
 شبانگاه کردن در آن وقت شدن لاسال برم و روان کردن
 اب و الخ بذا نند الحفنة کاسه بزل الحفان جمع الحاسه
 حوض فراخ الحوائی جمع القدر دیک القدر جمع راسنوا
 شد بریوار سوا و قدور الدایات و دیکهای ستوار
 در زمین دابه الارض حوب حوده المنشاء عظم تلبث
 الحن بر انستلیران

الغرم باران سخت و بندهای آب الخط نوعی است ابرار که
باران بخورند لائل شور کرات در درختی است در بادیه
الحجاز به یاد اشد اذن فرشته دیه های پیوسته مساعد
دور کردن و از کس دور شدن التفرع اندوه و ابرودن و بعد
بعض الذلعة والذلي نزدیکی اخلف خلف باران العشار
در یک التناوش فرا گرفتن و گویند برستن **سورة**
الملائكة صعود بالا شد بصعود صعود اهلن همراه
باران است ز لجل جلاله خطهای جور راه در کوه
جمع جنة العبر بندهای دامن الاحمر سورخ الحمر اجمع الحمر
جمع و عربیب سیاه غرابیب جمع سود سیاهیان
جمع اسود الاحلال و آوردن دار المقامه بشت للغب
ماند شدن الاصطراخ بانگ کردن **سورة البس**
بس ای سید المفتح اندک سو برداشته باشد و چشم در پیش

انگنده الاعشا کور کردن و امام مبین دلوح محفوظ
التعبر نبرد و مند کردن السخ بیرون آوردن و بخت
باز کردن الاظلام در تاریکی شدن العرجور خوشه عجم
الصبر و فریاد رسد تخمونی ای تخمونی ایک دیک
خضومت کنند الاحداث کورها جمع حدث الشغل
کار الادعا دعوی کردن و از زو خاستن الجبل و الجبل
سکوده بسیار فکه خوش منش شذیفه فکاهه فهو
واکه و فکه الامسان جدا و اشدن المسح از صود مردم
بگردانیدن السکس نکوسار کردن التذليل را کردن
الزکوب ستوری کشتن لثا یزد و الصلوعه رولسه صلی صله علیه
سورة الصفات ت الزاجرار زجر
کشتگان الزجور از کار باز زدن و تقدید کردن
لزب دو شیده شد یزب لزوبا الاستسجار افسوس
داشتن

زهره یک بار که بود زن الشاهر یکد یکد ریاکار کردن
لذت خوش مزه الا شتر که باید که بکار اندازی کردن الکاس
قدح پر شراب الفوال هلاک کردن لا فنها غول نیست درار
سستند عمل و کوه سد نیست درار و دردی الا تراب و التز
وب بر سایندن شراب کسی با و ارجاه و سبیدن با صدا
الطرف رتانی که جز شوهران خویش سکر و فقه که کرد باز
داشت الا عین مردی فراغ جنت العساکر العین جمع البیض
غایب مرغ کز در گفت داشت و بر او شید یک کز املگون
فرز او بیند مدینوی محرمون مادرش از کان الزقوم
در حنی است و دروغ الشرب و المزاج امیزش راغ بندها
سوی حمی شد بدو و دروغا فراغا علیهم ضربای هال
علیهم بهیمه بقم زق بیوز و زینفا الحیم اش بزدک
بل بدوی افکند بل لا الحیم یک سوک پیشانی الا جنت جمع

۵۰
الذبح کشت میشه کاکشتن را شاید بعل نام تنی است الیابیر
خاندان رسول صلی الله علیه و آله اند الیاس و اساع او
ابو نخت یاقن ابافا المساهمة با کسی فرزند زن من المخصر
ار معلقات تحت الا لتمام فرو بردن الا لایحه سزاوار کلوش
الصحر او العرار می کوشش زن البقطنی درخت کدو
و ببر الجنة و بیار فرستکان الیاحد سیاه سوا
سوره ص صرا صدق الله ذی الذکر خداوند شرف
شرف بزرگی و اخیر مناه و نیست هنگام که الحین عجب سخت
عجبا امشوا ای امشوا سه برار هیرن برای خویش
خواهند الاختلاق دروغ و بافتن الارباعا بیالترشد
الوتدیح الا و ناد جمع ذوالا و ناد خداوندان ملک قوی
القواق با هشت امدن الفظانامه الا بدقوت فضل الخطاب
بیار کردن بسخن السورید و وار فرود شدن الا طاط

بیداد کردن و از حد در گذشتن بحد ماده پیش میآید
الا کفان چیزی نباید ای و کسی دادن علی علیه کرد
برو یور عن الخلط هم جای هم جو الخلط اجمع الفا
جرا فو مان و دروغ زن الحمار و الفهم جمع الصافات
اسبانی که بر پدید است و پای است و بر هارم چهارم جمع صاف
المواد استی بنک رو و الحمار جمع احببت بر کوبید جر
الحیز دوستی ایشان میسر یزدی بالسوق مساقها الرجا
باز نرم صفت برخی المقتسل الخنا و غسل کنند البارد
بدر حب سو کند دروغ کور و نو مید شد حب
الا حصار بر کوبید کان الا تراب هم زار کار جمع زل الفصل
والفسلیر ای پرو زان تن و زجیا جون مدید و جران
الافهام خویشتن در کاری افکنند بعنف مر جبا
خراخی باز الختام جمع حضورت کردن التكلف اخراشتن
جبری عودن ان استند

نباشد و رنج چیزی یکیشیدن **سورة النمر سبعون مکیه**
وایمان التلوید که لکن و دوز آورده چیزی بنزیر
چیزی و عامه در سر بستن طاج خشل شد کیه خجج
معیانا الا قشعرار بر افراشتن التشا کس بذخوی
کرن بایک و یکد سلما و سلما حاله شمیزا زواهم
آمذن و بر میدن مقالید کلیدها جمع مقلاد **سورة**
المؤمن ثمانون ایایه حم ای حم ما هو کاین تقدیر
لکونند بوذ نیرها قابل التوب بذرند توبه مؤمنان
رفیع الدرجات بذرانند بایکاهم ای ببلند الفلاق
واهم رسیدن و یکد یکد بذن از فتره یکد آمد
باز ف از افاز و فالا زفة قیامت ادی الحناص

تدريك خفيها خائنه الا عين خدانت جشمها السار
ازيلد يلدور ميذن التبات والتب زبان وهلا لذن
التقويض كان يكتسي لذا شتن الحاج بايلد يكر حجت اورن
تليمر تكبر كره السلسله زنجير السلاسل جمع السحب
لشيدن سحر باتن بتافت وتقي كره وبر كره يسحر
مجر اسحق حم السجدة حمسون وايتان اقواق
رويو اي اي شان الارخان والحموم والنحاس وود
الصر صر باذ سرع حسن بداختن شدي حسن حسا فهو حسن
انطلق بسحن اورن الاستتار و ربرده شذن الانطلاقات
الانطلاق بسحن اورن الاعتبار خشنو ذكره النقيض
تقدير كره وسب ساختن لغى يسموه كفت يلغى

لغيا الاسوا بتر الا وعود عوي كره واز زوي خوالقن
الا نشار مشاوذ شذن خاشعة الاميذه الكم غلاف شكوفه
الا كمام جمع العريض بطن العراض جمع الطويلد راز الطوار
جمع الافق كنان اسمان الافاق جمع سورة الشولون
خمسون ايات حم عسق خلق حلم ومجد وعلم وسنا و قدرت
من شرع بديد كره وهو يد كره ليشع شرعا كلمة الفصل
قضاي سابق الجواني كشتي اي روان المنشاة باز
باخفاي بر كشيذه كالا اعلام جون كوهها جمع علم ركد
بايستاد كشتي و آب و باذ يركد ركوذا فخورا كد
الابياق هلال كره الشوري مشورت كره التزو
جفت لرد ايندن سورة الزخرف تسع و ثمانون ايه

انضرب اي بكرة اينم الاقران طاعت جبهنك داشتند
التنشئة بيرورد و بيا لايندن على امة برديني في
عقبة دري فرزندان او برت و براء بيزار السخري
انكرا و راضمت فرمايد المعراج نرد بان و يابه بريا
لا المعارج جمع و المعارج خداوندان بايكا همراهي بزرگوار
فصلها بزرگوار و جعلوا الملايكة كورد فرشتگان را
على امة برديني غشا عنه اعراض كره ازو يعشوا عشوا
بعد المشرقين و دري شرقا از مغرب الاقتران قرين
شدن الا بساق الخشم او رده و اندر هكن كود ايندن
السيف كزشتگان الصخرة كاسه بزرگ الهياف جمع
الكوب كرون كوشه الكواب جمع اللذاة و اللذة مثة

يا فتن التفتيد سست كرون الابرام محكم كرون و تنوه
اورده و سخت يا فتن العبد تنك اشتن يصدرون
بانكدي كند العيل فتن **سورة الدخان سبع و خمسون**
له صوا ساكن النعمة خوش عيت شدن يوم الفصل روز
فتيامت غلي خوشيد غلي غليا العتل يعنف كشيذن
والغابر يعتل و يعتل الاحور انك سياهي جشم سخت سياه
بوز و بيزي سخت سپيذي بوز الحور جمع **سورة**
الحائثه ثلثون ايه الاجتهام كسب كرون الحنو
بز نوادر نشين حثيا بز نوادر نشين طان جمع جاث
الاستنساخ سخت كرون **سورة الاحقاف**
ثلثون و اربع ايات اثاث و اثنت بقتي

مكده

مكده

مكده

بدشا اول الاحقاف منازل قوم عاد القجاد از يک ديلو
 فرا گذاشتن از کناه و در کذا ايندن از جيزی العا
 رض ابری سياحي افکند ولم يعنى و در نماز با هم حال
 ايشان **سوق محمد صلي الله عليه و آله و عونه** اير مدينه
 فخر ب الرقاب بز نيز کرد فها الدفاق بندي کی اسيرا
 نرا بزان بندند الوزر سلاح الا و زار جمع التعريف خوش
 بوي کردن و شناسا کرد ايندن فتعسا لم ضلال کنز
 باذا ايشانرا المعاء والمعنى روف کانی الامعاء جمع الا
 سن بکشتن آب مصفى حصافى كراة انما الكون المثل
 و اسنان الاشراط نشاى قيامت جمع شمل الاصام
 کر کردن الاعماء کور کردن الا قمار قتلها الا سخط

خشم آوردن لحن القول معنى گفتار و تر نقصان کرد
 يوتر و ترا الاحفاء الخاح کردن در سوال **سوق الفتح**
 التوقيد بشکوه داشتن بايع بيعت کرد بياع مبايعه
 الشغل مشغور کردن الاظفار ظفر اذن العكف يان
 داشتن معق نخي و مکرو صى التنزيل برانگشتن
 التحدق بستردن موي التقصير کم کردن الشطاء
 اول بر رک بيرون ايد الا نرا بر بنرو مند کردن
 الاستغلاط سيطري سيطر نزن الزراج بر زکوان
 جمع زاربع **سوق الحجرات** الامتحان بياز مودن
 الحجرات حجرها جمع حجة التحديد و تسمي ايندن التنا
 يد و يکرا بلبق خواندن الاعتيا ب غيبت کردن الشعب

قیله بزرگ الشغوب جمع الت بکاست یالت الت
سورة ق قاف نام کوحی است ز بر جد حیط
بدینا کتاب حفیظ یقنی لوم محفون لامر تخ شورین
فروج شکافها التبصر والتبصیر ینا کرد ایند ز
بلق دراز نذر خوانین بیست بسوقا نصیر بزرجم نهاده
تبع ملک بوزمین عینی عیاض نذیعنی بیجا جد الویدر
کره ان المستقیان فرشتگان جد راست القعید هم
اللفظ لکن دازدهن بینکندن عتید حاض سکون الموت
بختی جان لندن سکرات الموت جمع حاد بکود یزخید حیداً
وجیدوه الاطفا علی کره الامتلاء بر شدن المزید
جایگاه زیادت التفتیح رشتها کردین البی السعج

کوش فراد الشن سراعاشتا بندر طان جمع سبع **سورة الزاری**
الوقربان لدان التقسیم وانشیدن الحک راهها جمع
حیثه قتل الحرامون لعنت باذ بر دروخ زمان سافون
عافلان سها نافل شد بیکر و اسهوا صی خفت فجمع صی
حرمی روزی کره تخم حرمانا فی صرة دربان کره ان الانتظار
خویشتن نگاه داشتن ان قصد شمن بیاری ویکری الصکر
دست بزوی زنه وروی لقتل المؤمن ای قادر روز
التو فی یکر ویکورا وصیت کره ان الذنور بطن خلقتنا
زوجین بیا فریدیم جفتی **سورة الطور** الرق بوسقی
کی بروی بیسند البیت المعور ضانه راست در اسمان
جهانم برابر کعبکم المور کره یکره الدع یعنف زانده الثانی

نیدر منسوب کوه الطاهر اختر کوی ریب المنون
 حواری روزگار احلام خرد هائی ایشان التقرور و غم
 بر کس خدایافتن الصیطة بر کس کما شتن **سورة النجم**
 النجم والشرایا بروی ذومرقة خذاوند قرة الافق کلمان
 اسمان و زمین تدکما سخت نزد یکدیگر ذتاب قوسین
 مقدار در کمان و لورید بقدر و کز نذلة اخری بکبار
 و کید سیده المنتهی و رختی است در آسمان هتتم اولات
 و اخری و مناة نام تانی است کی هر قوی را بوفه
 است صیری بچسبید از حق الدیم کناه خرد الجنین
 کوذری اندر شکم مادر بوفه الاجنة جمع الترحية برین
 کون عطا المنتهی جایگاه بنیهایت رسیدن الامناء

تختن می رختن النشاة انکیر ایندن بر باله الاقناس
 ماهیه داذن الشعری ستار است معروف الاصل خند ایندن
 الا بطاریکر یا ایندن التماری بشک شدن سمد بازی کوه
 و غافل بود یسمد سمود و الموت فکة افعوی الا عوا ایندا
 ختن و قصد کون **سورة القمر** الاستمرار استوار
 شدن و روان شدن الاراد جار بان زدن و باله ابستیزن
 بر جرکسی الاضمار ریزان شدن ابر الدسری مخها
 کشتی جمع و سایر المدح بر بند کزین نندن سعور یوانکی
 القی علیه الذکرای آورد ند بند و و جی استند نه بوفه
 الاختصار صاض امذن التعاطی خراکوفن الاختطار
 خطیره ساختن راوده و ده در خواستند از و التعمیم

بامد از جای باینروید کسی شذر ادعی سخت تر است
تلمذ الا استطاع نبشتن **سورة الرحمن** علمه البیان ای
القرآن التبیان والبیان بدید کردن النجم بناتی کی ساق
ندارد العصف بزرگشت و گویند گیاه الریحان زوکی
و شاص برعم الفخار کز شکل المارج و المعبیة الشواظ
بانه داتش بی و و ذالمرجان مر و اری خرد فنی نیست
شذر مرئی یقی فنی هو فاین الجلال و الجلالة برر کوار
شذر سنفرخ زو و بود کی قصد حساب شما کنیم
الثقلان آوی و بری نغز بگذشت بنفذ تغاذا
و نفوذ او زو طوطی الدخان اویم سرخ و گویند
روغنهای جمع و هفتن العفن شاخ الافنان جمع البطانة

استر البطان جمع اجنا بار و رخت الطشت مجامعت
کردن و الغابر یطلمث و یطلمث الادیهیم سخت سبیه
مخوفن گیاه و غله ار سیدان النخج بر جویندن آب
از چشم الحیام خیمها جمع ضیمه مدطامتان دود بهشت سیر
و سیدار خیرات زمانی بر همن جمع خیره الرضف شاذ
لوا الحفا و لویند مر غزار طفا و حبقری بساط طهای کوان
مایه **سورة الواقعة** کاذبه و الکرد ایندن رخ نختایند
یرج رجابس خرد و مر و یئس بسا الا بلفات بواکن
شزن اصحاب الیمنة کسانی که نامه بدست راست است بستانند
و اصحاب المشامة کسانی که نامه بدست چپ بستانند
ضن نجوا جرد موضع کرد بیضن و ضن التجلید جا و دانه

کودن و دست او دخت در دست کسی که برهن و کوش دار
و کوش برهن اباریق ابریهاء التصدیع و درو سر پیا
پیدن الخیر بکندین الخصد خاران و رخت بار کهن
مار مکتوب ال روان اطار و و شیز کان جمع کله عدا
شوی و دوشتهان جمع عرو ب الخنث بن العیم اشتراک
تشته جمع اطمع التفکة شکفتن بخورن بمسبوقین ای
عاجزین الاعزام تا دان کردن المذن ابر سید الا بر
آتش زدن الاقواء بر سیدن زاده و دنیا بان بیدن
بمواقع الجرم فد و ثن جایگاه استار کان الاذهان
مذاهنت کهن صنیذان مضطام روح بر اسودای
سورة الحديد الاقباس فرا گرفتن آتش و علم الالتماس

جتن السنود بار و طی مؤلیم ای اوی بکم التفاضل بایک
و یلدر خن کهن التکاثر تخیم نور کهن بیسیاری قوم و مار
بر اییا فرید پیراء بر ال رغبانیه بر ریدن رغبانی
الابتداع نوافریدن **سورة المجادلة** الا شطاً بنا یبذن
و کله کردن الحما و ریکد یلدر اجواب و اذن التماس
یکد یلدر ا بسودن السامی بایزد یلدر از کفتن النقیح
فراخ باز نشتن منخ فراخ کرد یفصح منخ و فیصح المناجات
راز کفتن الجنة سبر الجن جمع المؤاد و دستی داشتن
بالکسی **سورة الحشر** الحصور حصار طه الا احتساب بر
ستیدن التخریب خراب کهن الحلا و ازان لمان بیرون
شدن و بیرون کهن اللینة و رخت خرمایان الا لحاف

نویا بیدن ستور الوکاب استخوانی نشسته را شاید و

کردان حاجه حشمی و حسیدی حصاعه و ده درویشی

الخصیر استوار کردن القدوس پاک از عیب السلام

نی عیب المؤمن این کفنده **سورة المحمده** اشوة بی برنی

المعاداة دشمنی داشتن با کسی بعصم الحوافر نیازها

زنان گافر **سورة الصف** دهن استوار بر او در یرص

رضا **سورة الجمعة** حله التورق و اذ ندیوریه ایشانرا

استنار اکتاجها جمع سفر **سورة المنافقون** خشب

خوبطاج جمع خشب التسنید فراد یوار کذاشتن التلویة

نیکر بیایدن **سورة التغابن** التغابن بر یکدیگر آوردن

سورة الطلاق اولات الاحمار زنان ایستن العدة

باکی زن در عدت الا عظام بزرگ کرد ایندن الوجد

والجدة نوانکوی التغاسر سحر احرار رفتن کار

با یکدیگر عذابا نصرای عزای مهوره منحر

سورة التحریم الخلة والخیل صلا کردن صغی و

صغی خسید یصغوا و یغصغی منعوا یشبات زمان

شوات داشته علاظ درشتان توبه نصوحا توبه

کی صهرین نشهند و اغلظ درشتی کن **سورة**

الملک التفوت و التفاوت فزون و ناهموار شدن

فطون شطاقهه خاسیای صاعرا ذلیل صایر

کند رجوما بستار کانی کی در شیطا طین اندازند جمع

رجم القین از یکدیگر جدا شدن صافات بر بار

کشوده فی صاکبها در راهها ان و کونید در کوچهها

ولدیند در کنارهای ان بذیری انداز ای الکباب

بوروی افتادن **سورة النجم** حقان و همزه و لمزة

بذکوی النجم بحر چین کرد العقی درشت



دروغ و ظلم فزاد و هم رهقای ذل و ضعف الحارس
با سنان الحرس و الحرس جمع شجها ستار کانی لی بشت
بروند چون آتش جمع شهاب الرصد بظاه بانان
طرایق قردا کروها با هم دل القدره صروعی نه هم
در صرب بکریخت بصر بجمعها بالتوسط بیداد
کرون الخوی جستن صواب ما عند قابی بسیار
عذابا صعدا عذابی سخت بیدار کروها لی خوشیشتن
را ز بر بکریک و بکریک را فکنده جمع لبت **سورة**
المزمل المزمل و المذار جامه سره را و کوه
نا شیتة الدیل ساعتها شب کویند نماز شب
التبطل خوشیشتن را از دنیا برین کرون و کویند
در برین کرون التحصیل منعت و اذن انزال بندها
جمع نظر داغصه در طول الیومین ردف بکریک
بر جف رجفا الکنیبت نود و یک مهملاریزان و
یلا ای ثقیلا التشیب سید سران جمع التشیب

البیاسان امذن **سورة المدثر** ثیابک
فظمودل خویش ناباک کرد ایندن و الی جز فاجح
و از شرک بید و لا اتمن تشکرت و عظامدن تا
بیشتر باز ستانی نقر و در مید بقر نقر و حید
تنها جمد و را بستیبار التحصیل نیک بکسر ایندن
صعوده لوی در و دفع التکفیر اندیشه کرون
قتل ای لعن و عذب عیس و سر روی تر شرک
یجس و ییس عیس و بسوگرا اثر روایت کره
کیا اثر الواحه رنک بکر التل البشر روی پوست
جمع بشره و بر بشت بد از بر بر بورا الاسفار
روشن الکبر بزرگات تیان جمع کبری و هی تالیث
الا کبر رصینة کرد کره الاستنار بر میدن
التسوة شیر و لویند نیوا نزاران منشخ
باز کشانه اقل التقوی او سزای آشت کی بر
عیز نزاروی و لعل المغفر و سزای التمسک
بیامرد

سورة القيمة لا اقسم هو ائنه سؤلهم خورم الجوز
فی سامانی کرجن و دروغ گفتن امام و قدام پیش
ایضا امامه تا تکذیب کند قیامت را برق خیره
چشم شد یبرق برق الحسنوف بگرفت ماه الودر
بناه ماه بصیرت و انا و کواه المعاذیر بر و مهاج
معذار الخدیک لجنا نیدن قرانه ای قرانه نصرت
تازه شد یضر نضارة فاقرة سختی بشت شکفتن
الترقوة جنبه کرجن الترقی جمع و قافضوس کرجه
برقرار جنة مخدراق الالتفات و رسم بچین نزل
الطی خرامیدن اوئی لک نزدیک امد حلاله تو
سند امجد الاحمال فرو گذاشتن **سورة الاسافات**
هل ای قراتی المشیخ و المشیخ ابث مره باخون زن
ایمخته الامشاج جمع الطافور و الذخیریل و چشمه
استیج ربیشت ذکر نید من اجها و شراب بچشتیان
است الشیخیم و السلسبیل و چشمه و یلواست

در بهشت الاستطانة فاش شدن و برا کندن شدن بموی
ترش روی قطریلا سخت نصرة تازکی و نیکوی الزمهریر
سرما سخت الاوئی خنور صاحب ائنه الاسرا مزید
و اسیر کرجن **سورة المرسلات** و المرسلات عرف خلق
اینها بیا بی جوت بشر است و کویند بالمعروف
ینما وی العصف سخت جستن یاد فالملتیان ذکر
لحق اندمان دمی عذرا ای عذرا الامزار عذر
درست و لون فرج بشافت یفرج فرح اقدت
ای جعت لوقتها و هو یوم القیامة مامحین ای هست
کفاة باهم اردن الشاغات کو صعدا بلند الشعب
شاخ الشعب جمع الشرر شران آتش جمالات صغر
اشترانی زرد **سورة النبأ** رسم انجم المعاشر العیش
زیستن و صبح بدر خستیز بچیم و عجانا المعصرات ابراه
نزدیک سیدن بیاریدن الفاقد در خنهار بچیم
در یچین احقابا بعشتا و سال جمع حقیق البرد خواب

المداققة والوفاق موافقت كرمه الكاعب دختر
نارستان الطواعب جمع وطاق بر وکوبید بیات
کلابای تکذیباً حسناً بای کثیراً ویتال کافیا صواباً
کفتار در راست **سوق النازعات** الغرق بر کشیدن
النشط کشیدن و بستن وجف بطیند و رنج
وجفا الحافرة اورطار ناضرة وخررة بوشیده
الساحقة روی زمین الاسطاش باریکه کرمه
دجا بکسترا نیند بدحواد حوا المرحی چراکاه الطام
غلبه کرمه التبرین بیرون آوردن **سوق علبس**
التصدی امدن التلمی مشغول کردن خوبشتن را
الجیزی سفرة بیسندگان جمع سافرة برقة
میکمردن جمع بار الاقتار کوکندن و فرمازد اذر
بدفن کسی را العقب سبست نر الاغلب سبطر
تدکرمه الغلب جمع حقایق غلبا خرما ستانهای
بسیار درخت الاب کیمه ازهر نوزی مسفة

روشن التکرکه **سوق التکوید** الا نکدار فروزختن
سبتارگان وجزان العشارا شترانی ده ماهه
ابستن جمع عشرا الوحش دودام الوجوش جمع
التجیر بیرون رفتن زوجت جفت کرمه ایندن
باجانهای وادرنه در کور کرمه یار واد الکشط
وا برن جیزی اوردن مری جیزی الحسنی الکس
بنجستان البست رطل مشتری ومرتخ ورفق
وعطار وخنش بنطان شد و باز بس شد خنش
خفوشا الکنوس درایشان شدن العسعة
روی فرا کردن تاریکی شب و بشت بدازن ان
التنفس برآکنده شدن نور صبیح و نفس زدن
الطنین مترم **سوق الانقطار** الا نشات برآکنده
وا نشانده شدن البعثة برآکنختن و زیروز
بر کرمه التعديل راست کرمه التركيب نشانده
جیزی درجای **سوق المطفین** التطفیف کم میوزن

الا يستيفاء تمام فراستدرف السجين زير هفتم زمين
وگويند جاحی است در وزخ رقم بنیشت یرقم
رقم را ن غلبه کرده کناه بر دل برین یر نا حجت
با ذر اشیت تجب عجبها و مجله با علیین ذر جها است
بنید در جیشت و گویند ز بر هفتم السمان الریق
مشرب و یشه الحقام همرو سراجام المسک مشک
و ختام مسک ای یو جد فی اخر طعم المسک التنافس
در غبت کمرن التنافس جشم اشارت کمرن بیک
دیگر فالکین مشکنت کنندگان الشوری باواش
و اذنا **سورة الانشاق** حقت ای حق لها ان
یطیع سندا و رست کی طاعت دارا التي تجالی
شدن الکدم کار کمرن حار باز کشت یجور باز کمرن
و یشرکاسته شد و جامه سپید کرده کور و حوا
الشفق باقی روشنی افتاب و سرخی ار در او رشت

وسق برامد و بر داشت الاشاق تمام شدن و فرا
هم آمدن طبقا من طبق ای جالا بقول **سورة البروج**
ذات البروج خداوند بر جها و ان در و انهم بر ج است
حمل ثور و جوزا و سرطان و اسد و قوس و میزان
و عقرب و قوس و جدی و دلو و خوت و ایوم الموعود
و حق روز قیامت و شاهد روز اخیره و مشهور روز
عرفه الاخذ و شطاف اندر زمین الا لنتها افزوده
شغن آتش الوقف ای ذات الا لنتهاب الابدار
ابتداء کمرن و افزیدن خست بار المعید افرینند
و بیکر بار **سورة الطارق** الطروق بشتب آمدن
الطارق ستاره صبح ان کل نفس نیست هیچ تنی
علیها حافظ مکر بدان نگاه بانی ما ذائق ای ر تخته
و جهنم التریبیه استخوان سپینه القرایب جمع ذات
الرجع ذات المطر الصدم شطافتن قول فصلی کفاری
خدا کنند میان حق و باطل الحوز بیازی سخن گفتن

رويدا اندكى **سوقه** **الا على** احوى سياه بام الاقرا
قرات برداشتن وقران خوان دن كره ايندن
الجنذب بر حيزندن از جيزى **سوقه** **الفاشيه**
آنيه وان بغايت كراى رسيدن الصنوع نوعي است
از خار خشك الاسمار فربه فخر كره ناعمة تارتا
از اثر دفت لاغية اى لغوا الفرقة بالش بر نشستن
الغارق جمع زراى بساطها جمع زريته السطح
بكستر ايندن **سوقه** **الجمر** الشفع جفت الوتر طاق
الجوهر دم نام قبيله است الجوف بيريدن واسو
لاخ كره و قطع كره مسافت السوط تار يانه التقيم
نياز بر برو ورون التراث ميراث الهم كره كره
جما بسيار الا بشاق استوار بستن **سوقه** **البكر**
الحل ان حرام بيرون امدن فى ليدى فى شق و شقة
لبدا بسيار الشقة بك الشفات جمع الجبل ياه
العقبه سوره فلا اقيم العقبه كذا ر كره عقبه را

فكر قبة اذا كرون سوه المسغبة كرسنك المقربة دور
ويشى الموصية الرصة الايضاد دور بستن **سوقه**
الشمس والشمس وضيهاى ضيا وها يغشها اى
يسترها بطوقهاى بطوقها الطو بشترا ايندن
الايعام فراود اخذ التدسية كم نام كره و بنهان
كره السقياء الشرب بمن ابك الدمعة ضخم كره و
هلا كره **سوقه** **الليل** الليل شب التردى هلاك
شدن التدلى ذبانه ذون الش الجنيب ووركه
سوقه **الضحي** محى بيارا ميد شب سجا اسجا التوديع
بدرو كره **سوقه** **الانشر** الانقراض كره كرون
سوقه **العين** العين والزيتون و كرو هشت بمكة نين
منار و نيكوا العير فى البلد الامين كلمه التقيم راست
كرد فى احسن التقويم و نيكوتر **سوقه** **العلف**
الرجى باز كره ايندن الشفع كشيذن و سوزا ايندن الز
باينه فرشتگان دوزخ جمع زبيده **سوقه** **القدر**

ليلة القدر شب قدر **سوق البرية** الانفال والسناء
واستافن **سوق الزلزلة** الزلزلة جنبانين اتقاها
اي كنوزها وموتها **سوق الغاربات** الصبح نيك
د ويزن واوز نفس سب امزد ودر ويزن القدر
اتش رذن الاغان غارت كرون شتاتن انقم
كرد برانكجين وسط درميانه شديسبسط وسطا
وسطة الكنود ناسبا **سوق** التحصيل حاصل
كرون **سوق القارعة** الفراش پرواها جمع فراشة
نقش تبه با شيد يا شغم ينقش نقشا فامدها وية
اي منسكنه النار **سوق التكاثر** المقبرة كورستان
المقابر جمع ذرغم زيارت كنيده علم اليقين والشتن
يقين عين اليقين يذن يقين **سوق العصر** العصر
د وزكار الاعصار جمع والا عاصير جمع **سوق المحقة**
الجميع نيل كرون التقدير مال كرون عدد يسيلار
داد كرون و باستقضا شمر من الاخلاص جاودانه

كرون القدير كشيدين **سوق النيد** النيد نيل الافعال و
العتلة والقبول جمع القليله راه كرون وي راه
خود نون ابابيل كلها مرغان جمع ابور **سوق القریش**
الايلاف لا كرفتن والف داخون الرحلة سفر كرون
المشتا ورمستان العيف تابستان **سوق الماعون**
الماعون زكوة مال و قماش خانه جوت بمرود و يك و اتش رزنه
سوق الكوش الكوش جوار است و ربهشت خرام شر كشت
وتجری خزا الا بتره نبال برين وي فرزند **سوق المافرو**
المافرون كافران **سوق النصر** القواب توبه بدير
سوق الخطب حمالة الخطب سخن جيم المسد ليف
سوق الاخلاص العهد نياز مندان ومهتر الكفوهات
سوق الغلق الغلق والفرق روشني صبح وكونيد
جايه است و روزه و قبايلكي شمر راند يقيت و قبا
نفت در و ميد يفت نفت **سوق الفاسر** الفاسر
والاختاسان ديوكه مر مر و سوسه كسف قفت

والعلم اعلم بالصواب واليه
اليرجع والمآب

عبدالرحمن

عبدالرحمن

اَيُّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ

اولا

30380

